

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Torsdag den 10. maj 2012 kl. 17.30**Dagsorden:**

1. Godkendelse af dagsordenen
2. Overførselssag 2011-2012 (2012-50578)
3. Københavns Kommunes regnskab for 2011 (2012-9200)
4. Afslutning af anlægsprojekter og omdisponering af uforbrugte anlægsmidler i Københavns Børgerservice (2011-173016)
5. Arena – indskud af kapital og delegation af kompetence (2012-40195)
6. Startredegørelse for udarbejdelse af lokalplan ”Dagmarhus” (2012-32503)
7. Analyse af renselanlæggene (2012-43782)
8. Anlæg af sikker skolevej mellem Tegholmen og Kgs. Enghave (2012-13521)
9. Ny skøjtehal i Ørestad Syd (2012-33330)
10. Billedkunststudvalgets årsberetning 2011 (2012-50102)
11. Indstilling af repræsentanter til trængselskommissionen (2012-62022)
12. Røkering i udvalg (2011-139589)
13. Forespørgsel til overborgmesteren om konkurrenceudsættelse (2012-65085)
14. Forespørgsel til overborgmesteren om manglende børnepasningsmuligheder (2012-62509)
15. Medlemsforslag om reduktion af anlægstid på opførelse daginstitutioner (2012-62519)
16. Medlemsforslag om anvendelse af nedlagte kirker (2012-64989)
17. Medlemsforslag om profilplejehjem (2012-65012)
18. Medlemsforslag om undersøgelse af daginstitutionspladser (2012-65024)
19. Medlemsforslag om uvildig undersøgelse af faldulykke (2012-57091)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Mødet er åbnet. God aften.

Jeg har modtaget afbud fra Sisse Marie Welling. Morten Kabell er forhindret på grund af varetagelse af andet offentligt hverv, og Lise Thorsen er på tjenesterejse. Simon Strange er forhindret på grund af arbejde, og Katrina Feilberg har meldt afbud på grund af sygdom.

Det Radikale Venstre har anmodet om at få indkaldt stedfortræder for Katrina Feilberg. Mia Nyegaard er rette stedfortræder. Jeg skal konstatere, at indkaldelsen er lovlig, og jeg skal derfor byde velkommen til Mia Nyegaard.

Og så skal jeg byde velkommen til Jonas Bjørn Jensen og Mogens Lønborg. Velkommen tilbage til arbejdet efter endt orlov.

(Forsamlingen rejste sig)

1. Godkendelse af dagsordenen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 17 sager. Der er i tirsdags udsendt en tillægsgagsorden vedrørende udpegningskommissionen, og der er omdelt en sag til behandling uden for dagsordenen, der vedrører røking i udvalg.

På sidste møde udsatte vi behandlingen af Det Radikale Venstres medlemsforslag om uvildig undersøgelse af faldulykke. Det Radikale Venstre har ønsket at trække deres medlemsforslag og har anmodet om, at medlemsforslaget tages af dagsordenen. Er der bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Er der bemærkninger i øvrigt til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

Dagsordenen blev herefter godkendt.

2. Overførselssag 2011-2012 (2012-50578)

Indstilling om,

1. at der tilvejebringes en samlet nettofinansiering på 643,6 mio. kr. til nye aktiviteter, jf. bilag 1, primært fra mindreforbrug i regnskab 2011, samt at såfremt KE Transmission sælges udmøntes provenuet ved fremlæggelse af en særskilt indstilling for Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen,
2. at initiativerne i aftalen om "Overførselssag 2011-2012" indarbejdes i udvalgenes budgetrammer i årene 2012-2015 i overensstemmelse med bilag 2, under forudsætning af, at indstillingen om "Aktivitetstilpasning af budget 2012 samt regulering af rammerne for 2013-2016", der behandles af Borgerrepræsentationen den 31. maj, godkendes, idet midlerne fordeles med 124,9 mio. kr. i service i 2012, 35 mio. kr. i øvrige i 2012 samt i alt 348,5 mio. kr. i anlæg fordelt på årene 2013-2015,
3. at der i kommunekassen reserveres i alt 52,3 mio. kr., der fordeles med 30 mio. kr. til afskaffelse af sommerlukning i daginstitutionerne, 14,3 mio. kr. til initiativer vedr. kreativ vækst samt 8 mio. kr. til beskæftigelsesinitiativer med henblik på at indgå i prioritering af service- og overførselsmidler i forhandlingerne om budget 2013, jf. bilag 3,
4. at der bevilliges 20,0 mio. kr. i anlæg i 2012 til stofindtagelsesrum, jf. bilag 4,
5. at der i anlæg bevilliges 4,4 mio. kr. i 2013, 16,5 mio. kr. i 2014 og 12,6 i anlæg i 2015 til færdiggørelse af byrumsprojektet Nørrebrogade etape 2, jf. bilag 5,
6. at udmøntningen af de i bilag 6 prioriterede initiativer svarende til 191,4 mio. kr. i anlæg og 4,5 mio. kr. i service i perioden 2013-2015, sker i en særskilt indstilling til Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen i forbindelse med evt. salg af KE Transmission medio 2012,
- 7.a at udmøntningen af en parkeringspulje på 15 mio. kr. i anlæg til byrumsprojekter ved Langebro og Frederiksholms Kanal, hvor der nedlægges 80 p-pladser i forbindelse med byforbedringer ved Frederiksholms Kanal samt 1,5 mio. kr. i service i perioden 2013-2015 sker i en særskilt indstilling til Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen i forbindelse med evt. salg af KE Transmission medio 2012, jf. bilag 7,
- 7.b at udmøntningen af en parkeringspulje på 45 mio. kr. i anlæg til køb eller etablering af parkeringspladser i konstruktion som et tillæg til den eksisterende p-aftale sker i en særskilt indstilling til Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen i forbindelse med evt. salg af KE Transmission medio 2012, jf. bilag 7,
8. at der overføres midler til 2012 på i alt 620,1 mio. kr. jf. bilag 8-12, der finansieres af et tilsvarende mindreforbrug i regnskab 2011, som er lagt i kassen, samt at udvalgene tildeles servicemåltal på 130,4 mio. kr. fra servicebufferpuljen til serviceoverførslerne. Derudover reserveres 11,5 mio. kr. som ønskes overført til 2013 i kassen og at servicemåltallet hertil søges tilvejebragt i forbindelse med forhandlingerne om buget 2013,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

9. at servicebufferpuljen i budget 2012 nulstilles ved at der overføres 258,393 mio. kr. fra Økonomiudvalgets bevilling Fælles driftspuljer, funktion 6.45.51.1 til Økonomiudvalgets bevilling Finansposter, funktion 8.22.05.5 (kassen), idet måltallet anvendes til serviceoverførsler samt nye initiativer, samt at udmøntet servicemåltal på 20,0 mio. kr. tilfalder servicebufferpuljen,

10. at Børne- og Ungdomsudvalget tilvejebringer servicemåltal for 11,7 mio. kr. til afskaffelse af sommerlukning i daginstitutionerne i 2012 inden for egen ramme ved at omplacere 11,7 mio. kr. i service til kassen samt at midlerne reserveres i kassen, og at servicemåltallet hertil søges tilvejebragt i forbindelse med forhandlingerne om budget 2013,

11. at Teknik- og Miljøudvalget tildeles bevilling til en P-pulje som følge af nedlæggelse af parkeringspladser på 0,7 mio. kr. i 2012 på bevilling Parkering, funktion 2.22.07.1, idet der anvises mellemfinansiering på Økonomiudvalgets bevilling Finansposter, funktion 8.22.05.5 (kassen), samt at bevilling på 6,7 mio. kr. i 2013 og 13,1 mio. kr. fra 2014 og frem indgår i forhandlingerne om budget 2013. Den endelige finansiering tilvejebringes ved mindre modregning af kommunens p-bloktilskud,

12. at hensigtserklæringerne i afsnittet "Øvrige elementer i aftalen" tages til efterretning,

13. at der reserveres servicemåltal i 2012 på 15,5 mio. kr. til forsikringsordningen således at budgettet kan placeres korrekt i forhold til de faktiske udbetalinger. Derudover vil balancen i fællesordningerne blive vurderet i forbindelse med halvårsregnskabet, hvorefter budgetterne vil blive tilpasset, samt

14. at bidragspromillerne til fællesordningerne tilpasses i juniindstillingen til budget 2013 på baggrund af regnskabsresultatet i 2011 samt effekten af ændrede forudsætninger for de enkelte ordninger.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er på pladserne omdelt et teknisk ændringsforslag, som erstatter indstillingens 2. og 8. at-punkt.

Ikram Sarwar (A): Resultaterne i overførselssagen taler for sig selv. Resultaterne viser bredden i vores politiske mål og visioner her i kommunen, at budgetpartierne i BR er engagerede og ambitiøse. Det viser et klart signal til vores borgere om, at vi vil borgerne, og at vi vil investere i alle københavnernes hverdag, investere i skoler, pasning af vores børn, beskæftigelse til vores unge og hjælp til vores svageste.

Det er overførselsaftalens vigtigste punkter for Socialdemokraterne. Vi vil gerne styrke kerneydelserne og beskæftigelsen. Det er vores mål, det er det, vi stræber efter, når vi går til forhandlinger og underskriver aftaler. Vi står inde for indholdet helt til sidste punktum, og jeg er rigtig glad for, at københavnernes kan få glæde af pengene her og nu.

Skoler får penge til at blive renoveret, hvad der faktisk kommer til at løfte vores børns hverdag ud over det faglige, og vi ved jo alle sammen, at rammerne betyder utrolig meget. Så det er til glæde for børnene, lærerne og ikke mindst for forældrene, som vil nyde de nye klasselokaler, faglokaler og ikke mindst de omdiskuterede toiletter, som børnene vil bruge. Det er tilfredsstillende at kunne sætte hak ved de skoler, der er med i denne omgang, selv om der stadig væk er langt igen.

Der er ingen, der er i tvivl om, at det er en af vores vigtigste målsætninger at kunne tilbyde vores elever en skoledag, som er opdateret, og som lever op til de krav, vi stiller til vores skoleelever. Det er jeg oprigtig glad for er lykkedes i denne omgang.

Det er heller ikke nogen hemmelighed, at det, vi arbejder med fremover, er, at vi gerne vil have, at viden bliver sjov, viden bliver tilgængelig, og at legen er lige så sjov. Så det med de gode rammer betyder utrolig meget for vores børn.

Et andet centralt punkt i aftalen er, at vi også kan måle os på, at vi har blik for de svageste. I denne aftale er det bl.a. de to plejehjem Kirsebærhavens Plejehjem og Plejecentret Bryggergården, der skal renoveres. På Amager igangsætter vi et forsøg med madklippekort, så de ældre får mulighed for at vælge selv, og det bliver utrolig spændende at følge resultaterne af det her projekt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Samarbejdet mellem BIF og SOF styrkes. Det skal hjælpe de svageste kontanthjælpsmodtagere til en bedre hverdag. København skal altså ikke kun måles på vækst, men også på, hvordan vi behandler vores svageste i byen. Det satte vi også fokus på ved sidste budgetaftale, og det mener vi stadig og fremover.

Og så til den største udfordring i vores land og vores by i øjeblikket. Det er den stigende ledighed, og i særdeleshed den stigende ledighed blandt vores unge, specifikt de nyuddannede unge, som ofte efter en lang uddannelse står og ikke kan få et arbejde.

Desuden skal vi ud over de nyuddannede unge også have fokus på og blik for, hvordan vi kan få de svageste kontanthjælpsmodtagere ind i beskæftigelse. Det har vi haft fokus på fra starten af ved, at vi har afsat midler til at kickstarte vores beskæftigelse, og det er et spor, vi vil fortsætte ad.

Så med en uddannelsesindsats over for de svageste ledige og åbning af døre for de færdiguddannede håber jeg, at vi kan få beskæftigelsen i gang for de her to grupper. Vi kan ikke vente hjælp udefra. I første omgang er vi nødt til som kommune at sætte i gang selv. Jeg håber også, at i den debat, vi får i aften, er alle partier med til at sikre de her penge til vores borgere. Nu ved jeg godt, at der er et enkelt parti, der står uden for selve budgetaftalen, men jeg håber da også, at det er enigt i de store prioriteringer, vi har lavet i overførselssagen.

Der er altså kun to partier, som står for hele aftalen, det er De Radikale og Socialdemokraterne, hvorimod der er andre partier, der har sagt fra over for nogle ting, og det skal man selvfølgelig have respekt for.

Jeg vil gerne takke alle partier, der har været med til selve forhandlingerne for, at vi er nået til enighed, fordi det var et krav. Hvis vi ikke var nået til enighed, så var pengene gået i den store kasse, dvs. til de kommende budgetforhandlinger. Det viser altså bare, at vi her på Rådhuset, uanset hvad de forskellige kommentatorer i lokalaviserne og andre steder mener, kan nå til enighed, hvis vi prøver. Vi kan altid nå til enighed, når det gælder københavnernes. Jeg håber også, at vi i fremtiden vil prioritere kerneydelsen og at få skabt nogle arbejdspladser, så vores medborgere kan få en værdig hverdag.

Jeg ser frem til debatten i aften, og jeg ser også frem til de kommende budgetforhandlinger.

Borgmester Ninna Thomsen: I SF deler vi sådan set mange af de politiske kommentarer, som Ikram Sarwar fra Socialdemokraterne havde. Vi synes også, det er en rigtig god aftale. Det er en rigtig god aftale, hvor kernevelfærden er prioriteret. Der er grund til at investere i byens skoler, og det er rigtig, rigtig fint, og det synes vi også i SF, at byens skoler bliver renoveret ved den her aftale, men vi vil også fortsætte det fremadrettet.

Samtidig er vi glade for, at lukkeugerne i skolernes sommerferie for børn mellem 0 og 9 år nu bliver sløjfet. Det var muligvis en god løsning og muligvis også en god løsning i forhold til en grønthøster på daginstitutionsområdet, men det er også til stort, stort besvær for rigtig mange børnefamilier i en presset hverdag, at de bliver nødt til at holde ferie i to konkrete uger.

Samtidig gennemfører vi med aftalen nogle rigtig gode SF-mærkesager. Jeg vil gerne nævne de to væsentligste for os.

For det første færdiggør vi Nørrebrogade som en grøn cykelgade. Nørrebrogade er på mange måder historien om den grimme ælling. Der var stor modstand mod trafikforsøget fra bilister, forretningsdrivende m.v., måske fordi det var nyt og derfor lidt farligt. Første etape af Nørrebrogade er færdig, og jeg tror faktisk, at vi alle sammen synes, at den grimme ælling er blevet en smuk svane. Nørrebrogade er allerede i dag den mest cykelrige gade i Europa. Buslinje 5A er Skandinaviens travleste busrute med 70.000 passagerer dagligt.

Når vi skal vise hele verden, at vi ikke bare er en by med grønne visioner, men også er en by med grønne løsninger, så er Nørrebrogade et udstillingsvindue for de optimale forhold for byliv, cyklister og brugerne af den kollektive trafik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

For det andet er det på hele velfærdssiden og for de svageste københavnere en rigtig, rigtig fin ting, at vi nu også med overførselssagen får skaffet penge til fixerum på Vesterbro. Det er en sag, som vi i SF har kæmpet for i mange år, og vi er rigtig stolte af, at vi nu var med til at skaffe penge, så det med stofindtagelsesrum ikke bare blev frivillige initiativer, men faktisk blevet noget, vi kunne gøre og gøre som den første by i Danmark.

Stofrummet skal ligge på Vesterbro, og der vil blive tilknyttet behandling. Så kommer det selvfølgelig ikke bare misbrugerne til gavn, men sådan set hele Vesterbro, så folk, der bor der og deres børn ikke skal falde over brugte kanyler i porte og på gaden.

Så alt i alt gode resultater. Og samtidig med at det var en rigtig, rigtig, rigtig bred aftale, og det kan i sig selv være besværligt, så er vi i SF faktisk rigtig stolte af, at vi har fået gode grønne løsninger igennem og gode røde mærkesager.

Jakob Næsager (C): Vi Konservative glæder os også over resultatet af overførselssagen og ikke mindst på børnenes vegne. Det jo sådan, at nu kan børnene holde ferie med begge forældre, fordi nu er det ikke længere kommunen, der bestemmer, hvornår institutionerne skal være lukket, og dermed hvornår børnene og mindst den ene af forældrene er tvunget til at holde ferie. Det er rigtig godt, at det nu er forældrene, der bestemmer, hvornår de holder ferie med børnene, og ikke kommunen, og det giver også en vis fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Så det er godt, og vi glæder os over, at den tvungne sommerferielukning er afskaffet allerede for indeværende år.

Derudover er det ikke nogen hemmelighed, at vi er rigtig glade for, at der også er sat 60 mio. kr. af til ekstra parkeringspladser. Der er stadig mange bydele i København, hvor der er solgt betydeligt flere parkeringslicenser, end der er parkeringspladser. Ikke mindst på Østerbro er der en stor ubalance, og det håber vi, at de her penge kan være med til at rette op på.

Også på idrætsområdet er der god grund til at glæde sig, for det er nemlig sådan, at overførselssagen rummer penge til kajaksporten, til fodboldsporten, der kommer flere nye kunstgræsbaner, og der kommer også en ekstra idrætshal. Det er godt, og det glæder vi os rigtig meget over.

For at slutte, hvor jeg begyndte, nemlig ved børnene, så glæder vi os også over, at der er sat rigtig mange penge af til, at kommunens skoler kan renoveres. Her er der ikke tale om lappeløsninger, men total renovering af et betydeligt antal af kommunens skoler.

Vi synes, at hovedlinjerne i aftalen er rigtig gode, og den kommer rigtig mange, ikke mindst børnene, til gode.

Birthe Skaarup (O): Den overførselssag, som vi nu skal vedtage her i dag, synes vi i Dansk Folkeparti også er rigtig god. Jeg synes, der er kommet nogle rigtig gode ting igennem, både renovering af skoler, som er utroligt nødvendig, og renovering af plejehjem, Kirsebærhaven og Bryggergården. Det med madklippekortet ser jeg frem til med stor opmærksomhed, netop fordi det handler om, at de ældre får nogle valgmuligheder. Det synes jeg er utrolig vigtigt.

Der er også mange andre gode ting, som kan nævnes, men det er klart, at vi hver især går ind på nogle områder, hvor vi har haft et fodaftryk. Et af dem er mobile sprinkleranlæg til plejehjem, men det er også Sundby Kajakklub, som fik et pænt beløb, så de kan begynde at istandsætte en bygning fra 1937.

Vi synes som sagt alt i alt, at det er en god aftale. Vi har, som alle ved, nogle intentioner om, at Nørrebrogade ikke skulle igennem, men det kommer den så, og det må vi jo så tage vores forholdsregler efter.

Overborgmesteren (Frank Jensen): Der er ikke flere, der har ønsket ordet. Dermed er forhandlingerne afsluttet, og vi går til ... (*Afbrydelse*). Det var godt nok på et hængende hår. Borgmester Mikkel Warming.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Borgmester **Mikkel Warming**: Vi blev jo ikke inviteret med til forhandlingerne. Derfor kan vi jo godt synes, at rigtig mange ting er fornuftige. F.eks. synes vi, det er rigtig fornuftigt, at budgetforligspartierne for 2010 afskaffer en helt central del af deres budgetforlig fra dengang, nemlig lukkeugerne. Det er vi rigtig glade for, og vi er sikre på, at erhvervslivet vil tage det som en stor opmuntring, ligesom forældrene også er glade for det.

Der er et lille enkelt hår i suppen, der er nogle p-pladser og den slags, kort sagt alt det, Jakob Næsager var oppe og være glad for, som vi fortsat vil stemme imod, ligesom vi gjorde i Økonomiudvalget.

Grundlæggende synes vi, det er rigtig fornuftigt. Det er måske også svært at lave ufornuftige ting, når man deler en halv milliard ud.

Der var på pladserne omdelt et teknisk ændringsforslag til indstillingen.

Ændringsforslaget erstattede indstillingens 2. og 8. at-punkt.

Der ønskedes delt afstemning om indstillingen.

Indstillingens 1. at-punkt blev godkendt med 46 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, I, O, V og Ø.

Det således ændrede 2. at-punkt blev godkendt med 47 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, I, O, V og Ø.

Indstillingens 3. at-punkt blev godkendt med 47 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, I, O, V og Ø.

Indstillingens 4. at-punkt blev godkendt med 43 stemmer imod 3.

For stemte: A, B, F, I, O, V og Ø.

Imod stemte: C.

Indstillingens 5. at-punkt blev godkendt med 34 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, I, O og V.

Indstillingens 6. at-punkt blev godkendt med 47 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, I, O, V og Ø.

Indstillingens 7a. at-punkt blev godkendt med 43 stemmer imod 0. 4 undlod.

For stemte: A, B, C, F, I, O og V.

Følgende undlod at stemme: Ø.

Indstillingens 7b. at-punkt blev godkendt med 32 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, C, I, O og V.

Imod stemte: F og Ø.

Det således ændrede 8. at-punkt blev godkendt med 47 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, I, O, V og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Indstillingens 9. at-punkt blev godkendt med 47 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, I, O, V og Ø.

Indstillingens 10. at-punkt blev godkendt med 45 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, I, O, V og Ø.

Indstillingens 11. at-punkt blev godkendt med 32 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, C, I, O og V.

Imod stemte: F og Ø.

Indstillingens 12. at-punkt blev godkendt med 46 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, I, O, V og Ø.

Indstillingens 13. at-punkt blev godkendt med 46 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, I, O, V og Ø.

Indstillingens 14. at-punkt blev godkendt med 46 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, I, O, V og Ø.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

3. Københavns Kommunes regnskab for 2011 (2012-9200)

Indstilling om,

1. at Københavns Kommunes regnskab for 2011, jf. bilag 1 og 2, godkendes, og afgives til revision,
2. at det indskræpes over for fagudvalgene, at der i fornødent omfang skal indhentes bevillinger til afholdelse af udgifter og/eller oppebære indtægter inden iværksættelse af aktiviteter, der medfører udgifter og/eller indtægter, jf. reglerne i bekendtgørelse af lov om kommunernes styrelse § 40, samt
3. at det indskræpes over for udvalgene, at udgifter og indtægter skal bogføres på de rette funktioner og bevillinger, og at budgettet er placeret korrekt på de rette funktioner og bevillinger.
(Økonomiudvalget)

Klaus Mygind (F): Jeg har en kort bemærkning.

Som udgangspunkt er det jo godt, at Københavns Kommune ikke har underskud, men samtidig er det jo ikke ensbetydende med, at det er godt, at Københavns Kommune har overskud, så man kunne sige, at principielt kunne vi jo have indført nogle af de ting, der ligger i overførselssagen, 1 år tidligere.

Når man løfter det op på landsplan, så har vi jo haft en diskussion om, at kommunerne samlet set har et overskud i 2011 på 4-5 mia. Det, jeg synes, jeg godt vil påpege, er, at på den led kan den måde, vi styrer økonomien på, faktisk være en væksthæmmende ting, fordi de 4-5 mia. kr., som kommunerne har sparet i 2011, principielt kunne være brugt 1 år tidligere til væksthæmmende og serviceforbedrende aktiviteter.

Så derfor er det for mig vigtigt at påpege, at vi selvfølgelig skal prøve at have et regnskabssystem, sådan at vi får brugt pengene i det år, hvor de er budgetteret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Et synspunkt, som vi i øvrigt er helt enige i i Økonomiudvalget og også arbejder med at lave forbedringer, sådan at vi bedre sikrer, at vi styrer vores økonomi sådan, at vi, når det drejer sig om at bruge de penge, vi har afsat, kommer til at ramme tætte-re på, end vi har gjort i 2011.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

4. Afslutning af anlægsprojekter og omdisponering af uforbrugte anlægsmidler i Københavns Borgerservice (2011-173016)

Indstilling om,

1. at der i 2012 gives anlægsbevillinger på i alt 2.391 t. kr. (2012 p/l) til Økonomiudvalgets bevilling Københavns Borgerservice, Anlæg, funktion 6.45.51.3 (Sekretariat og forvaltning) fordelt på følgende projekter:

1. 1.505 t. kr. til færdiggørelse af digitaliseringsstrategien på pensionsområdet samt klar-gøring af overdragelse af området til Udbetaling Danmark,
2. 700 t. kr. til sammenkøring af IT-systemer vedr. overdragelse af frontopgaverne i Center for Parkering under Teknik- og Miljøudvalget til Københavns Borgerservice,
3. 186 t. kr. til ombygning af HNG,

2. at anlægsbevillingerne under pkt. 1 finansieres af uforbrugte midler på i alt 2.391 t. kr. (2012 p/l) i 2012 under Økonomiudvalgets bevilling Københavns Borgerservice, Anlæg, funktion 6.45.51.3 (Sekretariat og forvaltning),

3. at det interne lån Københavns Borgerservice optog i 2010 til finansiering af overflytning af Pension København nedskrives med 584 t. kr. (2012 p/l), samt

4. at de resterende uforbrugte midler på 2.766 t. kr. (2012 p/l) tilføres kassen, funktion 8.22.05.5 (Finansposter), heraf kan 1.900 t. kr. (2012 p/l) anvendes til et eventuelt merforbrug vedr. overdragelse af Udbetaling Danmark.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

5. Arena – indskud af kapital og delegation af kompetence (2012-40195)

Indstilling om,

1 at Københavns Kommune i juni 2012 tegner aktier for yderligere kontant 30 mio. kr. i Arena CPHX P/S, samt

2 at det besluttes at delegere Borgerrepræsentationens kompetence til at repræsentere Københavns Kommune på generalforsamlinger i Arena CPHX P/S og Arena CPHX Komplementar A/S til Økonomiforvaltningen. Beslutninger af overordnet principiel og økonomisk betydning for kommunen skal dog forelægges Borgerrepræsentationen.

(Kultur- og Fritidsudvalget og Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Her har BR-sekretariatet vurderet, at Lars Berg Dueholm er inhabil.

Lars Berg Dueholm (I) deltog ikke i sagens behandling på grund af inhabilitet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

6. Startrededegørelse for udarbejdelse af lokalplan "Dagmarhus" (2012-32503)

Indstilling om,

1. at der udarbejdes forslag til lokalplan for "Dagmarhus" på baggrund af de intentioner og opmærksomhedspunkter, der fremgår af vedlagte startrededegørelse, bilag 1, samt
 2. at der udarbejdes forslag til tillæg til Kommuneplan 2011, der ændrer rammerne for området, som det fremgår af vedlagte startrededegørelse, bilag 1.
- (Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)(Initiativret)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Mikkel Warming, da det er Enhedslisten, der i Teknik- og Miljøudvalget har benyttet sig af initiativretten og fået sagen indbragt for Borgerrepræsentationen.

Borgmester **Mikkel Warming**: Enhedslisten har standset sagen vedrørende Dagmarhus. Vi mener ikke, på trods af de bæredygtige ideer, der er indarbejdet i forslaget, bl.a. grønne tage, at man bør arbejde videre med dette projekt. Det handler simpelt hen om, at vi ikke mener, projektet spiller sammen med den nuværende bygning, spiller sammen med det kommende Scalaprojekt, spiller sammen med Cirkusbygningen og bybilledet i øvrigt.

Det er en klodset overbygning, tilbygning lige ved Rådhuspladsen, som primært handler om, lad os nu bare være ærlige, at få høvlet nogle ekstra kvadratmeter og dermed nogle ekstra penge i kassen.

Vi er derudover enige med dem – det er nok mest SF – der mener, der ikke er cykelparkering til. Der er rigtig mange parkerede cykler i det område, ikke mindst på grund af Dagmar Biografen. Den store tilbygning vil, hvis den gennemføres, presse området yderligere.

Og så mener vi i det hele taget, at når vi bygger i så centrale dele af vores by, så kan vi godt tillade os at stille andre krav, end at en bygherre gerne vil tjene penge.

Vi er modstandere af at gå videre med det her projekt.

Iben Wiene Rathje (F): København skal ikke kun måles i vækst, sagde Ikram Sarwar under et af de foregående punkter. Den her startrededegørelse har næsten udelukkende vækst for øje.

I SF mener vi, at al byudvikling i København skal indeholde forbedringer af bylivet til fælles glæde. Denne startrededegørelse lægger op til en lille smule mere skygge, en lille smule mindre uelegant arkitektur, en lille smule flere mennesker på et sted i København, hvor man i forvejen har svært ved at komme forbi hinanden og cyklerne på fortovet.

Hvis vi skal se nærmere på denne her startrededegørelse og være med til at bære lokalplanen igennem, så ønsker vi, der kommer langt bedre løsninger for bylivet, herunder cykelparkering, og i det hele taget, at man bruger anledningen til at kigge nærmere på, hvordan man kunne gavne bylivet, og hvordan man kunne hjælpe ejeren til at sikre det nære byliv i fortovet.

Det arkitektoniske udtryk ønsker vi også nærmere bearbejdet, så det virkelig giver noget tilbage til byen i stedet for kun at handle om vækst.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der skal lige være lidt mere ro i salen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Bo Normander (B): Jeg vil starte med at sige, at det, vi snakker om, er en startredegørelse, og i sådan en startredegørelse er der selvfølgelig plads til forbedringer. I forhold til de foregående talere vil jeg da også sige, at der helt klart er plads til forbedringer i denne her sag med Dagmarhus.

Jeg vil sige, at grundlæggende er ideen god, at vi gerne vil udvide byggeriet i metropolzonen, altså få et mere intensivt område, men arkitektonisk synes jeg ikke, der er så meget at råbe hurra for. Vi kender alle sammen Dagmar Biografen, men de færreste kender måske bygningen som sådan. Som der står i indstillingen, er det en bygning fra 1937, og den har middel bevaringsværdi og er en klassisk bygning. Det er så oven på den her bygning, man vil bygge noget ekstra. Det her ekstra er arkitektonisk måske ikke særligt prangende. Jeg har for sjov vist arkitekttegningen til nogle folk rundt omkring, og generelt får man en tilbagemelding om, at det ser grimt ud.

Så det skal være min opfordring herfra, at det her er en startredegørelse, men der er helt klart plads til, at vi kan forbedre både det arkitektoniske og hele formålet med det, og det skal så være min opfordring både til arkitekt og til bygherre.

Lars Weiss (A): Vi i Socialdemokratiet er i udgangspunktet meget positive over for, at Dagmarhus kan få en anden anvendelse, efter at den nye lejer flytter derfra, når Scalabyggeriet forhåbentlig står færdigt inden alt for længe på den gamle ... Scalagrund, hvad er det, torvet hedder ... der gik klappen ned, Axelstorv.

Der, hvor vi har en smule bekymring, er i forhold til, at den arkitektur, der i dag er på Dagmarhus, som er en af de få helt klassiske funktionalistiske bygninger i København, skal bibeholdes. Derfor afgav vi også sammen med en del andre partier i Teknik- og Miljøudvalget en protokolbemærkning, der skal sikre, at det arkitektoniske udtryk, som bygningen står med i dag, ikke bliver forstyrret.

Jakob Næsager (C): Vi Konservative synes, det er et spændende projekt, som indeholder meget god værdi for København. Derfor synes vi, at det er værd at arbejde videre med, vi er ikke så forandringsforskrækkede.

Der er dog to ting, som vi lige vil påpege, som bygherren skal være opmærksom på, hvis det ender med at blive en lokalplan. Den ene er, at lige så vel som vi alle andre steder i byen forventer, at man skaber parkeringspladser inden for eget område, så forventer vi også, at man på den her grund sørger for at have tilstrækkelig parkering på egen grund, så det ikke er et problem, som vi som kommune og som fællesskab skal løse. Så vi forventer, at de lever op til parkeringsnormen. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at hvis de bygger oven på Dagmarhusbygningen, så kan de ikke forvente, at H.C. Andersens Boulevard bliver inddraget som byggeplads, så byggeriet skal kunne gennemføres, uden det bliver nødvendigt at afspærre H.C. Andersens Boulevard.

Med de to forbehold vil vi også kunne støtte, når der kommer et egentligt lokalplanforslag. Så vi vil gerne bakke op om den her startredegørelse.

Lars Berg Dueholm (I): Der skal heller ikke være nogen tvivl om, at fra Liberal Alliances side synes vi, at det er en ganske udmærket startredegørelse.

Der er for os at se et enkelt problematisk punkt, og det er, at der skal skaffes de nødvendige antal p-pladser på byggeriets eget område eller ved, at byggeriet skaffer sig p-pladser på en nabogrund, som kunne være eksempelvis det nye Scalaprojekt.

Grunden til, at jeg kom på talerstolen, er lidt det, man skal høre fra nogle af Borgerrepræsentationens partier, der siger, at bygningen ikke tilfører København noget. Man synes måske også i virkeligheden, at de nye tilbyggede etager på det allerøverste niveau er en lille smule grimme, og man synes måske også, at en tilbygning i gårdarealet i karreen heller ikke har den store arkitektoniske værkshøjde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

En bygning i København, hvor man ønsker at lave hotel, et hotel, som skaber arbejdspladser i København, arbejdspladser, som skaber vækst i København, arbejdspladser, som sørger for at løfte københavnere ud af arbejdsløshedens køer og ind på arbejdsmarkedet, er da at give noget til København. Alt kan altså ikke være fingermaling og peddigrørsflet for offentlige kroner; nogle gange må der faktisk være private arbejdspladser, som trækker læsset. Det synes jeg ærlig talt, at der er en række partier her i Borgerrepræsentationen, som lukker øjnene for.

Det er ikke altid, at et nyt bygningsværk i København skal lignende Turning Torso eller Empire State Building eller hvad man ellers måtte synes er foretrukne elementer rundtomkring i verden. Nogle gange skal et hus bare være stille og roligt og funktionelt. Om man synes, at 1930'ernes byggestil, som Dagmarhus er udtryk for, er specielt køn eller ej, ja, det må være privat smag og behag.

Personligt synes jeg ikke, det er specielt kønt, og jeg synes i virkeligheden heller ikke, at det tilbygningsforslag, som bygherren er kommet med, er kønnere eller grimmere end det eksisterende byggeri. Det, jeg hæfter mig ved, er, at vi skaffer arbejdspladser til København på det enkelte hotel, men også i form af endnu flere turister, som skaber omsætning rundtomkring i København.

Hvis jeg nu sad i en af de stole, som tilhører de partier, som er meget glade for at bruge skattepenge, kunne jeg måske også fristes til at sige, at noget af det, som et projekt som det her tilfører København, ja, det er skattepenge, som man så kan bruge på sit peddigrørsflet og fingermaling.

Karin Storgaard (O): Der skal ikke være nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti også tilslutter sig det her forslag. Vi tilslutter os også protokolbemærkningen fra Konservative og Socialdemokraterne fra Økonomiudvalget, og vi synes, det er en god ide, at man vil sikre opført det krævede antal parkeringspladser uden brug af p-deklarationer.

Overborgmesteren (Frank Jensen): Jeg giver ordet til borgmester Mikkel Warming i 2. runde, værsgo.

Borgmester Mikkel Warming: Det var jo ærlig snak fra Liberal Alliances side i smuk tråd med både partiidealene og sponsoren ikke mindst: Penge er kønt i sig selv, så skidt med resten. Det var lidt det, det var. Det er et privat byggeri, det skaber private arbejdspladser, ergo er det godt, så er det pænt.

De synspunkter og den strømning, de synspunkter er udtryk for, har skaffet byen så fremragende byggerier som Kalvebod Brygge, nemlig fordi man ikke turde stille nogen kvalitetskrav, fordi når en privat bygherre kommer og gør noget, så er det pr. definition godt.

Det er et problem, fordi en bys attraktivitet, det, der bl.a. skal få gæsterne til at komme på hotellet, er også byens arkitektoniske udtryk. Det er dér, man begår en fejl, vel ikke mindst fra Liberal Alliances side, de er så bare ærlige nok til at sige det højt i modsætning til så mange andre partier herinde, nemlig ved at fokusere på den umiddelbare gevinst i stedet for at turde tænke bare en lille smule kvalitetsmæssigt og dermed også langsigtet.

Det er interessant, når man kigger i startredegørelsen, som jo for så vidt på sin egen underspillede måde er ærlig nok, under afsnittet "Vurdering af projektet", "Planlægning og arkitektur", så konstaterer man, at "Projektet er beliggende i Metropolzonen, og ideen med at placere et kvalitetshotel her harmonerer godt med byområdets storbyatmosfære og internationalt orienterede bymiljø." Ikke et ord om arkitekturen, som ellers var overskriften på, hvad der skal vurderes.

Vi synes godt, at man kan stille kvalitetskrav til københavnske byggerier i København. Vi tror faktisk, det er nødvendigt, hvis byen skal være attraktiv for virksomheder at placere sig i, for turister at komme i og for alle os, der bor her.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Lars Berg Dueholm (I): For det første kan jeg sige, at vi ikke kun har én sponsor i Liberal Alliance. Vi har heldigvis flere, og man kan se i vores seneste årsregnskab, hvem der har givet os penge-gaver, og dem er vi naturligvis meget taknemmelige for, og heriblandt er naturligvis også Saxo Bank.

At et byggeri, som tilfører byen noget økonomisk og dermed er godt, også er kønt, nej, den fejlslutning har vi bestemt ikke gjort. Jeg sagde nemlig, at byggeriet var godt, fordi det tilførte arbejdspladser, og så sagde jeg, at det hverken var grimmere eller kønnere end det eksisterende byggeri, og derfor levede jeg sådan set også op til min arkitektoniske tærskel.

Jeg kan så forstå, at fordi det er et privat byggeri, jamen så er det også næsten pr. definition grimt i Enhedslistens bog, og jeg går så ud fra, at Enhedslisten nu vil til at prale af Urbanplanen og andre arkitektoniske perler opført i København af offentlige instanser.

Iben Wiene Rathje (F): Den med peddigrørene vil jeg lade stå for hr. Lars Dueholms egen regning.

Jeg kunne rigtig godt lide, at Lars Berg Dueholm virkelig var ærlig omkring fokus på vækst. Men vores pointe er bare, at turisterne kommer ikke bare, fordi der er et hotel, de kan bo på. De kommer sådan set til København, fordi der er rigtig dejligt at være. Det er en god by, hvor vi har investeret i det fælles liv, og der er faciliteter, og man kan møde hinanden i gaden. Det er det, som København er kendt for, vores cyklisme og alt muligt.

Skatteborgerne kommer sådan set også, fordi der er rart at være her. De er sådan set strømmet til København på det seneste, fordi vi har et godt fællesskab, vi har gode cykelstier, man kan være i gaden og have det fedt.

Vi har skabt en by, hvor der er rart at være, og det har vi gjort ved at forhandle med ejerne af de huse, der gerne vil have nye lokalplaner og den slags. Det er den måde, vi har skabt den her by på, ved kommunikation og ikke bare give carte blanche til grundejerne, som det f.eks. er blevet gjort ved Kalvebodkatastrofen. Den slags byudvikling ønsker vi ikke at fremme i SF, og derfor vil vi gerne være med til at stille krav til ejerne, sådan så man indgår i en konstruktiv dialog om, hvordan vi gør vores by endnu bedre, som vi har gjort det de seneste år.

(Kort bemærkning).

Lars Weiss (A): Det var Iben Rathje, der fik mig på talerstolen.

Det er jo netop det, vi gør nu. Der stilles jo netop krav i forbindelse med den her startredegerelse fra udvalget i forhold til, hvad det er for et arkitektonisk udtryk, vi vil have, hvordan vi har håndteret parkeringspladser og cykelparkering, og vel at mærke langt tidligere, end vi plejer.

Det er ikke nogen hemmelighed, at startredegerelser er noget, vi plejer måske ikke at tage helt seriøst, så seriøst, som vi burde. Men allerede inden der kommer et eksakt lokalplanforslag, stiller vi nu krav til arkitekturen og til, hvordan de trafikale forhold omkring bygningen skal håndteres. Så jeg har lidt svært ved at se, hvorfor SF ikke vil kunne støtte denne her sag.

Iben Wiene Rathje (F): I SF tager vi startredegerelsen så alvorligt, at ligner det noget, der ikke bliver rigtig godt, så giver vi også et signal med på vejen om, at det her skal være markant anderledes, før vi kan støtte det. Så jeg synes, det er helt oplagt at bruge de værktøjer, vi har, på den her måde.

Indstillingen blev godkendt med 33 stemmer imod 5. 10 undlod.

For stemte: A, B, C, I, O, Jaleh Tavakoli (løsgænger) og V.

Imod stemte: 1 medlem af F (Bjarne P. Nielsen) og Ø.

Følgende undlod at stemme: 10 medlemmer af F (Iben Wiene Rathje, Peter Thiele, Klaus Mygind, Ayfer Baykal, Ninna Thomsen, Signe Goldmann, Trine Schaltz, Neil Stenbæk Bloem, Marialise Rømer og Bjarne Fey).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

”Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti støtter forslaget, men forudsætter samtidig, at der i forbindelse med udarbejdelse af lokalplan sikres opført det krævede antal p-pladser uden brug af p-deklarationer.”

Socialistisk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

”Socialistisk Folkeparti undlader at stemme, da problemstillingen vedr. cykelparkering og bylivet omkring bygningen ikke er løst. Vi har vanskeligt ved at se gevinsten for bylivet og byens arkitektoniske udtryk ved projektet.”

Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

”Det skal undersøges, om der kan etableres offentlig adgang til de begrønnede tage.”

Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Radikale Venstre ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

”Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Radikale Venstre tilkendegiver, at en evt. til- og ombygning skal svare til og være i stil med det nuværende Dagmarhus med såvel sine vinduer som travertinerbånd.”

Enhedslisten ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

”Enhedslisten kan ikke stemme for startredegerelsen, da projektet ikke spiller sammen med den nuværende bygning, bryder bybilledet i forhold til det kommende Scalaprojekt og i forhold til Cirkusbygningen – og er en klodset overbygning på et centralt sted i byen. I øvrigt kan Enhedslisten tilslutte sig indholdet i SF’s protokolbemærkning.”

7. Analyse af renseanlæggene (2012-43782)

Indstilling om,

1 at der snarest igangsættes en proces med henblik på at afdække muligheden for at lade Lynettefællesskabet I/S indgå i en fælles selskabsstruktur med et eller flere af hovedstadsområdets andre renseselskaber, samt

2 at kommunens formand for Lynettefællesskabet I/S bestyrelse bemyndiges til at arbejde for at en sådan proces startes op snarest.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Radikale Venstre ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

”I forbindelse med igangsættelsen af en proces, der skal afdække muligheden for at lade Lynettefællesskabet I/S indgå i en fælles selskabsstruktur med et eller flere af hovedstadsområdets andre renseselskaber, er det væsentligt at have et nøje fokus på de ressourcer sluppet indeholder. Der bør også fremadrettet være et stærkt fokus på en bredspektret ressourceudnyttelse.”

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

8. Anlæg af sikker skolevej mellem Teglholmen og Kgs. Enghave (2012-13521)

Indstilling om,

1. at der af de tilbageværende midler anvendes op til 46 mio. kr. på anden måde til at styrke bydelens sammenhængskraft med særlig fokus på de bløde trafikanters forhold. De konkrete tiltag udvikles efter en dialog med de lokale interessenter i bydelen og Børne- og Ungdomsforvaltningen, og forelægges prioriteret til beslutning i Teknik- og Miljøudvalget i august 2012,

2. at 4 kryds på Sydhavnsgade/Enghavevej optimeres for gående og cyklister, jf. bilag 1, løsning D, samt

3. at der gives en anlægsbevilling på 2 mio.kr. i 2012 til optimeringen af 4 kryds på Sydhavnsvvej/Enghavevej på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3. med finansiering fra samme bevilling.

Det bemærkes, at der i budget 2011 (Æ198) er givet en bevilling på 3,8 mio. kr. til forprojektering af broprojektet over Scandiagade (løsning C).

Endelig bemærkes det, at der forelægges ny indstilling til Teknik- og Miljøudvalget, Økonomiudvalget samt Borgerrepræsentationen om udmøntningen af de tilbageværende 44,2 mio. kr. (2012 p/l).

Det forudsættes herudover, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

9. Ny skøjtehal i Ørestad Syd (2012-33330)

Indstilling om,

1 at der i 2012 gives en rådighedsbevilling på 10,5 mio. kr. (2012 p/l) på Kultur- og Fritidsudvalget anlægsbevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3, med henblik på restfinansiering af Ørestad Skøjtehal,

2 at der anvises finansiering ved en omkonvertering af 4,2 mio. kr. (2012 p/l) i 2012, 4,2 mio. kr. (2012 p/l) i 2013 og 2,1 mio. kr. (2012 p/l) i 2014 fra Kultur- og Fritidsudvalgets driftsbevilling, funktion 0.32.31.1 til 10,5 mio. kr. i 2012 på Kultur- og Fritidsudvalgets anlægsbevilling, Københavns Ejendomme, 0.32.31.3, samt

3 at Kultur- og Fritidsforvaltningen frem mod forhandlingerne om Budget 2013 udarbejder alternative finansieringsforslag, som holder sig inden for summen af det afsatte budget på 75 mio. kr. og de sparede driftsudgifter på 10,5 mio. kr. samt inden for rammerne af den lokalplan som p.t. er i høring.

Det bemærkes, at Kultur- og Fritidsforvaltningen anmodes om at fremkomme med en revideret indstilling med henblik på, at et restbeløb kan indgå i forhandlingerne om budget 2013.

Det bemærkes endvidere, at udmøntningen af rådighedsbevillingen først kan finde sted, når der er anvist fuld finansiering af anlægsprojektet.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Kultur- og Fritidsudvalgets budgetramme med henblik på, at restbeløbet kan indgå i forhandlingerne om budget 2013.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

10. Billedkunstudvalgets årsberetning 2011 (2012-50102)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender Københavns Billedkunstudvalgs beretning for 2011. (Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

11. Indstilling af repræsentanter til trængselskommissionen (2012-62022)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen indstiller direktør Anne Skovbro og administrerende direktør Claus Juhl fra Økonomiforvaltningen til at deltage i trængselskommissionen med førstnævnte som førstevalg, da fagområdet hører under Anne Skovbro,
2. at Borgerrepræsentationen giver repræsentanten mandat til at deltage aktivt i trængselskommissionens arbejde for at varetage Københavns Kommunes interesser i forhold til at reducere trængsel og luftforurening, samt udbygge infrastrukturen, herunder i relation til målsætningerne i Kommuneplan 2011 og til arbejdet med udbygning af den kollektive infrastruktur i København, samt
3. at Borgerrepræsentationen løbende orienteres af Økonomiforvaltningen om fremdriften i trængselskommissionens arbejde
(Økonomiforvaltningen)
(Økonomi)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

12. Røkeri i udvalg (2011-139589)

Brønshøj-Husum Lokaludvalg

Godkendelse af,

1. at Lars N. Andersen (udpeget af Socialdemokraterne) indtræder som 1. suppleant i lokaludvalget med virkning fra den 10. maj 2012,
2. at Johanne Haastrup (udpeget af området ” Social, integration og trossamfund 1”) indtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra den 10. maj 2012.

Østerbro Lokaludvalg:

Godkendelse af,

3. at Knud Henrik Palsbro (udpeget af Det Konservative Folkeparti) indtræder som 2. suppleant i lokaludvalget med virkning fra den 10. maj 2012.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

13. Forespørgsel til overborgmesteren om konkurrenceudsættelse (2012-65085)

Overborgmesteren bedes redegøre for,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

- udviklingen i andelen af konkurrenceudsatte opgaver i Københavns Kommune henholdsvis før den tidligere regerings indførelse af tvungen kommunal konkurrenceudsættelse henholdsvis i perioden, hvor aftalen har været gældende,
 - i hvilket omfang og inden for hvilke områder konkurrenceudsættelse er fordyrende eller forringer kvaliteten i forhold til at løse opgaven i kommunalt regi, når der tages højde for både selve prisen på opgaveløsningen såvel som administrative omkostninger i forbindelse med udarbejdelse af udbudsbeskrivelser, koordination med leverandører, klagehåndtering, mv., samt
 - i hvilket omfang ophævelsen af den kommunale pligt til konkurrenceudsættelse giver anledning til at revidere Københavns Kommunes udbudsstrategi.
- (Stillet af Socialistisk Folkeparti)

Peter Thiele (F): Den nye regering kunne 1. maj meget symbolsk lancere en lov og få den vedtaget, som handlede om at gøre op med det hovedløse krav om en udbudspligt, der var.

Den tidligere regering, Venstre og Konservative, mente, at kommunerne skulle styres på, at de skulle have en bestemt procent af opgaverne, som skulle udliciteres, uanset om kommunerne syntes, det var fornuftigt eller ej, uanset om det levede op til kommunale udfordringer, uanset at kommunerne følte, at det var dyrere end de ting, de fik for det, uanset at kommunerne som regel vil det bedste for deres borgere ved det, der er billigst, fordi så kan man have råd til mere velfærd. Men sådan skulle det ikke være. Det skulle være en bestemt sats, der sagde, hvor mange procent skal i udbud, hvor mange procent skal ikke i udbud.

F.eks. betød det, at Frederiksberg Kommune prøvede at sende deres renholdelsesopgave i udbud. Det gik så ikke, som det gjorde i Københavns Kommune, de valgte at tage den tilbage, valgte at sige, jamen det er egentlig bedst, at den bliver på kommunale hænder, der har vi bedre styr på den, vi kan gøre det billigere end private aktører, og vi kan gøre det bedre.

I København har vi været rigtig langt fremme i forhold til den her udliciteringsprocent, vi har udbudt rigtig mange af vores opgaver. Vi er jo også en stor kommune og har på den måde nogle bedre forudsætninger end mange andre kommuner. Men spørgsmålet er, og det så er det spørgsmål, vi stiller til overborgmesteren, om det ikke er på tide, at vi ser på nogle af de ting, vi har sendt i udbud, om det er den mest fornuftige fordeling, vi har lige nu, om vi kan skruer på nogle af de her udbudsregler, sådan så vi kan få styrket de krav, vi stiller til de private aktører, vi får ind, men også sige, at der er nogle opgaver, som simpelt hen er kernekommunal velfærd, som private udbydere ikke skal tage sig af.

Ugebrevet A4 har tidligere kunnet fortælle, at kommunaldirektørerne sagde – man skulle jo tro, at de virkelig er de store fortalere for udlicitering – at udlicitering gav et administrativt bøvl, at det administrative bøvl og de omkostninger, der var ved jurister, ved udbuddene, var så dyrt og så besværligt, så fordelene faktisk var mindre end ulemperne.

For de folk, der arbejder med det her, for de folk, hvis job og hvis privatliv det handler om, gør det en enorm forskel, om det er en kommune eller en privat arbejdsgiver, der sørger for det.

Når vi udliciterer opgaver, så sker der det, at takten stiger, så sker der det, at man skal arbejde langt, langt hårdere. Der sker det, at arbejderne bliver slidt langt hurtigere ned, og der sker det, at fyrringer, dårligere arbejdsforhold og arbejdsmiljø meget ofte er konsekvenserne.

Derfor vil vi gerne høre overborgmesteren, om vi ikke skal have en revision af den her udbudsstrategi, som gør, at man i dag i forvaltningerne gennemfører udbud, uden at man behøver at høre os som politikere om det, men ud fra den udbudsstrategi, vi tidligere har vedtaget. Så det håber vi på at få her som en logisk forlængelse af en ny regering, der vil noget andet end betonkrav til kommunerne, og en 1. maj, som handler om arbejdernes internationale kampdag, at det kan betale sig at kæmpe for at få ordentlige arbejdsvilkår også i kommunerne.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til mig selv for at besvare forespørgslen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Jeg har modtaget denne her forespørgsel fra SF om konsekvenserne af, at den tidligere regerings lov om den kommunale pligt til at konkurrenceudsætte egne opgaver er ophævet.

Inden jeg konkret besvarer de spørgsmål, som er blevet stillet, så vil jeg gerne starte med at sige, at jeg er meget tilfreds med, det lå også i Peter Thieles indlæg her, at lovgivning om tvangsudbud er ophævet. Jeg har selv ved flere lejligheder talt kraftigt imod lovgivning, også ved Kommunernes Landsforenings økonomiske topmøde, og den ideologisk betingede begejstring for udlicitering, som den udsprang af. Den tankegang bygger nemlig efter min opfattelse på en grundlæggende mistillid til kommunerne og på en fejlagtig tankegang om, at den private sektor i enhver henseende altid er bedre end den offentlige sektor.

For mig er udbud og udlicitering et værktøj, som vi som kommuner kan vælge at bruge i nogle konkrete tilfælde, hvor de er hensigtsmæssige. I mange andre tilfælde vælger vi, at vi løser opgaverne på anden vis, fordi det fungerer bedre. Jeg kan sige, at der, hvor der kan være tale om, at vi via udbud kommer til at etablere et privat monopol, så vil jeg til enhver tid foretrække, at det foregår i offentlig regi.

Den tidligere regering havde som sagt en tilgang til udlicitering, som på mange måder var provokerende. Men jeg vil advare imod, at vi lader os provokere så meget, at vi helt afskriver os muligheden for at bruge det redskab, det værktøj, som udlicitering er. I stedet skal vi arbejde for, at lovgivningen på området bliver mere fleksibel og mindre kompliceret, altså at det ikke påføres så mange transaktionskostninger, som vi så ofte ser, når vi forbereder udbud, samtidig med, at vi selvfølgelig sørger for trygheden for de medarbejdere, der bliver berørt af udliciteringen, og vi undgår social dumping. For som det lå i Peter Thieles indlæg her, så kan man, hvis man ikke sikrer sig i kontrakterne, risikere, at det kan føre til dårligere forhold for medarbejderne og det er ikke det mål, vi har i Socialdemokratiet. Udlicitering bør være et redskab, der ikke er et ideologisk spørgsmål.

Og så til de konkrete spørgsmål, der er rejst i forespørgslen.

SF spørger til udviklingen i andelen af konkurrenceudsatte opgaver i kommunen før og efter indførelsen af kommunal pligt til at konkurrenceudsætte.

I 2010 lå Københavns Kommunes konkurrenceudsættelse på 30,6 pct. Efter den tidligere regerings beslutning om kommunernes pligt til at konkurrenceudsætte egne opgaver steg konkurrenceudsættelsen til 31,6 pct. i 2011.

Det er nu op til den enkelte kommune at vurdere, hvor det giver mening at konkurrenceudsætte opgaverne, ikke noget, der er bestemt ved lov. Jeg mener fortsat, at der er områder, hvor det er relevant at foretage en konkret vurdering. F.eks. køber Københavns Kommune ind for knap 3 mia. kr. årligt hos private leverandører, uden at opgaverne har været konkurrenceudsat. Her er et stort potentiale for at opnå bedre priser og frigøre midler til service på kerneområderne i vores kommunale forvaltning.

SF spørger også, i hvilket omfang konkurrenceudsættelse øger udgifterne og forringer kvaliteten. Det har vi ikke nogen systematisk undersøgelse af, men helt overordnet håber jeg ikke, at der findes mange eksempler på, at opgaver er blevet udliciteret med fordyrelse og kvalitetsforringelse til følge.

Udbudsrådet har foretaget en undersøgelse af udbuddet i en række kommuner. Undersøgelsen omfatter ikke specifikt Københavns Kommune, men den viser, at kommunerne i hovedreglen sparer ved at gå i udbud med opgaverne. I Københavns Kommunes årlige effektiviseringsstrategi indgår besparelser som følge af udbud. F.eks. har kommunen opnået en årlig besparelse på hele 20 mio. kr., efter vi har udliciteret vores affaldshåndtering. Ligeledes sparede kommunen sidste år 32 mio. kr. på bedre indkøb. Det er penge, som nu i stedet går til børnepasning, bedre forhold for de ældre eller socialt udsatte københavnere.

SF spørger, om kvaliteten forringes ved udbud. Det er ikke hovedreglen i Københavns Kommune. I mit eksempel med affaldshåndtering kan vi faktisk se, at brugertilfredsheden er øget. Men det er klart, at det er afgørende, at vi får lavet gode kontrakter, hvor vi har de fornødne håndtag. Det, der er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

vigtigst, er, at man holder fast i, at der er håndtag, så man politisk kan sikre sig kvaliteten i produkterne, leverancesikkerhed osv. Derfor for enhver pris undgå at etablere private monopoler der, hvor vi har vigtige opgaver, der skal varetages i kommunerne, for ellers kommer vi i den situation, at vi kan blive sat under en spændeskrue for enten for dårlig kvalitet eller efterfølgende stigende priser.

Det sker desværre, at man af en eller anden grund kan stå i en situation, hvor et udbud går skævt, og det har Københavns Kommune også været udsat for. Jeg tror, de fleste kan huske, om ikke andet så fra pressen, hvordan det gik med lønhåndteringen i en periode, da den var udliciteret til Accenture. Den slags oplevelser er ærgerlige og uacceptable. Så vi skal selvfølgelig være klar til at omgøre beslutninger og tage ved lære af vores fejl.

Men det er forkert, hvis vi bruger den slags uheldige eksempler til at konkludere, at udbud generelt er et problem, for ved de gode udbud sparer kommunen penge, og i nogle tilfælde kan de bidrage til bedre kvalitet, øget fleksibilitet og mere valgfrihed for borgerne.

Så synes jeg også, at vi har en god vane i Københavns Kommune, nemlig at vi stiller krav til vores leverandører, f.eks. krav om praktikpladser, og det synes jeg, der er al mulig grund til at holde fast i. Det betyder, at vi bruger vores rolle som intelligent indkøber til også at skabe konkrete forbedringer i det private, og det skal vi blive ved med.

Til sidst spørger SF, om der bør ske ændringer i udbudsstrategien som følge af ophævelse af tvangsudliciteringen med den lovgivning, den var et resultat af. Vores udbudsstrategi blev vedtaget efter valget, da vi tiltrådte her i Borgerrepræsentationen i 2010, før den tidligere regerings beslutning om kommunal pligt til udbud af egne opgaver, så vores udbudsstrategi er ikke et resultat af den tidligere borgerlige regerings krav om tvangsudbud.

Den tidligere regerings lovgivning om pligt til udbud af egne opgaver har således ikke været dikterende for vores udbudsstrategi i Københavns Kommune, som alle her i salen stemte for. Man kan selvfølgelig have den holdning, at udbudsstrategien trænger til en gennemskrivning, men det har altså ikke noget med ophævelsen af lovgivningen om tvangsudbud at gøre.

Udbudsstrategien skal vedtages af den nytilltrådte Borgerrepræsentation, som også i slutningen af valgperioden skal udarbejde en opfølgingsredegørelse. Derfor kan vi selvfølgelig sagtens tage en debat om vores udbudsstrategi, men det vil være op til den nye BR at beslutte vores strategi, og hvad den skal indeholde, når det sker, og når det er påbegyndt efter vores borgerrepræsentationsvalg i 2013, og når den nye Borgerrepræsentation tiltræder i 2014.

Borgmester Mikkel Warming: Det er vigtigt at få denne debat om konkurrenceudsættelse op, og jeg vil gerne takke SF for at stille denne her forespørgsel. For en af de fornuftige ting, der trods alt er kommet ud af regeringsskiftet, er, at det vanvittige VKO-krav om, at kommunerne skulle nå bestemte procenttal, så bestemte procenter af kommunens opgaver skulle udbydes og markedsføres, er blevet afskaffet.

Men hvis kravet om bestemte udbudsprocenter bare bliver afskaffet, og der så ikke sker andet, end at udliciteringen bare fortsætter, så bliver det kun et symbolsk slag i luften. Jeg synes, det er vigtigt, at en by som København, hvor partierne med tilknytning til arbejderbevægelsen er i klart flertal, også tager frafaldet af et krav alvorligt, at vi ikke bevidstløst fortsætter udbuddene, som om loven stadig var der, hvor vi konkret ved, at der foregår ting i øjeblikket, hvor man pønser på at udbyde serviceopgaver, hvor det er den laveste pris, det handler om, typisk med den konsekvens, at folk skal løbe hurtigere, og at kvaliteten i bedste fald bliver den samme.

Men det er jo bare udbudspolitikken, vil folk så sige. Ja, det er rigtigt, og måske er det også, nej, ikke måske, det er på tide at fjerne den politik. Da udbudspolitikken blev lavet, var det altså under det klare indtryk, at der var et lovkrav om, at den skulle laves. Som diskussionen var i udvalget, så var det, at vi sidder med den her opgave, og den skal laves.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Derfor mener jeg ikke, det er helt rigtigt, når overborgmesteren siger, at det ikke havde noget på sig, og der var ingen sammenhæng med noget. Vi kan godt droppe udbudsstrategien nu, så lad os gøre det, for der er ingen grund til at have den, når lovkravet er afskaffet. Det, der er grund til, er, at vi kigger på nogle ord, som de tre største partier i denne sal har lavet en aftale om, nemlig en aftale om, at udlicitering skal være undtagelsen. Vi skrev i en fælles aftale:

"Der er enighed om, at udlicitering skal være undtagelsen og ikke reglen, at opgavevaretagelsen inden for kommunale rammer skal prioriteres højere."

Og så fortsatte vi senere:

"Med det formål at analysere, hvorvidt det kan være fornuftigt at tilbageføre udbudte og udliciterede opgaver til kommunal drift, vil parterne drøfte og gennemgå samtlige de af kommunen udbudte og udliciterede opgaver."

Det skrev vi også under på. Derfor, hvis vi mener det, vi skrev under på, alvorligt, og jeg taler til S og SF nu, så lad os for det første få skrottet den udbudspolitik, som jo ikke indeholder de her sætninger, ikke indeholder, at man gennemgår udbudte opgaver med henblik på at vurdere, kan de tilbageføres. Lad os overholde de aftaler, vi har lavet.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er rigtig, rigtig glad for at høre en overborgmester i den grad sætte forespørgerne på plads i forhold til den her totale, fuldstændig ideologiske kamp imod alt, hvad der har med det private at gøre, alt, hvad der har med udlicitering at gøre, alt, hvad der har det her med, at vi som kommune selvfølgelig skal benytte os af den mulighed, som det private marked giver os, nemlig muligheden for at få udført opgaver bedre og måske endda også billigere.

Jeg synes, at ikke så meget forslaget handler om det, men den ideologiske svada, der kom her fra talerstolen, bar i den grad præg af mistillid i forhold til, at det er muligt at udføre masser af opgaver igennem det private erhvervsliv, gennem markedet, få undersøgt, hvad tingene koster. Vi roser i Dansk Folkeparti virkelig overborgmesteren for at tage den hat på og sige, at der hvor det er fornuftigt skal man selvfølgelig foretage udliciteringer, man skal selvfølgelig gå ud og spørge, hvad tingene koster. Jeg synes i den grad, overborgmesteren fortjener ros for den fremlæggelse, der blev givet her fra talerstolen.

Det, der så er lidt sjovt, synes jeg, er, at Enhedslistens borgmester, Mikkel Warming, jo går op og siger, at det her er stik imod den aftale, som overborgmesteren tilsyneladende har indgået med en række partier og fagbevægelsen. Den diskussion kan vi jo sagtens huske i forbindelse med valgkampen, men som enhver anden god socialdemokrat har man jo et standpunkt, til man bliver valgt, så har man et nyt, og det gælder heldigvis også her, fordi jeg er fuldstændig enig i overborgmesterens synspunkt, som han har nu, og åbenbart ikke det, som Mikkel Warming kunne redegøre for, at han havde indgået en aftale om før valget.

Det, jeg vil sige generelt til hele udbudspolitikken, er, at for Dansk Folkeparti er det ikke nogen hjertesag, at det absolut skal være markedet, der udfører opgaverne, eller for den sags skyld, at det skal være det offentlige, kommunen selv, der udfører alle opgaverne. Det er ikke afgørende for os. Det, der er afgørende, er, at vi kigger på, hvad der er bedst for medarbejderne, bedst for borgerne og også bedst for skatteyderne, som skal betale for det.

Der er et bare nogle gange, at vi udfører nogle ting i kommunen, hvor vi ikke ved, hvad tingene koster. Derfor vil det altid, synes vi i Dansk Folkeparti, være klogt, at man tager et område og en gang imellem går ud og spørger til, hvad prisen er. Det gør vi jo også som private borgere. Der er det jo også sådan, at vi ikke bare tager det første det bedste tilbud, eller i øvrigt, hvis vi har en forsikring derhjemme, er det er en god ide sådan med jævne mellemrum lige at ringe op og spørge, hvad den her forsikring koster i et andet selskab.

Det bør vi også gøre som kommune, at vi med jævne mellemrum kigger på opgaven: Jamen er den nu placeret det rigtige sted? Altså er der andre, der kan udføre det bedre og billigere, så skal vi da

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

foretage det skifte. Og så er det for mig sådan set underordnet, om det er noget, vi har haft ude i udbud. Hvis vi finder ud af, hov, nu kan kommunen gøre det bedre og billigere selv, så skal vi gøre det. Og omvendt, hvis der er noget, kommunen laver, som private kan gøre bedre og billigere, så skal det da ud. Det må da være det, der er hovedpointet. Det er jo også det, synes jeg, som er godt nok i forhold til den forespørgsel, der er stillet her.

Men det, der er grunden til, at Dansk Folkeparti sammen med regeringen var med til at sige, at man skulle udbyde en vis andel, at en vis andel skulle ud, har jo noget at gøre med, at vi har en tradition som kommune og som offentlig sektor for at falde i søvn og læne os tilbage, at vi ikke værner os til, at vi skal kigge på de her områder igen og igen og igen. Vi kunne bare konstatere, at selv om kommunerne sagde, at de gerne ville gå ud og spørge, hvad ting kostede, og bruge det private marked mere, så gjorde de det ikke. Det er så derfor, man lovgivningsmæssigt, og det står jeg hundrede procent ved som parti, selvfølgelig fra Folketingets side var med til at sige, jamen så må vi jo tvinge kommunerne til at gå ud og spørge til det her, gå ud og få tjekket det private marked og forpligte kommunerne til hele tiden at følge op på, om vi nu gør det bedst og billigst.

Derfor ser jeg heller ingen grund til ligesom overborgmesteren, at vi skulle lave vores udbudsstrategi om.

Borgmester Pia Allerslev: Jeg vil også gerne takke overborgmesteren for svaret på forespørgslen.

Jeg synes måske, det er lidt vigtigt at slå fast over for SF's Peter Thiele, at når man taler om at udlicitere, så har venstrefløj, eller den yderste venstrefløj i hvert fald, fået sådan en eller anden opfattelse af, at ved udlicitering sætter man lighedstegn med privatisering. Det kan godt være, det var sådan i de glade firsere, men sådan er det ikke længere.

Når Venstre i dag taler om udlicitering, så taler vi om at få lavet de bedste aftaler, der overhovedet kan laves, til glæde for kommunens borgere og til glæde for de skattekrone, der bliver brugt. Det kan da aldrig nogen sinde være skidt, at vi får den rigtige pris for noget af det, vi får udført. Det kan da aldrig nogen sinde være dårligt, at borgernes penge bliver brugt på den mest fornuftige måde. Og som Carl Christian Ebbesen også var inde på, at når man har en almindelig husholdningsøkonomi, så går man jo ikke ud og betaler for meget for tingene. Man går ud og finder den rigtige pris til den rigtige kvalitet.

Kvalitet og pris hænger sammen, og kan man få en privat til at gøre det til den rigtige pris til den rigtige kvalitet, så synes jeg, man skal vælge det. Er det i stedet for det offentlige, der kan gøre det til den rigtige pris og den rigtige kvalitet, fint, så er der ingen grund til at gå ud og privatisere, så lad os da bruge de dygtige kommunale medarbejdere, vi måtte have rundt omkring.

Så Venstre har ikke et korstog mod kommunale embedsmænd eller kommunale medarbejdere. Venstre har en interesse i, og jeg hører overborgmesteren have den samme, at bruge skatteborgernes penge bedst muligt. Men hvis SF gerne vil betale for meget for tingene, hvis SF gerne vil være sådan en understøttende virksomhed i forhold til kommunale opgaver, så er det jo SF's valg. Det, der er Venstres sigte her, er at bruge de penge, vi får ind i kommunekassen, på den allerbedste og mest fornuftige måde og få bedst kvalitet for pengene.

Så kan jeg jo blive lidt bekymret over, at den der LO-aftale stadig væk har en eller anden værdi. Det er jo fint, at man laver en aftale i en valgkamp, og det er jo fint, at en fagbevægelse forpligter nogle partier til at gøre noget. Men at det ligefrem kan få borgmester Mikkel Warming til at flyve herop og være så skrap i retorikken, bekymrer mig meget, at fagbevægelsen har den magt stadig væk i forhold til et stykke papir, der blev skrevet i en valgkamp.

Jeg glæder mig over, at overborgmesteren trods alt stadig væk har en selvstændig holdning til tingene og vælger at se på tingene på den bedste måde i forhold til københavnere og den bedste måde i forhold til københavnernes skattekrone. Så jeg føler mig fuldt ud dækket ind i forhold til overborgmesterens svar her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Mogens Lønborg (C): SF's højtærede partiformand udtrykte for ikke så lang tid siden, at i de næste 8 år vil der være smalkost. I det ligger der sådan set også et oplæg til, at vi skal passe på pengene, vi skal få mest muligt ud af pengene.

Derfor vil jeg også antage, at det i hvert fald for SF på Christiansborg, givet de nu også har en del af regeringsmagten, er bydende nødvendigt at se på, hvad tingene koster. Det er nu det, man gør, når der er smalkost. Så er det, man prøver at få pengene til at strække så langt som muligt. Det er jo det, der ligger i en konkurrenceudsættelse. Det er sådan set bare at hente en pris ind. Der ligger jo ikke en favorisering af det private. Og hvis man er stålsat overbevist om, at når man samlet vejer det hele sammen, så er kommunen bedst til det, så får kommunen også opgaven, eller rettere så beholder kommunen jo opgaven.

Hvad er det, man er så bange for? Er man bange for, at det bliver afsløret, at kommunens takster, priser er for høje, at man ikke er konkurrencedygtig? Med den sådan helt indgroede tro på, at det er bedst, at produktionen ligger i den offentlige sektor, så skal man da ikke være bange. Stå frem, vær modig, venstrefløj, og turde tage konfrontationen med det private. I vinder jo, i hvert fald i overensstemmelse med jeres egen ideologi.

Jeg synes, det var tankevækkende forleden, når det gælder budgetlægning, og hvad vi skal betale for tingene. I et udvalg, jeg sidder i – jeg skal nok lade være at konkretisere det alt for meget – havde vi forleden en meget sjov, pudsigt sag, hvor prisen for et eller andet først var sat til 1,8 mio., tror jeg, men den pågældende, som skal have det her beløb, havde så udtrykt noget i retning af, at man fandt det hensigtsmæssigt, at det lige blev 2,3 mio. kr. Ingen sådan, i hvert fald undtagen det konservative medlem af udvalget, opponerede specielt meget mod det, fordi det var da nok så rigtigt.

Jeg kender ikke nogen organisation, hverken privat eller offentlig, som ikke er interesseret i at få så store indtægter som muligt. Derfor er det jo kernen i den offentlige budgetlægning, at vi grundlæggende bliver nødt til bare at betale det, som man nu kræver for at løfte en given opgave.

Så der er al mulig grund til, at man konkurrenceudsætter, og tror man på det offentliges fantastiske evner, jamen så vær dog ikke bange, frygt ingenting, så vinder man jo.

Ikram Sarwar (A): Det, der får mig op på talerstolen, er, at der er nogle, som giver udtryk for, at udlicitering i sig selv er et fyord. Der mener jeg, at man er gået fuldstændig galt i byen, fordi det, der er det vigtigste, må jo være den opgave, der skal udføres for vores borgere her i København. Det er også derfor, det er vigtigt, at hver gang der er noget, der skal udliciteres, skal det give god mening, og kvaliteten skal være i top, og det skal være så effektivt som overhovedet muligt, med det i sigte, at medarbejderne heller ikke bliver slidte. Så derfor til borgmester Mikkel Warming: Vi skal ikke droppe udliciteringen, hvis den giver god mening for byen.

Derfor vil jeg også gerne henstille, at vi ikke fortsætter med en ideologisk kamp. Den tidligere regering kom med et provokerende konkret sats på, hvor meget kommunerne skulle udlicitere, den kom med en procentsats. Det synes jeg personligt også var ret provokerende, fordi den ikke tog hensyn til, om det gav mening eller ej.

Nu hører jeg borgmester Mikkel Warming fra Enhedslisten sige, at vi skal droppe udlicitering helt. Det er jo i den anden grøft. Det, der er vigtigt for os Socialdemokrater, er, at hvis udlicitering giver god mening for borgerne, og vi kan få udført opgaven tilfredsstillende med en kvalitet, som er høj, og vi samtidig sparer nogle midler, som vi så kan bruge på nogle andre borgere, jamen så er det da hul i hovedet, at man ikke udliciterer den opgave.

Det er også ret vigtigt at finde frem til, at den udbudsstrategi, som Københavns Kommune har vedtaget, ligger altså tidligere end den konkurrencepakke, den tidligere regering fik indført. Det er ret vigtigt i den her debat. Derved synes jeg absolut, at vi skal vente med at ændre i en udbudsstrategi til næste valg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Peter Thiele (F): Det blev sagt heroppefra af de borgerlige, Dansk Folkeparti og Venstre, at det her handler om ideologi. Og ja, det gør det selvfølgelig, det gør det meste i politik. Men som jeg ser det, og som jeg tror, også mange andre ser det, og som jeg også kan høre overborgmesteren ser det, så var det faktisk den tidligere regering, der var ude på et ideologisk korstog for at få kommunerne til at udlicitere. Det var ikke den, der ønskede, at kommunerne kunne finde ud af det, det var ikke den, der troede på, at kommunerne kunne finde ud af det. Det var den, der stillede et konkret krav om, at X antal procent skulle udliciteres. Det startede med en fjerdedel af opgaverne, og så har det stille og roligt bevæget sig op derfra.

Det var jo virkelig at sige til kommunerne: I kan ikke finde ud af, hvad der bedst for jeres borgere, I vil ikke give jeres borgere det, der er bedst for dem. Vi kan finde ud af det for jer, og ellers kan vi i hvert fald tvinge jer til at sende det i udbud, på trods af at de fleste af de administrerende direktører som sagt ikke kunne se, at der var større gevinster ved det her, end der var udgifter. Fordi selvfølgelig er der udgifter ved den her type af udbud. Der er udgifter i forhold til administration; det kræver langt, langt mere at have embedsmænd, jurister siddende og holde styr på private og også offentlige folk, der byder ind på opgaver. De omkostninger er ikke alle sammen regnet med.

Så sagde borgmester Pia Allerslev meget smukt, at pris og kvalitet følges ad. Og ja, det tror jeg sådan set også, og det er derfor, jeg er en lille smule skeptisk, når man kommer med de her store besparelses tiltag og siger, at der på ingen måde sker noget i forhold til kvalitet, fordi pris og kvalitet følges ad. Der er en grund til, at man nogle gange kan spare penge på udbud, og ofte er det, fordi man kræver, at folk løber meget, meget hurtigere, at de bliver hurtigere nedslidt.

Det er rigtigt, at selvfølgelig er ikke alle udbud onde, og der er sikkert også mange private, der også gør det bedre end det offentlige. Spørgsmålet er bare, om vi skal gøre det op i en bestemt procentsats.

Det her er faktisk ikke en holdning, som kun vi har som socialister. Det er også en holdning, som Brian Mikkelsen har givet udtryk for: at man har privatiseret alt for mange opgaver, alt for meget af statens drift handlede det om der. Så da staten gjorde det, var det ikke så god en ide. Når kommunerne gør det, så er det en rigtig god ide.

Der er flere spørgsmål; dem vil jeg komme tilbage til bagefter.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu synes jeg, at Peter Thiele må stoppe. Sagt ligeud: Man stiller en forespørgsel her og har overhovedet ikke fattet noget som helst af, hvad det er den gamle regering og Dansk Folkeparti har lavet.

Nu har vi stået her og hørt på igen og igen og igen, at det handler om, at en bestemt procentsats skal udliciteres til det private, at det er private, der skal overtage opgaven. Det er det ikke. Det, som lovforslaget – som den nye regering åbenbart har gjort op med, tåbeligt, synes jeg – ene og alene handler om, er, at det skal konkurrenceudsættes, altså at vi har cirka en tredjedel frem mod 2015, der skal konkurrenceudsættes. Det handler overhovedet ikke om, om det er private, der skal udføre opgave, eller om det er kommunen, der skal udføre opgaven.

Det, det lige præcis handler om, er, at man ønskede at tvinge kommunerne til at gennemgå deres opgaver: Kig nu på, om vi stadig er de bedste og de billigste til at udføre den her opgave. Det kræver, at man tager det op, kigger på det og så spørger nogle: Kan I gøre det her bedre og billigere? Det er det, kommunerne blev tvunget til, nemlig at kigge på det og spørge til prisen.

Der er ikke engang tvang. Det kan godt være, der kommer svar tilbage: Næh, de private kan sådan set gøre det til halv pris og få dobbelt så meget service ud af det. Men derfor er det fuldstændig frit for kommunen at sige: Nej, men vi ønsker stadig af ideologiske grunde, at det skal være kommunalt ansatte, der udfører opgaven. Det kan Peter Thiele bare beslutte, det forbyder lovforslaget ikke. Lov-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

forslaget beder alene kommunerne om: I skal gå ud og spørge, hvad det koster, så I ved, hvad ting koster.

Det er da klogt, fordi der ligger et kæmpe potentiale på det her område, fordi det jo altid er, som det er, at når noget kører godt, så rører man ikke ved det. Det er jo først, når noget går talt, at man siger hov, så må vi hellere kigge på det, og gør vi det nu også rigtigt, og kan vi gøre tingene anderledes. Sådan er den kommunale verden. Det er jo det, Dansk Folkeparti prøvede at hjælpe regeringen til at sige, få nu kommunerne til at sørge for, at de lige får kigget det her igennem, og det er det, som det her handler om.

Det andet, som Peter Thiele var inde på, var arbejdsmarkedsforholdene, at de ofte blev dårligere, tror jeg, jeg hørte Peter Thiele sige, hvis det er private, der udfører opgaven. Hvis det skulle være rigtigt, så synes jeg da, det er tankevækkende, at sygefraværet er lavere i den private sektor, end det er i det offentlige. Det viser jo i bund og grund, at vi som ledere og vi som offentlig virksomhed ikke har særlig meget fokus på vores medarbejdere og deres ve og vel. Det er private, i hvert fald når man kigger på sygefravær, tilsyneladende meget bedre til.

(Kort bemærkning).

Peter Thiele (F): Jeg er helt med på, at både kommunale og private kan vinde opgaver, som kommunen sender i udbud, men det ændrer jo ikke ved de omkostninger, der ved at kræve det i udbud. Det gør det jo bare endnu mere dumt, når vi sender kommunale opgaver i udbud for, at kommunale kan vinde dem. Det er der ikke nogen, der vinder noget ved, andet end djøfjerne og bureaukraterne i kommunen, som kan sidde og forberede udbudsmateriale. Det er der ikke nogen, der bliver rigere eller gladere af.

Carl Christian Ebbesen siger, at vi kan forbedre ved de her udbud, men vi laver store effektiviseringer af vores egen drift hvert eneste år. Det er jo effektiviseringer, hvor vi ser på, hvordan vi kan gøre det lidt bedre. Det er sådan set det, der er en god måde at vende bøtten på og kigge på, hvordan vi kan gøre det bedre uden at sende i udbud til en vis grad.

(Kort bemærkning).

Borgmester Pia Allerslev: Jeg bliver voldsomt provokeret af, at Peter Thiele bliver ved med heroppe at påstå, at det helt pr. automatik bliver dyrere, når man tillader sig at gå ud og spørge om prisen. Det kan godt være, at der er udbud, der viser, at det har de kommunale faktisk meget godt styr på. Så ved vi jo det. Men vi ved jo altså også, som overborgmesteren også selv var inde på i sit svar til Peter Thiele, at der også er udbud, hvor der er rigtig, rigtig mange penge at hente. Selv om lønningerne i Københavns Kommune blandt embedsmændene er relativt høje, så tror jeg dog alligevel ikke, der er en embedsmand, der får 10 mio. for at sidde og forholde sig til en udbudssag og får 10 mio. for at sidde og følge med i, hvad prisen og hvad kvaliteten måtte være i et givent udbud.

Så lad nu være med at blive ved med at påstå, at det er dyrere at sende ting i udbud. Det er det ikke. Det er sund fornuft at se på, om vi kan få tingene på en bedre og billigere måde til den samme kvalitet.

Overborgmesteren (Frank Jensen): Så giver jeg ordet til borgmester Mikkel Warming i 2. runde, værsgo.

Borgmester Mikkel Warming: Først til Carl Christian Ebbesen og en lille bitte smule til Pia Allerslev, som siger, at man jo bare vil udbyde, og alle kan vinde, og er det ikke fornuftigt og alt sammen. Nej, det er det faktisk ikke. Det er lige præcis der, ideologien, den borgerlige ideologi viser sig.

Fordi hvad er det, der sker, når man udbyder f.eks. hjemmeplejen, hvad man jo i praksis gør med det frie valg? Hvad er det man gør? Man bryder den service, kommunen yder, op i små bitte enheder,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

der alle sammen skal kunne prissættes. F.eks. hvor lang tid man skal bruge på at give en person et bad, hvor mange minutter, hvor mange sekunder tager det. Minuttyranniet, nedbrydelsen af folks arbejde i små bitte enkeltdele, der ikke hænger sammen, kommer gennem det udbudskrav, som de borgerlige har stillet. Er der noget, der er ideologisk, så er det det.

Og så til Ikram Sarwar, som måske nok havde ret i, at jeg går ind for et større fællesskab, end han gør. Men det, jeg faktisk sagde heroppe, var, og som jeg mente, og som vi mener bør være politikken i denne her periode, er meget simpelt, at udlicitering skal være undtagelsen, at opgavevaretagelsen inden for kommunale rammer skal prioriteres højere, og at man skal analysere, hvorvidt det kan være fornuftigt at tilbageføre udbudte og udliciterede opgaver til kommunal drift. Derfor bør samtlige af kommunens udbudte og udliciterede opgaver analyseres og gennemgås.

Det er, hvad jeg mener bør ske i den her periode. Det burde Ikram Sarwar også mene, for det har hans parti skrevet under på skal ske.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Carl Christian Ebbesen for en kort bemærkning, værsgo.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): – Og det er til borgmester Mikkel Warming. Jeg er fuldstændig enig, jeg er faktisk fuldstændig enig i, at ja, lige præcis fritvalgsordningen og godkendelsesmodel for hjemmeplejen var ideologi. Det har Mikkel Warming fuldstændig ret i, fordi der handlede det netop om, at man sagde, at der skal kommunen da ikke med sin betonkommunisme komme og lægge ned over borgerne, hvem det er der skal komme i deres hjem og passe og pleje dem. Hvis der er mulighed for, at der er nogle andre, der kan gøre det til den samme pris, så skal andre have mulighed for at byde ind. Så ja, det var ideologi.

Men at sammenligne det med det, vi diskuterer under forespørgslen her, er fuldstændig malplaceret, fordi det handler om konkurrenceudsættelse af offentlige opgaver, at man spørger til prisen, hvad koster ting, man ikke i forvejen ved hvad koster. Men ja, hjemmeplejen, det var ideologi, for det handlede om frit valg, det handlede om, at borgerne skulle have mulighed for at vælge mellem private og offentlige, der skulle passe dem.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Hvis jeg forstår borgmester Mikkel Warming korrekt, så er Enhedslisten fuldstændig ligeglad med, om man kan få en opgave udført billigere og med bedre kvalitet. Det skal bare foregå inden for kommunens rammer. Er det rigtigt forstået? Det vil aldrig nogen sinde være med Socialdemokraternes stemmer, at man ikke udliciterer en opgave, som kan varetages i en bedre kvalitet, bedre for borgerne, bedre for medarbejderne, til en billigere pris. Det er altså logik for burhøns, og derfor skal vi også gå væk fra den der betonholdning, at hvis man har en holdning, så kan den ikke ændres.

Det, der er provokerende for os, er, at den tidligere regering gav en procentsats, og det er også derfor det er provokerende, når Enhedslistens borgmester, Mikkel Warming, går op og siger, at vi helt skal droppe udliciteringen. Vi Socialdemokrater siger: Giver det god mening, så skal vi da følge op på det.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet for en kort bemærkning til borgmester Mikkel Warming, værsgo.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mikkel Warming: – Som er en lille smule imponeret over, at når jeg læser op af en aftale, Socialdemokraternes spidskandidat ved sidste valg skrev under på sammen med undertegnede,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

sammen med SF's spidskandidat, får det Ikram Sarwar til at gå op og nærmest nedkalde kommunismens spøgelse over København.

Er Socialdemokraterne enige i, at udlicitering skal være undtagelsen og ikke reglen, og at opgavevaretagelse inden for kommunale rammer skal prioriteres højere? Er Socialdemokraterne enige i, at man skal analysere, hvorvidt det kan være fornuftigt at tilbageføre udbudte og udliciterede opgaver til kommunal drift? Er Socialdemokraterne enige i, at man derfor bør drøfte og gennemgå samtlige af kommunens udbudte og udliciterede opgaver?

Hvis man er enig i det, hvorfor er det så ikke sket? Og hvis man er enig i det, hvad i alverden er det så for noget vås at komme herop og sige, Ikram Sarwar.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja, jeg har tilladt mig selv lige at tegne mig ind i debatten her for at sikre mig, at den ikke kører fuldstændig af sporet.

Fordi det, vi har forespørgsel om, er jo altså vores udbudsstrategi, og der skal jeg bare minde borgmester Mikkel Warming om, at den har Enhedslisten altså ikke stemt imod. Den blev vedtaget i 2010 efter den nu meget omtalte LO-aftale, som blev indgået i 2009. Så når borgmester Mikkel Warming meget, meget sådan ophidset afhører den socialdemokratiske ordfører om, hvorfor den socialdemokratiske ordfører ikke har sikret det, så kan jeg jo så spørge: Hvorfor bad Enhedslisten ikke om afstemning i 2010 om udbudsstrategien, så man kunne have markeret, at man var imod den udbudsstrategi?

Det, som undrer mig lidt i debatten, er, at man forholder sig jo ikke til, hvad det er der var problemet, efter at vi vedtog vores udbudsstrategi. Det var, at den daværende regering med støtte fra Dansk Folkeparti lavede en konkurrencepakke, hvor man fastfrøs, at vi frem mod 2015 skulle op på 31,6 pct. i udbud. Det var altså ikke et spørgsmål om, som vi har hørt Dansk Folkepartis ordfører sige, at man skulle prøve markedet; man skulle op på at have udliciteret 31,6 pct. af sine opgaver til private. Det var det, der fremgik af lovgivningen.

Dernæst fremgik det af lovgivningen, at man skulle have mere konkurrenceudsættelse på hjemmeplejeområdet, hjemmehjælpsområdet også til private leverandører. Jeg har altså stået i debatter med gode konservative borgmestre, bl.a. borgmesteren i Høje-Taastrup, Michael Ziegler, som har taget klar afstand fra det, og at man ikke har tillid til, at kommunalpolitikere kunne finde ud af at løse det her. Fordi ude i Høje-Taastrup kunne borgmesteren pege på, at det var én privat leverandør, der ville få den opgave, hvis man skulle gennemføre den lovgivning, som blev gennemført i foråret 2011, den konkurrencepakke, som blev gennemført af Folketinget af VKO-partierne.

Det kan godt ske, at Enhedslisten gerne vil grave grøfter indbyrdes mellem de såkaldt røde partier her på Rådhuset, men jeg synes jo, at man skal prøve at holde fast i, hvad det her egentlig drejer sig om. Det drejer sig om, også da vi drøftede det her med fagbevægelsen, at sikre, at man ikke socialt dumper arbejdsvilkårene, når vi laver markedsprøvning, og når vi lægger opgaver ud, også når vi lægger opgaver ud til socialøkonomiske virksomheder, hvad vi jo også gør. Tænk på hele den innovation, vi har fået i den offentlige sektor ved at benytte os af muligheden for at have private leverandører. Havde vi fået det, hvis vi bare havde dalret videre uden at turde tage andre ind i den kommunale sektor eller i den offentlige sektor?

Måske skulle man lige trække luft ind i Enhedslisten, bare lige et øjeblik, og så tænke sig om, også med den erfaring, som jeg ved, borgmester Mikkel Warming har på det sociale område, med inddragelse af socialøkonomiske virksomheder, med at sikre, at vi får en bedre pris, når vi laver indkøb, at vi sparer 32 mio. kr. på indkøb. Havde vi gjort det, uden at vi gik ud og prøvede markedet? Nej, det havde vi ikke.

Så jeg tror, man skal skelne i debatten og ikke bare prøve, hvad jeg synes, Enhedslisten har tendens til i dag, at kaste smuds på andre og prøve at løbe fra, at man ikke krævede afstemning i 2010 om vores udbudsstrategi.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Mikkel Warming for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som gerne vil forklare, at, og det står faktisk i udbudsstrategien selv, jeg har nemlig læst den op til det her møde, "Folketinget vedtog 24. juni 2009, at alle kommuner skal udarbejde en udbudsstrategi." Så det skulle man. Derfor.

Det, vi har forsøgt at få Socialdemokraterne til at svare på under dagens debat, er meget simpelt, om man stadig mener det, man skrev under på i 2009 i LO-aftalen. Det kan man godt kalde at grave grøfter, fordi jeg ikke har kunnet høre i det politiske indhold i såvel overborgmesterens som den socialdemokratiske politiske ordførers taler, at man stadig har de holdninger, at udlicitering er undtagelsen, at opgavevaretagelsen inden for kommunale rammer skal prioriteres højere. Derfor spørger vi.

Og når vi så får at vide, at vi nærmest nedkalder betonmure fra Østeuropa over byen ved at gøre det, så er det klart, at så spørger vi igen lidt skarpere, og vi har i øvrigt stadig ikke fået svar.

(Kort bemærkning).

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg bliver nødt til at bede om en kort bemærkning selv igen.

Fordi jeg har nu aldrig nogen sinde oplevet, at Enhedslisten i denne her sal ikke kunne stemme imod noget, der var vedtaget af Folketinget, man henstillede om.

Så jeg bliver nødt til at spørge Mikkel Warming: Hvorfor krævede Enhedslisten ikke afstemning, da vi vedtog udbudsstrategien her i salen? Det kan vi da få et svar på. Når Enhedslisten synes, at man er berettiget til at stå og sige, da vi vedtager udbudsstrategien her, som er det, der lægger rammerne for den måde, vi udfolder vores udbud på i Københavns Kommune, så kan jeg da ikke forstå, at Mikkel Warming så fortsætter med at sige, at det er alle andre partiers skyld. Kan vi ikke få et svar på det.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Altså vi er åbne over for at se på de aftaler, som ikke giver god mening. Det, vi hele tiden har sagt, er, at hver gang vi skal udlicitere noget, så skal det give god mening kvalitetsmæssigt, prismæssigt.

Borgmester Mikkel Warming nævner, at man i aftalen har skrevet, at det skal være en undtagelse, men vi ligger altså på omkring 28 pct., dvs. at 72 pct. af kommunens opgaver bliver udført inden for kommunens rammer.

For mig er det ikke procentsatsen, der er afgørende. Det kan være nul procent på nogle områder, og det kan faktisk være helt op til 100 procent på andre områder, hvis det giver god mening for vores borgere. Det er kvaliteten og prisen, der er afgørende for os, borgmester Mikkel Warming.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Så vil jeg gentage, at vi i den situation vurderede, at et lovkrav fra Folketinget skulle vi opfylde. Det skal vi på mange andre områder, og derfor ville vi ikke stemme imod.

Når vi bringer de her sætninger, som jeg har citeret mange gange, op i denne her debat, er det, fordi vi ikke kunne genkende de sætninger i de taler, der er blevet holdt af henholdsvis den socialdemokratiske ordfører og overborgmesteren. Derfor spørger vi ind til dem, fordi vi synes, det er en væsentlig politisk afklaring at få foretaget, når vi snakker om konkurrenceudsættelse, udbud og udlicitering.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi videre, og det er Neil Stenbæk Bloem i 2. runde, værsgo.

Neil Stenbæk Bloem (F): I må meget gerne rette mig, hvis jeg tager fejl, men jeg synes, jeg har hørt to socialdemokratiske politiske ordførere, men også overborgmesteren sige, at regeringen vedtog det her, efter at vi havde vedtaget vores udbudsstrategi. Men det forholder sig jo netop ikke sådan, hvis man kigger tilbage på medlemsforslaget om udbudsstrategi. Jeg vil give borgmester Mikkel Warming helt ret i, at det var en bunden opgave for os her, så der var ingen grund til at have en debat dengang. Det var klart, at vi alle sammen stemte for.

Jeg synes også, det her er ikke et spørgsmål om for eller imod udbud, fordi i SF er vi selvfølgelig også for udbud, når det er smartest. Det, vi er imod, er den der ideologiske strømning, der ligger i den her udbudsstrategi, som vi blev tvunget af den tidligere regering til at lave. Vi spørger derfor: Er det vigtigt, at vi stadig væk har den her? Skal den revideres, skal den skrottes helt? Det er det, denne her diskussion burde gå på, ikke på, om man er for eller imod udbud.

Lad mig bruge et konkret eksempel. Jeg sidder selv i KFU. Der er man ved at udbyde stort set hele rengøringsindsatsen, uden at politikerne er blevet inddraget på nogen måde. Det er ikke forvaltningen, der har gjort noget galt overhovedet, det har BR-Sekretariatet redegjort for, det har forvaltningen også selv redegjort for, men de har taget udgangspunkt i den her.

Jeg vil opfordre de partier, især Socialdemokraterne, jf. den LO-aftale, vi har, til lige at læse den her igennem, fordi alle de ting, der står her, skal sendes i udbud inden 2013, hvis vi ikke gør noget ved det her.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Bare lige for at spørge Enhedslistens ordfører, om det så er den regel, man vil bruge i andre sager også, at når det nu er sådan, at man skal vedtage et eller andet eller fremsende noget, fordi enten regeringen eller anden lovgivning siger det, så vil man ikke stemme imod det, om det også gælder f.eks. budgettet, der skal vedtages her i Københavns Kommune eller andre steder. Mere for at sige: Hvorfor var det, at Enhedslisten ikke tog det op, da udbudsmaterialet var til afstemning her i salen?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet for en kort bemærkning til borgmester Mikkel Warming, værsgo.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som synes, det er bemærkelsesværdigt, at en så erfaren politiker som Jesper Christensen ikke ved, at man ikke stemmer for eller imod budgettet. Man stiller ændringsforslag, og så har man et særligt resultat.

Jesper Christensen burde også vide, at vi i hvert fald, nu skal jeg være ærlig og sige på den etårige bane, altid, også de gange, vi har været udenfor, har leveret balancerede budgetter. Ude i overslagsårene kan vi altid diskutere det, men på den etårige bane har vi altid gjort det og dermed opfyldt alle de krav, der ligger, også fra den siddende regering i forhold til at levere budgetter i balance.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): I et forsøg på endnu en gang at prøve at holde fast i nogle fakta: Dengang vi vedtog vores udbudsstrategi i Københavns Kommune, skulle vi lave en strategi. Der var ikke noget lovkrav om indhold eller procenter, hvor meget vi skulle udbyde. Det har ikke forhindrede nogen partier, og hvis man var uenig i det, der er indholdet i vores udbudsstrategi, så kunne man selvfølgelig have stemt om det, man kunne have kommet med ændringsforslag til vores udbudsstrate-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

gi. Det gjorde Enhedslisten ikke. Jeg går ud fra, at Enhedslisten ligesom vi andre har haft en politisk behandling i sit parti af indholdet i vores udbudsstrategi. Det eneste, vi skulle lave, var en strategi.

Så kommer lovgivningen i foråret 2011, og der kommer procentsatser ind, at vi skal have så meget udliciteret, ikke markedsprøvet, men udliciteret inden 2015, 31,6 pct. Og det er det, vi Socialdemokrater har tordnet imod, og også det, man fra regeringens side og fra Folketingets flertals side under VKO-styret går ind og siger, at der er bestemte områder i den kommunale sektor, man skal have endnu markedsførelse af, altså på hjemmehjælpsområdet. Det er det, vi har tordnet imod.

Jeg er altså meget uforstående, fordi jeg egentlig har indtryk af, at på mange strækninger så mener SF, Socialdemokratiet og Enhedslisten det samme, når det drejer sig om det substantielle, det indholdsmæssige. Jeg synes, det lidt er blevet en symboldebat, vi har fået her, fordi Enhedslisten, hvis man er uenig i indholdet, selvfølgelig skulle have krævet afstemning om indholdet i 2010.

Overborgmesteren (Frank Jensen): En kort bemærkning til Carl Christian Ebbesen.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): – Ja, og den er jeg desværre nødt til at tage, fordi nu har overborgmesteren to gange været oppe og fejlagtigt citeret den aftale, som Dansk Folkeparti har indgået med den daværende regering. Nu læser jeg op af aftaleteksten:

"Der indledes forhandlinger med KL med henblik på at indgå aftale om, at kommunerne forpligter sig til, at mindst 31,5 pct. af de kommunale opgaver skal konkurrenceudsættes i 2015."

Så der er tale om konkurrenceudsættelse, nemlig at man skal finde ud af, hvad er prisen. Der har ikke været noget krav om, at 31,5 pct. af opgaverne skal udføres af private. Der er jeg nødt til at korrigere overborgmesteren. Overborgmesteren tager simpelt hen fejl.

Overborgmesteren (Frank Jensen): Jeg kan godt huske en debat engang, hvor en sagde: Hvis det er fakta, så benægter jeg fakta. Men realiteten i det her, Carl Christian Ebbesen, er, at den lovgivning, som godt nok sagde, at det her skulle gennemføres ved kommunaløkonomiske forhandlinger med KL, var og er, og lovgivningen sidder vi med på skærmen heroppe, at det, man måler på i 2015, er, hvad der ligger ude hos private leverandører, og det var 31,5 pct. i 2015.

Det kan godt ske, at Dansk Folkeparti har haft en anden opfattelse af, hvad det var man lavede aftale med Venstre og Konservative om i Folketinget, men realiteten er, at KL måtte lægge til grund, da man indgik den kommunaløkonomiske aftale, at der var et flertal i Folketinget, der ville have, at kommunerne i 2015 skulle have 31,5 pct. ude hos private leverandører.

For jeg er jo enig i den fortolkning eller i hvert fald den holdningstilkendegivelse, der ligger hos Dansk Folkeparti, om, hvad det var ønskeligt der var i aftalen. Men grunden til, at der var mange, også borgerlige borgmestre, der protesterede mod den lovgivning, var, at det var tvang, at man skulle op på det resultat.

Overborgmesteren (Frank Jensen): Så giver vi ordet til Mogens Lønborg i 2. runde.

Mogens Lønborg (C): Jeg synes jo, det er en rigtig interessant debat, vi har her, om det her meget væsentlige emne.

Jeg vil starte med at kvittere over for både overborgmesteren og den politiske ordfører for Socialdemokraterne, fordi de er så klare i målet, giver så klart til kende, at de står på fornuftens og ansvarlighedens fløj. Det er jo interessant at se, at skillelinjen i denne debat går lige midt ned igennem de såkaldte røde partier, og det er også lidt underholdende for os andre at sidde og høre på den diskussion.

Lidt til, og det var det, der primært kaldte mig op, er, når Peter Thiele, SF's ordfører i den her sag, sådan opererede med konkurrencebegreber og sagde, at det vil blive dyrt med djøfer osv. Altså et eller

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

andet sted går jeg ud fra, at det også for Peter Thiele er sådan helt åbenlyst klart, at i hvert fald når det gælder den private sektor, det at overleve, det at have effektivitet, er det båret frem af konkurrence, at konkurrence i sig selv er en faktor, som er med til at fremme effektivitet. Altså hvis man ikke havde konkurrencen i den private sektor, hold da op, hvordan det ville se ud.

Vi taler også alle sammen, alle nationaløkonomer taler jo også bare fuldstændig selvfølgelig, ligesom på alle uddannelsesinstitutioner, hvor man underviser i økonomi, om konkurrenceevne. Jeg går ud fra, at det er væsentligt også for Peter Thiele at operere med et begreb som konkurrenceevne. Hvis man ikke har konkurrenceudsættelse, jamen så har man, det siger nationaløkonomerne, måske monopol, og så er der en tendens til, at man ikke opper sig.

Hvis Peter Thiele sådan mangler eksempler på, hvordan man på et tidspunkt gik fra ikke at have konkurrenceudsættelse til at have det, så minder jeg bare om, at for ca. 23 år siden havde vi her i Europa en helt anden samfundsorden. Østpå, hvad skete der med industriproduktionen i det gamle DDR og Sovjet, da de blev konkurrenceudsat? Kunne de tåle den konkurrenceudsættelse? Peter Thiele kender godt svaret. Der så man helt krystalklart, hvor ineffektiv en samfundsorden, der byggede på, at produktionen var beskyttet, ikke konkurrenceudsat, blev, og hvor miljømæssigt forfærdelig den blev, og hvordan i forhold til medarbejderne den blev. Er det den samfundsmodel, man sådan fra SF's side eller fra Peter Thieles side, når det kommer til stykket, ønsker?

Og så lige til Mikkel Warming. Det lyder så flot, når Mikkel Warming, Enhedslisten, siger, at vi vil det store fællesskab. Enhedslisten og kommunisterne ville også fredelig sameksistens. De har en fantastisk evne til at finde de der meget, meget smukke ord, men vi ved alle sammen godt, hvad der gemmer sig bag de der meget smukke ord.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Peter Thiele i 3. runde, værsgo.

Peter Thiele (F): Ud fra Mogens Lønborgs logik kunne man jo konkurrenceudsætte hundrede procent af kommunens drift. Det er jo det eneste, der kan betale sig, det eneste, hvor man får den bedste pris og den bedste kvalitet.

Jeg tror ikke på det. Jeg tror faktisk, det er ret godt, at vi har offentligt ansatte lærere, jeg tror, det er ret godt, at der er offentligt ansatte nede på biblioteket, jeg tror, det er ret godt, at der er offentligt ansatte til at passe på vores børn. Det tror jeg, fordi de mennesker bryder sig om det, de laver, de bryder sig om at levere en god uddannelse, og de bryder sig om at levere en god service til borgerne. De bryder sig ikke om at blive hundset rundt i en konkurrence. Selvfølgelig er der nogle steder, hvor en konkurrenceudsættelse er gavnlige, men der er virkelig også nogle steder, hvor vi skal sige nej til at konkurrenceudsætte.

Det var svarene til Mogens Lønborg.

Overborgmesteren vil jeg gerne spørge i forhold til, at det jo har været sagt, at vi ikke kan lave en ny strategi. Så vidt jeg kan forstå, og det vil jeg gerne have overborgmesterens bekræftelse på, så kunne vi sagtens vedtage en ny strategi, der følger de linjer, som borgmester Mikkel Warming også nævner, en strategi, der gennemgår vores udbud, gennemgår, er det her hensigtsmæssige områder at gøre det på, får vi noget, der er billigere, og stiller vi de rigtige krav? Fordi, som overborgmesteren også sagde, så er der jo andre krav end bare prisen, og det er sådan set det, vi gerne vil fokusere på.

Vi vil også gerne fokusere på, at der er noget kvalitet, at der er socioøkonomiske virksomheder, der leverer ydelser. Der er også private virksomheder, der leverer ydelser, som vi gerne vil sørge for kan gøre det på ordentlige arbejdsvilkår og med en ordentlig kvalitet til borgerne.

Men de krav er jeg i tvivl om, om vi er gode nok til at stille. Er vi sikre på, at de socioøkonomiske virksomheder har en reel mulighed for at komme med, hvis vi kun vurderer på prisen? Det eneste, jeg har hørt heroppefra fra de borgerlige og desværre også flere gange fra Socialdemokraterne, er pris, pris, pris. Men nogle gange bliver vi også nødt til at spørge om kvaliteten, og vi bliver nødt til at sige,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

at vi vægter kvaliteten mindst lige så højt som prisen. Pris og kvalitet følges ad, som den borgerlige borgmester også fortalte før. Så når vi sparer 10 mio., er det måske ikke ubegrundet, at jeg kan have en nervøsitet for, hvad det gør ved kvaliteten.

(Kort bemærkning).

Borgmester Pia Allerslev: Jeg beklager, hvis man med det her spørgsmål måske bevæger sig en lille smule uden for det, der er temaet. Men jeg bliver simpelt hen nødt til at spørge SF og Peter Thiele, om det, man mener, er, at lærere i privatskoler er dårlige, ubehagelige mennesker som lektor Blomme eller Kasper Johansen fra De Radikale eller andre. Er det, man mener i SF, at de, der er ansat i den private sektor, er rigtig dumme, ubehagelige mennesker, der bare vil vores børn og ældre og alt muligt andet det værste? Det synes jeg er en ret interessant tilgang til tingene fra SF's side.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Det er til Peter Thiele. Jeg vil gerne vide, om Peter Thiele ikke er klar over, at når man udbyder offentlige opgaver, og man skal afgøre, hvem der skal have opgaven, så hedder det en samlet afvejning af, hvad der er bedst og billigst. Man skal lægge kvalitetshensyn til grund, så når det bliver sådan insinueret, at vi her fra talerstolen bare har talt pris, pris, pris, så fatter jeg det ganske enkelt ikke.

Jeg håber, Peter Thiele er klar over, at når man skal afgøre, hvem der skal have en opgave, så er det en samlet afvejning, hvor pris og kvalitet indgår. Det tror jeg er meget, meget vigtigt. Der er ikke nogen her, der taler om pris, pris, pris. Det er det bedste tilbud med kvalitet og pris, det hele vejet sammen.

(Kort bemærkning).

Peter Thiele (F): Nej, vi skal ikke hetze mod privatskolerne, men jeg har ikke lyst til, at vi skal afskaffe folkeskolerne her. Jeg synes, folkeskolerne er vigtige, og de er jo ikke udsat for konkurrence. Jeg synes, det er godt, at vi har folkeskoler, som ikke er konkurrenceudsat. Jeg synes ikke, at vi skal udbyde skoleopgaven. Det er fint, at vi har privatskoler, de tjener deres formål, men det vil være rigtig, rigtig ærgerligt for vores børn, hvis vi afskaffer folkeskolen.

Overborgmesteren (Frank Jensen): Nu tror jeg også, debatten er ved at være der, hvor vi skal til at runde af, når vi står og bekræfter hinanden. Jeg giver i hvert fald ordet for en 3. runde til Carl Christian Ebbesen, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Tusind tak. Jamen jeg har lige brugt den mellemliggende tid til også at få pløjet aftalen med Kommunernes Landsforening igennem. Jeg er altså ked af at måtte korrigere overborgmesteren endnu en gang:

"KL noterer sig, at regeringen har indgået aftale om konkurrencepakke. I aftalen indgår, at der frem mod 2015 skal ske en stigning i kommunernes konkurrenceudsættelse til 31,5 pct., og at de kommuner, som i dag konkurrenceudsætter mindst, skal øge konkurrenceudsættelsen mere end de øvrige kommuner."

Så beskriver aftalen en hel masse om, hvordan man kan understøtte det her arbejde, og at regeringen vil følge tæt, om de nu begynder at konkurrenceudsætte de her forskellige ting, og så vil man kigge på det igen i 2015.

Så jeg er nødt til at sige, at det her handler om, at man skal spørge til prisen. Og når Peter Thiele i øvrigt kommer herop og siger: Jamen hvorfor konkurrenceudsætter man så ikke det hele? Ja, det kunne man sådan set spørge Peter Thiele om. Hvorfor er det egentlig ikke klogt at spørge, hvad ting koster, hvorfor er der nogle ting, der skal friholdes fra det?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Men nu har regeringen, altså den gamle regering, sammen med Dansk Folkeparti så indgået en aftale sammen med Kommunernes Landsforening om, at nu prøver man i hvert fald frem til 2015 at sige, at nu vil vi i hvert fald vide, hvad 31,5 pct. af opgaverne kunne have været løst til, hvis man spørger markedet.

Men jeg må understrege igen, at der er altså hverken aftaler mellem Dansk Folkeparti og den gamle regering eller KL og den gamle regering om, at det handlede om, at 31,5 pct. af de kommunale opgaver i 2015 skulle udføres af private. Det har aldrig nogen sinde indgået i nogen aftale.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg kan fuldstændig genkalde det citat, som Carl Christian Ebbesen læste op af, den aftale, jeg selv har været med til at indgå som medlem af KL's bestyrelse. Det er fuldstændig korrekt, og sådan er det jo. KL kan jo ikke lave om på den lovgivning, der er vedtaget. Det tilkommer jo Folketinget at lave lovgivningen, og den må KL jo bare tage til efterretning, sådan er det.

Men jeg kan love Carl Christian Ebbesen, at Carl Christian Ebbesen kan få et juridisk responsum, hvoraf det fremgår, at i 2015 ville kommunerne blive målt på, om de var oppe på 31,5 pct. i, hvad der var lagt ud til private leverandører.

Det kan godt ske, og jeg glæder mig jo over, at Carl Christian Ebbesen og jeg er fuldstændig enige om, hvad der burde være resultatet, at det var, at man havde prøvet markedet, og det så viste sig, hvis det var sådan, at den private virksomhed var bedre og billigere eller blot bedre, men måske ikke billigere, men man valgte at holde fast i kvaliteten, hvis det var resultatet. Sådan var det ikke.

Hvis Carl Christian Ebbesen havde deltaget i det efterfølgende kommunaløkonomiske topmøde i KL, så ville han også have oplevet, at borgerlige borgmestre tordnede imod det her krav, som var et lovkrav om, at så meget skulle være udliciteret på private hænder i 2015. Der var ingen sanktion, men det var et lovkrav.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kan forstå på overborgmesteren, at der har været mange gode diskussioner i KL, glimrende og tak for det.

Og så synes jeg i øvrigt, at det vil være fint at få et notat om det her, som overborgmesteren jo selv foreslår, for at finde ud af, om det virkelig er sådan. Fordi hvis det ikke fremgår af nogen aftale, der er indgået på Christiansborg, og det heller ikke fremgår af nogen aftale, der er indgået mellem regeringen og KL... Nu har jeg i øvrigt lige fundet afsnittet frem om det her med sanktionerne, man skal kigge på, hvis nu de ikke er nået op, hvad man så skal gøre. Der står heller ikke noget om nogen mulighed for at gribe ind eller andet. Der står, jeg gentager altså igen, at det handler om konkurrenceudsættelse.

Jeg vil dog kvittere over for overborgmesteren, nu skal vi heller ikke tale os fra hinanden. Jeg tror, vi er enige om, at det er klogt at konkurrenceudsætte. Og i øvrigt synes jeg, det ville være klogt, hvis Københavns Kommune kunne komme op på mere end 31,5 pct., så vi ved, hvad ting koster, om vi eventuelt kunne spare nogle penge, få noget mere service. Det tror jeg, vi alle sammen er enige om.

Men jeg kvitterer og takker for, at overborgmesteren vil levere et notat på, hvordan det her skal fortolkes.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Det bliver i givet fald også lidt historisk, fordi nu er det der ikke længere; det er fjernet af den nye regering. Men vi skal nok sørge for, at vi får lavet et notat om det, som vi her har drøftet som et væsentligt tema.

Forespørgslen blev besvaret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012****14. Forespørgsel til overborgmesteren om manglende børnepasningsmuligheder (2012-62509)**

Overborgmesteren bedes redegøre for manglende børnepasningsmuligheder.

(Stillet af Dansk Folkeparti)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til en ordfører for forespørgerne, som jo er Dansk Folkeparti, og det er Birthe Skaarup, værsgo.

Birthe Skaarup (O): Tak for det.

Baggrunden for, at Dansk Folkeparti beder overborgmesteren redegøre for sagen om pasningsgarantien på daginstitutionsområdet her i dag, er, at det er kommet frem i medierne, at det alligevel ikke er muligt at give den pasningsgaranti, herunder søskendegarantien, som overborgmesteren ellers tidligere har stået som garant for skulle ske inden udløbet af denne valgperiode.

Endelig er det også, fordi vi vil have en vurdering af, om den beregning, der ligger til grund for pasningsgarantien, grundlæggende har ændret sig i forhold til antallet af de børn, der sammen med deres forældre bosætter sig her i Københavns Kommune.

Det er Dansk Folkepartis vurdering, at netop denne pasningsgaranti var hovedtemaet i overborgmesterens valgstrategi, og overborgmesteren gik endog så langt, at han gav udtryk for, at denne garanti skulle leveres, og at vi ikke ville høre bortforklaringer, såfremt garantien ikke blev overholdt.

Når Dansk Folkeparti rejser sagen her i dag, så er det naturligvis på baggrund af, at det er tankevækkende, at debatten kører i medierne, men man har ikke samlet haft lejlighed til at drøfte substansen ved møder her i Borgerrepræsentationen og høre overborgmesterens forklaring. Det er også derfor, at vi efterfølgende har et andet forslag på dagsordenen i dag, om anlæg af daginstitutioner.

Det er vores opfattelse, at man anstændigvis ikke kan stille nogen forældrepassningsgaranti i udsigt, hvis den ikke kan opfyldes. Børnefamilier er ekstremt afhængige af, at de kan regne med at få deres børn passet, når de eksempelvis planlægger at bosætte sig i København, fordi de tager højde for den garanti i forhold til deres arbejdssituation og også deres travle hverdag. Man kan ikke fortænke forældrene i, at de opfatter det således, at politikerne mener, hvad de siger, og stiller politikerne til ansvar herfor. Det viser den debat, der har været i medierne, helt tydeligt.

Det har bestemt også gjort indtryk, når et forældrepar med to børn og et dagligt pasningsbehov udtaler, at hvis deres hverdag skal hænge sammen, så kan de ikke aflevere to børn forskellige steder med forskellige åbningstider, politikker og pædagogikker. To af alting gør hverdagen meget besværlig for os, siger de.

Men foruden pasningsgarantien så rejser forældreparret samtidig nogle helt basale problemstillinger, som de mener, der er i København. Der er behov for at smidiggøre institutionssystemet med nytænkning og flere fleksible løsninger. Det må man også efter vores mening så absolut tage med i overvejelserne i den fremtidige børnepasningspolitik.

Derfor er sagen om pasningsgarantien påtrængende, men vi mener, at en grundlæggende præmis må være, at når der bliver udmeldt en garanti, så skal den også holdes, medmindre der kommer nogle helt uoverskuelige hindringer i vejen, som en kommune er ganske uden skyld i.

De problemstillinger, jeg her har rejst, er baggrunden for, at vi gerne vil have sagen på dagsordenen i dag, men også at vi forhåbentlig kan få en status fra overborgmesteren på pasningsgarantien og søskendegarantien her i Københavns Kommune.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg takker for begrundelsen for forespørgslen og giver ordet til mig selv for at besvare forespørgslen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Man kan selvfølgelig godt og tydeligt se, at denne forespørgsel bliver stillet for at drille. I øvrigt har jeg fået oplyst fra Borgerrepræsentationens Sekretariat, at en borgmester ikke har pligt til at svare på den form for forespørgsler. Det vil jeg nu alligevel gøre, for jeg er faktisk rigtig glad for, at forespørgslen er rejst af Dansk Folkeparti. Den giver nemlig anledning til, at vi her i Borgerrepræsentationen kan sætte fokus på de rigtig gode resultater, vi i fællesskab har opnået for at sikre pasning af alle børn og alle byens børn i København.

København passer i dag 13.000 vuggestuebørn og over 18.000 børnehavebørn. Derudover har vi dagplejebørn og børn, der bliver passet i private ordninger.

Jeg tror også, at der er behov for, efter at jeg har hørt begrundelsen for forespørgslen, at slå lidt fakta fast.

Københavns Kommune overholder lovgivningen om pasningsgaranti. Når vi i København bygger ekstra meget, så er det, fordi vi har valgt at udvide pasningsgarantien i København, sådan at man kan få passet sit barn inden for en 4 kilometers-grænse fra hjemmet. Med det byggeprogram, vi er i gang med, hvor vi bygger 6.500 daginstitutionspladser, så vil 4 kilometers-garantien forventelig være på plads inden udgangen af 2013 eller senest i begyndelsen af 2014. Det er en enorm bedrift, som vi alle sammen kan være stolte af. Antallet af 0-5-årige er siden 2008 steget med ca. 6.000. Alle år har det faktiske børnetal vist sig at være højere end det forventede, det prognosticerede, undtagen i år, hvor der har været færre børn end forudsagt.

Når målene alligevel med al sandsynlighed bliver nået, så skyldes det ud over en stor indsats også et godt samarbejde mellem de involverede forvaltninger kombineret med nytænkning og kreative løsninger. Jeg vil selvfølgelig gerne benytte lejligheden til at takke de involverede forvaltninger for, at vi er kommet så langt.

Vi har i Fast Track-regi arbejdet målrettet med at sikre, at institutionerne opføres så hurtigt som muligt. Anlægstiden fra første spadestik, til institutionen står klar, er nu nået ned på gennemsnitligt 27 måneder. Tidligere lå det på mellem 33 og 53 måneder. Samtidig har vi sikret, at de politiske beslutninger kan tages hurtigere, simpelt hen lavet systemer, så man ikke skal afvente kommende budgetforhandlinger, men kan reagere hurtigere, og sagsbehandlingstiderne er forkortet.

Vi opererer med tidligere opstartsløsninger, hvor institutionerne starter op, før de er færdigbygget, i pavilloner eller andre midlertidige løsninger. Det sikrer, at pasningstilbuddene åbner hurtigst muligt, og at institutionerne har en hurtig og problemløs opstart.

Så er der naturligvis også spørgsmålet om søskendegaranti, altså en garanti for, at man fra dag ét kan få passet en mindre søskende i samme institution som en storebror eller en lillesøster. Vi har vurderet den mulighed for, som det også fremgik af mit valgoplæg, at det var målet, at vi her i den her samling skulle undersøge, om man kunne lave en egentlig søskendegaranti og ikke fortsætte med søskendehensyn, som i øvrigt også blev suspenderet i den tidligere valgperiode.

Konklusionen er, at det desværre ikke er realistisk eller økonomisk ansvarligt at oprette fuld søskendegaranti. Hvis der skal være en garanti, betyder det, at vi skal bygge sådan, at vi har en overkapacitet, altså ledigtstående institutionspladser, i hver eneste institution i hele kommunen. Samtidig skal børn uden søskende automatisk nedprioriteres i ventelistesystemet. Og selv da vil det være meget svært at sikre en egentlig garanti i de mest søgte af vores institutioner, som jo altså så skulle have rigtig mange ledige institutionspladser stående for, at man til enhver tid kunne leve op til en søskendegaranti.

Derfor har vi selvfølgelig set på, om vi ikke kan komme dertil, hvor vi kan indfri vores søskendehensyn, og det mener jeg er det allervæsentligste. Vores søskendehensyn giver forældre klart nogle fordele, da de kan bibeholde deres børn på en venteliste, selv om de tager imod tilbud om at få en anden institutionsplads inden for den her 4 kilometer-grænse. Søskende kommer således hurtigere til at gå i samme institution, fordi vi altså bygger rigtig mange institutioner i dag. Det er efter min opfattelse

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

et rigtig godt tilbud til byens forældre, og i øvrigt et tilbud, som så også vil stige i værdi, efterhånden som vores kapacitet udvides over hele byen.

Vores kommunale pladser er desuden suppleret med private løsninger, hvor forældrene kan finde både varige og midlertidige løsninger.

Søskendegaranti vil også betyde, at vi skulle ophæve forældrenes frie valg, og det tror jeg ikke er en rigtig vej at gå.

Jeg har i øvrigt noteret mig, at Venstre har afgivet løfte om en søskendegaranti. Jeg ser frem til, at Venstre i den videre debat om det her tema fremlægger en plan for, hvordan det kan lade sig gøre, uden at vi går på kompromis med det frie valg og respekterer, at vi også her har at gøre med skatteydernes penge, at det er dem, vi forvalter og dermed ikke kan forsvare at køre med rigtig mange tomme institutionspladser der hvor der også er et stort behov.

Med fare for at gentage mig selv vil jeg sige, at vi altså står i en situation, hvor vi har bygget 3.000 daginstitutionspladser, og der er 3.500 flere pladser på vej i begyndelsen af 2014. Det er en historisk udbygning af kapaciteten på området, og jeg tvivler på, at der nogen sinde før er iværksat så stort og ambitiøst et byggeprogram inden for børneområdet.

Jeg synes i hvert fald, at de partier, der har bidraget til vedtagelsen af budgetterne i 2010 og 2011 og også her i 2012, har al mulig grund til at være glade for, at det er lykkedes at komme dertil, hvor vi er kommet nu. Og nu skal vi så sikre, at vi kommer i mål med den udvidede pasningsgaranti, vi har valgt at have i København, som er på et langt højere serviceniveau end den lovpligtige garanti, som vi jo allerede i dag lever op til.

Cecilia Lonning (V): Jeg vil bare sige tak for redegørelsen og så lige knytte et par kommentarer til det.

Det lyder rigtig godt, når overborgmesteren siger, at man ihærdigt har vurderet muligheden for at gøre det her. Der kan man som medlem af Børne- og Ungdomsudvalget så bare sige, at det er rigtig ærgerligt, at vi ikke har været informeret om det arbejde, og det er i hvert fald ikke det indtryk, vi har haft.

Venstre rejste første gang i foråret 2010 spørgsmålet om søskendegaranti. Vi fik faktisk stemt et medlemsforslag igennem, hvor det blev pålagt forvaltningen at komme tilbage med løsninger på, hvordan man kunne gøre det her. Vi havde selv en række forslag i forhold til at bruge udfordringsretten, i forhold til at kigge på noget merindskrivning, når det handlede om søskende osv. osv. Det forslag blev godkendt.

Herefter skete der lige præcis ingenting, før vi 7-8 måneder senere tog det op og sagde: Hvad skete der egentlig med vores forslag? Det er rigtigt, sagde forvaltningen, det har vi glemt, det er forsvundet i alt det her klyngearbejde. Så måtte vi have det op igen, og endnu en gang ville forvaltningen kigge på, hvad der var af muligheder, og intet har vi hørt. Så at man intenst har vurderet muligheden, tjah, det kan godt være; det er ikke det, vi har set.

Om Venstre har lavet en egentlig garanti for, at vi mener, at vi kan lave en søskendegaranti: Jeg er med på, at der tilbage i 2007 og 2008 på landsplan har været givet udtryk for sådan nogle holdninger. Jeg tror, at det, Pia Allerslev lokalt har været ude og sige, er, at vi, såfremt vi var ved magten, selvfølgelig ville garantere, at pasningsgarantien rent faktisk gjaldt fra de lovpligtige 6 måneder og ikke kun fra de 12 måneder.

Borgmester Anne Vang: Jeg er på linje med overborgmesteren glad for at have mulighed for at stå her i dag og fortælle forsamlingen lidt om, hvad vi har lavet i Børne- og Ungdomsudvalget, fordi som Cecilia Lonning rigtigt siger, så er søskendegaranti noget, vi har set på, og på vores allerførste budgetseminar, som er der, hvor udvalget har tid med hinanden, tog vi det derfor op som et særskilt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

tema, hvor vi så på, hvad er mulighederne i forhold til en søskendegaranti, hvad er muligheden i forhold til et søskendehensyn.

Der så vi nogle beregninger på, hvordan det ville se ud, hvis vi skulle lave en egentlig søskendegaranti, altså hvordan det ville se ud, hvis man i alle givne tilfælde skulle kunne sige, at lige når man ønsker en plads som søskende, så skal man have den i samme institution som ens søskende. Det vil ganske rigtigt, som overborgmesteren også sagde, betyde, at vi skal køre med temmelig mange tomme pladser.

Derfor var der også en anden mulighed, nemlig at have et søskendehensyn, hvor vi i langt, langt, langt hovedparten af tilfældene kan tilbyde, at man får plads sammen med sine søskende. Der er, som overborgmesteren også var inde på, kun 2½ pct. af børnene, der står på den her liste for søskende. Det er sådan, at der kan man sådan set blive stående som søskende, og man kan også gå i en anden institution midlertidigt og så komme over der, hvor ens bror er, hvis man er en af de uheldige 2½ pct.

Det har vi diskuteret rigtig grundigt på budgetseminaret, så derfor vil jeg altså gerne som borgmester for området afvise en påstand om, at der ikke skulle være sket noget som helst, og at der ikke skulle have været en drøftelse. Jeg er glad for, at vi har haft den drøftelse i udvalget, og jeg er også rigtig glad for, at vi nu kan delagtiggøre resten af forsamlingen i den.

Birthe Skaarup (O): Jeg siger tak for besvarelsen fra overborgmesteren. Overborgmesteren siger, at han godt er klar over, at det var for at drille. Det har der overhovedet ikke været tale om, vil jeg sige. Vi sendte denne her forespørgsel ind, lige da debatten begyndte, fordi vi syntes, at det var en rigtig god ide, at vi også lige fik en orientering her i Borgerrepræsentationen og ikke i medierne.

Jeg vil godt sige, at vi i Dansk Folkeparti naturligvis ved, at der er gjort rigtig meget på området med hensyn til at bygge nye institutioner, og at der sker meget i årene fremover. Men det er også nødvendigt. Når vi indbyder børn og forældre til at komme til København, så skal der naturligvis ske noget.

Noget af det, jeg selvfølgelig bemærkede, var, at det måske var lidt smart, at overborgmesteren sagde, at nu hed det søskendehensyn. Det har jeg ikke hørt før. Jeg har hørt, at der var tale om søskendegaranti, og det var en af de ting, som overborgmesteren meget bastant sagde op til valget skulle indføres her i København.

Med hensyn til et par af de ting, jeg sagde indledningsvis, så vil jeg godt sige, at det da er vigtigt, at vi hører forældrene, hvad det er forældrene gerne vil have. De ser, ud over at der er nogle problemer med pasningsgarantien, at måske skulle man til at smidiggøre institutionssystemet ved nytænkning og andre fleksible løsninger. Det synes jeg, at man bør tage med ind i overvejelserne i den fremtidige børnepasningspolitik. Det kan være flere private løsninger, det kan være noget mere effektivisering og rationalisering ud fra, at der er kommet mange ting op til overfladen her, om pædagogerne også har den rigtige undervisning i deres uddannelse.

Jeg synes da det er meget relevant, at man drøfter den slags ting her i Borgerrepræsentationen og ikke kun skal drøfte dem i medierne. Så det synes jeg ikke, at overborgmesteren skal sige er et drilleforslag fra Dansk Folkeparti. Det var ikke ment sådan, men man kan jo altid opfatte tingene forkert.

Rasmus Jarlov (C): Der er jo ikke nogen af os andre, der har foreslået, at der skal være en meget håndfast søskendegaranti, for det er helt rigtigt, at det er meget urealistisk, at det skulle kunne lade sig gøre.

Men overborgmesteren har jo lovet at lave sådan en søskendegaranti, og jeg vil da godt høre fra overborgmesteren, om ikke han kan bekræfte, at da han tiltrådte som overborgmester, sagde han, lovede han københavnere, at han ikke ville genopstille, hvis han ikke levede op til sine løfter om at få en børnepasningsgaranti. Den børnepasningsgaranti blev så defineret. I TV-avisen den 4. januar siger overborgmesteren:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

"Vi skal have en børnepasningsgaranti over de næste 4 år, hvor man inden for 3-4 kilometer kan aflevere sit barn og også få en søskendegarantiordning, så man kan få sit andet barn i samme institution som sit første barn."

Det er den måde, overborgmesteren har defineret sin børnepasningsgaranti på, og overborgmesteren har lovet os, at han ikke ville genopstille, hvis ikke han levede op til det løfte. Nu har han ikke levet op til sit løfte. Hvad er så den naturlige konsekvens af det? Jamen det må vel være, at overborgmesteren ikke genopstiller.

Socialdemokraterne har fået alt, hvad de har bedt om i Børne- og Ungdomsudvalget på det her område. Der har ikke været noget tidspunkt, hvor der har været politisk modvilje. Der er ingen andre, der har forhindret Socialdemokraterne i at bygge præcis så meget, som Socialdemokraterne mente var nødvendigt for at leve op til de mål, som de selv har udstukket. Hver gang man har bedt om ekstra ressourcer til børneområdet, så har man fået det fra de andre politiske partier.

Når Socialdemokraterne så ikke lever op til de løfter, som man selv har udstedt, så er det udelukkende Socialdemokraternes egen skyld, at overborgmesteren nu står her med et klokkeklart løftebrud ligesom sin forgænger.

Overborgmesteren (Frank Jensen): Vi sagde før valget, vi gik til valg på at lave en pasningsgaranti i København. Det kommer vi heldigvis i mål med. Og jeg er rigtig glad for, at Det Konservative Folkeparti har bidraget væsentligt til det, fordi Det Konservative Folkeparti har som et af de få partier her på den borgerlige side været med i budgetaftalen, både den, vi indgik i 2010, og den, vi indgik i 2011.

Så tak for det store bidrag fra Det Konservative Folkeparti til, at vi kommer dertil, hvor vi kan leve op til det mål, vi har, om at lave en egentlig pasningsgaranti, der virker, som er langt mere ambitiøs end lovkravet, som også indeholder det, at det er noget, man skal kunne bruge, og der skal være denne her afstand på de 4 kilometer. Så det er rigtig godt.

Det er rigtigt, at jeg i valgkampen både skrev og sagde, at vi ville undersøge mulighederne for at lave en egentlig søskendegaranti. Det blev klart for mig, efter at vi havde undersøgt det i løbet af foråret 2010, at det ville medføre, at vi skulle køre med en overkapacitet med ledige pladser.

Jeg kan godt se, da jeg blev konfronteret med, at jeg ikke tog det forbehold i det tv-indslag i januar 2010, jeg tror, det var den 4. eller 5. januar, at der skulle jeg selvfølgelig, da jeg definerede, hvad det var for en garanti, have taget forbehold for, at vi ville undersøge de muligheder.

Jeg er glad for, at det fra konservativ side er sagt, at man ikke vil ud i det overbud og sige, at det kan laves, for nu har vi undersøgt det. Det vil medføre meget store omkostninger for kommunekassen, og det medfører, at vi skal køre med ledige pladser i institutioner og specielt de meget populære institutioner.

Derfor kommer vi med den fælles anstrengelse med at opføre 6.500 nye institutionspladser meget tæt på, at det her vil blive oplevet som en garanti, men det er ikke en garanti, for hvis man kræver en garanti, så skal vi på dag ét, efter at der er en lillesøster eller en lillebror, der skal ind i samme institution som en ældre søskende, kunne levere. Det kan vi ikke, fordi så skal der stå ledige pladser der.

Derfor bliver det hensynet – det var det hensyn, vi havde før, som blev suspenderet i den gamle periode – vi vender tilbage til, og det er det, der får meget større værdi, for vi kommer tæt på, at det vil blive oplevet af den enkelte familie som en garanti. Men det er et hensyn, for garantien vil medføre noget helt andet økonomisk for kommunen.

Rasmus Jarlov (C): Altså jeg har ikke bestredet, at overborgmesteren har levet op til det, han har lovet før valget. Det har jeg ikke undersøgt nærmere, det skal nok passe, at han har gjort det. Men det ændrer bare ikke på, at overborgmesteren efter valget har lovet noget, som han ikke har levet op til, nemlig en søskendegaranti. Der blev ikke sagt noget om, at det skulle være et søskendehensyn, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

blev ikke taget noget forbehold. Det blev sagt klokkeklart, at man gav en søskendegaranti til de københavnske forældre, at de kunne få passet deres andet barn i samme institution som deres første barn.

Det var de ord, man sagde til hele Danmark i TV-avisen. Så nytter det ikke noget bagefter at stå at sige: Jamen jeg fik ikke lige formuleret mig præcist nok. Man må stå ved, at man har givet et løfte, som man ikke har overholdt. Det er det, som sagen her handler om, og det synes jeg, overborgmesteren skal erkende, og så må han også erkende, at han ikke lever op til det, som han også lovede københavnere, nemlig at han ikke vil genopstille, hvis ikke han overholdt det her løfte.

Borgmester Anne Vang: Nu er De Konservatives Rasmus Jarlov heroppe og sige, at sagen her handler om, hvad nogle har sagt i TV-avisen, eller hvad nogle ikke har sagt i TV-avisen. Jeg synes ellers lige, Dansk Folkepartis Birthe Skaarup gjorde det meget klart, at sagen her handlede om et reelt og et oprigtigt og dybfølt ønske om at vide, hvordan det står til med børnepasningsmulighederne i København. Jeg håber meget, at det selvfølgelig er den sidste ting, som sagen handler om, det er også det, der står på papiret.

Og der ved vi, at den måde, det står til på, er, at vi, og når jeg siger "vi", så er det sådan set alle partierne her, der står bag at have sat rigtig mange penge af til, at der bliver bygget 6.500 flere pladser. Vi er allerede i mål med over 3.000 af dem. Mange tak til kultur- og fritidsborgmester Pia Allerslev, som er hende, der er ansvarlig for byggeafdelingen. Vi kommer til at opfylde pasningsgarantien i foråret 2014, og så bliver det ganske, som overborgmesteren siger, så bliver vores søskendehensyn meget mere værdi, fordi der kommer til at være meget mindre tryk på pladserne.

Jeg er overbevist om, at De Konservatives Rasmus Jarlov heller ikke ønsker en situation, hvor der skal stå rigtig mange tomme pladser i institutionerne, fordi man skal have en egentlig garanti, der vil betyde tomme pladser.

Jeg er også ret overbevist om, at ledere, personale, forældre ude i de enkelte institutioner vil være ret kede af en situation, hvor de vil være tvunget til at have mange tomme pladser, fordi det i en situation, hvor vi har taxameterstyrede institutioner, der får penge pr. barn, ville betyde, at de ville have sværere ved at regulere det i forhold til antallet af personaler, så de ville skulle køre med færre personaler.

Derfor synes jeg, i stedet for at insistere på at betragte det her som politisk drilleri, at vi skal holde fast i det, Dansk Folkepartis Birthe Skaarup siger, at det her handler om pasningsmulighederne, og der er vi heldigvis rigtig godt i gang med 6.500 flere pladser.

Overborgmesteren (Frank Jensen): Jeg giver ordet til Cecilia Lonning i 3. runde, værsgo.

Cecilia Lonning (V): Tak for ordet. Jeg er faktisk stadig væk forvirret over historikken i det her, eftersom overborgmesteren hævder, at der allerede i foråret 2010 blev lavet en undersøgelse af det her, hvorefter det stod ham klart, at man ikke kunne levere på løftet om en søskendegaranti. Ligeledes hævder borgmester Anne Vang, at vi på vores budgetseminar i 2010 har haft en indgående drøftelse af det her.

Jeg kan se, at vi fra Venstres side den 19. maj 2010 stiller et forslag om det her. Det bliver godkendt, forvaltningen skal fremlægge nogle forslag. Der sker absolut ingenting, hvorfor Venstre i januar 2011 rykker for det her for at finde ud af, hvad sker der egentlig. Vi beder om at få sat sagen på dagsordenen på et børne- og ungdomsudvalgsmøde den 9. februar. Det bliver aldrig efterkommet. Vi rykker igen, og 2. marts 2011 har vi så held med at få sagen på igen, hvor forvaltningen igen skal redegøre for, hvorfor der ikke er blevet fremlagt nogen forslag.

Så mit spørgsmål er bare: Hvis det allerede i foråret 2010 rent faktisk har været undersøgt, og det rent faktisk har været klart både for overborgmesteren og for borgmesteren, at det her ikke kunne lade sig gøre, hvorfor i alverden fortalte man så ikke udvalget det?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Rikke Lauritzen (Ø): Altså jeg må ligesom borgmester Anne Vang stille mig lidt tvivlende over for, hvad det egentlig er der er motivet bag det, der bliver sagt heroppe på talerstolen, fordi jeg læser også forespørgslen fra Dansk Folkeparti, som om man gerne vil høre, hvad status er for pasningssituationen i København.

Men når man sådan hører, hvad der ellers bliver sagt heroppe, så undrer det mig en lille smule den nærmest moraliseren, der er her i forhold til, om nogen overholder et valgløfte eller ej. Man kan sige, det er sådan set op til den enkelte politiker over for dennes vælgere og har sådan set ikke så meget at gøre i forhold til det arbejde, vi skal lave her i salen eller her på Rådhuset.

Fordi jeg må da indrømme, at jeg også undrede mig i sin tid over overborgmesterens valgløfte i valgkampen, dels hvad det ville indebære, at man skulle køre med overkapacitet, dels i forhold til fordelingen af familier, der kun har enebørn. Men jeg må også indrømme, at jeg nok tænkte dengang, at det mest var et udslag af, hvad man kalde sådan noget, nybegynderfejl måske.

Men jeg undrer mig endnu mere over den kritik, der har været de seneste uger fra højrefløjens side. Altså én ting er at kritisere nogen for ikke at have opfyldt et løfte, men når man ligefrem går ud og kritiserer, at det simpelt hen er for dårligt over for familierne, at det her løfte ikke bliver overholdt, så står jeg altså en lille smule af. Fordi jeg har nu i al den tid, jeg har siddet i Børne- og Ungdomsudvalget, og der er nogle, der har siddet der længere, men der er også nogle, der ikke har siddet der i så lang tid, ikke hørt andet fra højrefløjens, end at nu skal vi have enhedspriserne ned på børneområdet. Og I må meget gerne rette mig, hvis jeg har misforstået et eller andet, men i min bog så vil tomme pladser i daginstitutionerne betyde, at enhedspriserne bliver noget større, end de er nu og også før de besparelser, vi ved gud har haft på daginstitutionenspladserne de senere år.

Så jeg forstår ikke rigtigt, hvad den forargelse bunder i, andet end hvis det selvfølgelig er en forargelse over, at der er nogle, som måske er kommet til at love noget i en valgkamp, som de måske, når de bliver klogere og får sat sig ind i et område, kan se ikke rigtig har nogen gang på jorden. Det synes jeg sådan set er fair nok.

For mig at se er det lidt ligesom, når man kigger til Christiansborg lige i øjeblikket, hvor det også flyver med løftebrudsdiskussioner den ene vej, især den ene vej vil jeg sige. Det klinger en lille smule hult, når man hører, hvem det er der beskylder hvem for hvad, fordi man kan høre samme højrefløjspartier på Christiansborg beklage sig og brokke sig over, at den nye regering ikke overholder de valgløfter, den gik til valg på, som man på højrefløjens er uenig i, men i stedet gennemfører en politik, som højrefløjens burde juble over, at en ny regering gennemfører.

Det er sådan lidt underligt, men sådan er politik måske bare. Hvis man ikke har så meget andet politik selv at byde ind med, så kan det være, at det er det, man må nøjes med at komme ud med.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Vi er enige om, at vi ikke skal have en søskendegaranti. Det ligger fast, det behøver vi ikke at diskutere. Men vi er åbenbart ikke enige om, om det betyder noget, at politikere står ved det, som de lover. Det er Enhedslisten åbenbart uenig i, det skulle ikke være noget særligt problem. Derfor må jeg så forklare, hvorfor vi synes, det er et problem.

Vi synes, det er et problem over for borgerne. Det er det i forbindelse med stemmeafgivning, det er det i forbindelse med de forventninger, som man stiller op over for borgere, ansatte, alle andre, der har noget at gøre med børnepasningsområdet. Men det er også et problem over for os politikere her i Borgerrepræsentationen, hvis ikke vi kan regne med, at de løfter, man udsteder, er nogle, som man også vil opfylde. For som man kan høre Cecilia Lonning fortælle her, har man jo haft en klar forventning i Børne- og Ungdomsudvalget om, at når man har opstillet nogle løfter, så arbejder man også for, at de bliver opfyldt. Vi har jo ikke mulighed for at sidde og følge minutiøst med i, om de planer, som Socialdemokraterne fremlægger, er tilstrækkelige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Men vi må kunne regne med, at de ord, som man giver, kan vi stole på. Det kan vi så desværre ikke, og det synes jeg er beklageligt.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg er altså nødt til at sige også i forlængelse af Rikke Lauritzens indlæg, at det, der blev sagt i valgkampen, det tror jeg også, Rasmus Jarlov ville give mig ret i, det er der, man stiller løfter op, hvis man stiller valgløfter op, det gør man før valget. Det, vi lovede før valget, det indfrier vi.

Der blev sagt, at vi ville undersøge mulighederne for at lave en søskendegaranti. Det er rigtigt, og det har jeg også påtaget mig ansvaret for, at jeg formulerede mig kluntet, fejlagtigt i januar måned i TV-avisen. Jeg skulle have sagt det fulde. Når man så korter sine sætninger ned, så kommer man nogle gange til at lade være med at tage sine forbehold. Det var en fejl, det er mit ansvar.

Vi undersøgte sagen, Børne- og Ungdomsudvalget har fået det forelagt, som borgmesteren har beskrevet det, på sit førstkommende budgetseminar. Man fik at vide, at det kostede 400 mio. kr. Der var ingen, der ville realisere en garanti, men ved at etablere for over 1 mia. kr. kapacitetsudbygning ville vi komme dertil, hvor det ville blive oplevet som en garanti. Men det er et hensyn, for garantien, og det kan jeg også høre på Rasmus Jarlov, er ikke noget, man kan realisere, for garantier er noget, man efterfølgende juridisk kan støtte grund på.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Anne Vang.

Borgmester **Anne Vang**: – Som kan tilslutte sig overborgmesterens bemærkninger og sådan set også bare ville understrege over for Cecilia Lonning, der ikke forstår historikken i sagen, siger hun, at det var sådan, at vi på vores budgetseminar fik forelagt, at det ville koste adskillige hundrede millioner kroner at lave en egentlig pasningsgaranti. Og det er jo klart, fordi når man kører med tomme pladser, så skal man bygge flere daginstitutioner, end man ellers ville have skullet bygge.

Så skete der det i budgetforhandlingerne, at der sådan set ikke var nogen, der syntes, det var så smart at bruge flere hundrede millioner kroner på at bygge nogle pladser, der ikke skulle være nogen børn i, hverken af bygningsmæssige årsager eller fordi det der med tomme pladser er særlig hensigtsmæssigt for en institutions økonomi. Det var der ikke nogen, der ønskede sig, heller ikke Venstre.

Så når Venstre ved, at det koster 400 mio. kr., undlader at ønske sig pengene i budgettet og så efterfølgende beder forvaltningen om at fremlægge indstilling om, hvordan man kan sikre sig at gøre noget, som man godt ved koster penge, uden en krone, så er det ret svært for forvaltningen at fremlægge noget som helst. Og det er i virkeligheden det, der er historikken i denne her sag.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Birthe Skaarup for en kort bemærkning. Og de, der vil have en kort bemærkning, må meget gerne sætte sig op til ordførerbordet; så går sagsgangen lidt hurtigere.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Jeg er sådan set glad for, at vi har diskussionen her i dag, og jeg synes, at den er helt fin.

Det handler også om, synes jeg, hvor forsigtig man skal være med at udstede nogle velfærdsgarantier. Vi sender nogle klare signaler til nogle forældre. Det er helt tydeligt, at de kommer op på mærkerne, når de ser, at der skal være en garanti, og den garanti ikke kommer. Det skal være sådan, så også vores børnefamilier kan regne med, at når der udstedes den slags garantier, så skal de have mulighed for at tage det med ind i deres planlægning af ikke alene deres børn, men også hele deres arbejdssituation.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Jeg er glad for, at overborgmesteren siger, at det var en kluntet udtalelse, når man taler om søskendegaranti, men det her kan være en lære for vel nok alle, at man skal være utroligt opmærksom på at udstede garantier.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg beklager, hvis jeg kom til at udtrykke mig forkert om, hvem der har lovet hvad. Det var altså ikke meningen, men det kan godt være lidt svært i hele det her menageri.

Bare lige til Rasmus Jarlov: Enhedslisten mener selvfølgelig, at løfter skal overholdes. Jeg tror, at hvis man kigger efter på Christiansborg, så vil man se, at vi bruger ikke tid på ret meget andet lige i øjeblikket end at prøve bare bede en lille smule om, at nogle løfter vil blive overholdt.

Jeg mener måske bare ikke lige, at det i forhold til en forespørgsel, som handler om, hvordan status er, er Rasmus Jarlovs moral, man skal stå til ansvar over for. Der synes jeg, det er vælgerne, man står til ansvar over for. Det skal der nok blive rig mulighed for for os alle sammen her om ikke så pokkers lang tid.

Og så synes jeg måske især, og det var det, jeg sådan prøvede at sige før – det kan godt være, jeg ikke rigtig formulerede mig ordentligt i dag, det skal ikke undre nogen, tror jeg, det sker en gang imellem – at det er underligt, hvis vi alle sammen er enige om, at der ikke skal være en søskendegaranti i København, fordi det er en fuldstændig tåbelig måde at bruge pengene på.

Forespørgslen blev besvaret.

15. Medlemsforslag om reduktion af anlægstid på opførelse daginstitutioner (2012-62519)

Det foreslås, at Borgerrepræsentationen pålægger Kultur- og Fritidsforvaltningen, Teknik- og Miljøforvaltningen og Børne- og Ungdomsforvaltningen:

- a. at samarbejde om at fremlægge en plan for fremrykning af anlæg af daginstitutioner,
- b. at undersøge mulighederne for at bruge nedlagte kirker som dagsinstitutioner som supplement til nyopførelser af daginstitutioner, samt
- c. at undersøge muligheden for at benytte tomme boliger, erhvervsejendomme m.v. til dagsinstitutioner.

(Stillet af Dansk Folkeparti)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Det er et medlemsforslag, og derfor giver jeg i første omgang ordet til et medlem fra Dansk Folkeparti, og det forstår jeg er Karin Storgaard, værsgo.

Karin Storgaard (O): Jeg tror, vi alle sammen kan være enige om, at det er en ulykkelig situation, at der er familier, der står og mangler pasning til deres børn, og det er ikke i orden, at et barn ikke kan starte i daginstitution som planlagt, fordi byggeriet af institutionen trækker ud. Jeg tror ikke rigtig, de forældre synes, det er en god ide, at vi siger til dem, jamen hvis I nu venter til slutningen af 2013 eller starten af 2014, så kan I få en plads. Det duer nok ikke rigtig.

Dansk Folkeparti har stillet det her forslag, fordi vi i Københavns Kommune mangler institutionspladser og er alt for længe om at bygge nye daginstitutionspladser. Det må være rimeligt at fremrykke anlæg af døgninstitutioner. Vi er næsten 2 år om at bygge en institution, selv om vi har nedsat tiden. Nu nævnte overborgmesteren, at det var til 27 måneder, men jeg mener, vi har sat det til 22 måneder. Det er så fint nok, men det bare ikke godt nok.

Men vi kan undre os over, at andre kommuner, også store kommuner, kan bygge hurtigere end Københavns Kommune. Og når der nu er så lange anlæggestider, må forvaltningen tænke lidt ultra-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

ditionelt. Jeg ved godt, at man i forvaltningen prøver at tænke anderledes, men det er ikke nok, vi skal tænke endnu mere anderledes.

Derfor har vi opstillet de punkter, som fremgår af det her forslag. Det er bl.a., at man skal samarbejde om at fremlægge en plan for fremrykning af anlæg af daginstitutioner. Det må være i alles interesse, at det er det, vi gør på tværs af forvaltningerne, og at man taler mere sammen, end at først så er det den ene og den anden og den tredje, der skal tage stilling eller komme med udtalelser eller møde op på udvalgs møder. Lad os få et samarbejde forvaltningerne imellem.

Så skriver vi også i forslaget her, at vi skal undersøge mulighederne for at bruge nedlagte kirker som daginstitutioner som supplement til nyopførelse af daginstitutioner. Det kommer så også i næste punkt. Vi ved godt, det ikke er så ligetil med kirkerne; det er ikke Københavns Kommune, der ejer kirkerne, og menighedsrådene kan sætte sig ud over det. Men det kan vi komme tilbage til i næste sag.

Men så er der det her med at undersøge muligheden for at benytte tomme boliger, erhvervsejendomme til daginstitutioner. Der står mange erhvervsejendomme ledige rundt omkring i København. Bare gå en tur, så ser man, at der alle steder står "Til salg", "Til leje" osv. Ganske udmærkede lejemål, eller hvis man vil købe det. Jeg er lidt usikker på, hvor meget man har undersøgt af det. Jeg synes bestemt, det er noget, man skal gøre noget ved.

Men så mener jeg også, når jeg har sagt det, at vi har et problem. Vi har nemlig det problem, at tallene, som Børne- og Ungdomsudvalget får forelagt, ikke rigtig stemmer med dem, som Danmarks Statistik har. Det har vi så fået en forklaring på her på udvalgs mødet i går, men det lyder jo altså underligt alligevel, at man ikke kan få nogle ensartede tal. Det er klart, at det så går galt, fordi hvis vi pludselig får mange flere børn, end vi har regnet med, at vi skulle bygge institutioner til, så er den gal. Det modsatte er jo også galt. Vi kan jo ikke have tomme institutioner stående, som borgmester Anne Vang også nævnte. Så der er altså noget med de prognoser, der er galt, og det må man altså også se, om man kan få rettet op.

Så er der også en ting. Man har nogle forurenede grunde, som man vil bygge på. Jeg har et eksempel med Østre Gasværks-grunden, som vi i november måned fik fremlagt i salen til godkendelse til institutioner. Det kunne være udmærket, men der var bare det ved det, at jeg tror, man havde glemt at tænke over, hvor forurenede den grund er. Det er en af de mest forurenede grunde, der er der, hvad den tidligere overborgmester Ritt Bjerregaard åbenbart også fandt ud af, da hun ikke kunne bygge sine 5x5 osv. boliger der.

Så er der ikke sket ret meget andet, end at man er gået i gang med en undersøgelse, og det er jo godt nok, det er man nødt til at gøre, men det har jo ikke skaffet nogen daginstitutioner. Til dato er der ikke kommet nogen daginstitutioner.

Så alt i alt er det måske ikke den bedste måde. Der er mange ting, vi kan ændre på. Der er også det her med de pavilloner, vi stiller op, det er selvfølgelig, fordi vi er i bekneb med pladser. Så sørger vi for, at der kommer nogle pavilloner op, men det koster altså ekstra, fordi det koster både at sætte pavilloner op og at pille dem ned, plus den nye institution, man skal bygge.

Det er alt sammen ting, som vi gerne vil pege på er noget, man kan gøre noget ved. Så derfor håber vi selvfølgelig, at det her forslag kan vinde tilslutning fra partierne her i Borgerrepræsentationen.

Borgmester Anne Vang: Jeg synes, at Dansk Folkepartis forslag her i dag er ganske herlige, fordi det viser, at vi har en fælles optagethed af det her med at skabe nok daginstitutionspladser til byens børn. Det er helt centralt, for vi skal simpelt hen have en situation, hvor man som forældre trygt kan få barn nr. 2 og vide, at man også kan få det passet.

Det er heldigvis sådan, at på vores allerallerførste arbejdsdage satte borgmester Pia Allerslev og den daværende teknik- og miljøborgmester, Bo Asmus Kjeldgaard, i dag ville det have været Ayfer, og jeg os sammen for at lave noget, vi kaldte Fast Track, som i virkeligheden indeholder mange af de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

tanker, som Dansk Folkeparti har oppe. Derfor vil jeg egentlig foreslå, at vi erstatter det første at-punkt med følgende:

"at Borgerrepræsentationen tager til efterretning, at der allerede i regi af Fast Track-forum er lavet en plan for reduktion af anlægstiden i forbindelse med daginstitutionsbyggeri, ligesom muligheder og behov for fremrykning løbende indgår."

Det er Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre, der foreslår det her.

Jeg synes bestemt ikke, at der er nogen skam i at få en god ide, bare fordi der er nogle andre, der har fået den først. Det betyder jo bare, at vi har en god samklang her.

Til gengæld vil jeg gerne lige understrege i forbindelse med det her med, at Danmarks Statistik og kommunens egne beregninger ikke matcher, at det er økonomiforvaltningen, der laver kommunens egne beregninger. Og jeg er sådan set ret glad for, at de ikke matcher Danmarks Statistiks, fordi kommunens beregninger er bedre, de matcher simpelt hen virkeligheden bedre. Fordi økonomiforvaltningen har mulighed for ikke bare at have Danmarks Statistiks danmarksviden om, hvordan verden er i Danmark, men også kan vide lidt om, hvad der er planlagt af boligbyggeri i København, hvordan fraflytnings- og tilflytningsmønstrene har set ud i København historisk osv.

Så derfor rammer økonomiforvaltningens beregninger ganske meget tættere på virkeligheden, end Danmarks Statistiks gør. Det er jo for så vidt meget godt, at vi kan have nogle beregninger, der er mere præcise.

Men dette sagt synes jeg, at vi skal sende de resterende at-punkter, nemlig at-punkt nr. 2 og nr. 3, over i Kultur- og Fritidsudvalget, som er den rigtige ressort for de to. Og så håber jeg, de får stor fornøjelse af at diskutere dem der.

Karin Storgaard (O): Ja, det er da for så vidt to udmærkede at'er, eller tre er det vel. Men vi er ikke helt tilfredse med det første at, fordi der står her, at Borgerrepræsentationen tager til efterretning, at der allerede i ditten og datten er lavet en plan for reduktion af anlægstiden i forbindelse med daginstitutionsbyggeri. Det er jo rigtigt nok, det er der, men det, der er problemet, er jo, at det ikke er godt nok, altså må vi gøre noget andet. Som jeg nævnte før, må vi tænke anderledes, altså forvaltningen må tænke anderledes, vi må prøve at gå ind på nogle af de ting, jeg nævnte. Så derfor synes Dansk Folkeparti altså ikke lige, at det er det, vi kan stemme for.

Til gengæld kan vi for så vidt godt stemme for det næste, men vi kunne godt tænke os, at der stod i sidste linje, "og genindførelse af pasningsgaranti inden for 4 km og i lokalområdet". Altså det er jo det, der er vigtigt, at det er i lokalområdet.

Det var det, vi umiddelbart havde af kommentarer.

Trine Schaltz (F): Ikke fordi jeg ønsker at trække det i langdrag, men jeg synes i al stilfærdighed, jeg vil sige, at jeg synes faktisk, at vi i udvalget også med de forslag, der kommer fra hvem det måtte være, forsøger at finde alle de alternative muligheder, der er på markedet, havde jeg nær sagt. Og har Karin Storgaard nogle forslag, så bliver de også behandlet.

Hvis man skulle ærgre sig over noget, så var det måske, at vi ikke kom i gang et par år før med at bygge så kraftigt, som vi gør nu. Så havde det nok set lidt bedre ud nu. Men det var der ikke enighed om på det tidspunkt, så derfor halter vi bagefter, men jo ikke mere, end at børnene faktisk bliver passet inden for den pasningsgaranti, der er. Vi kan ønske os, når vi kommer i mål, at de ikke skal tage så langt i en periode, hvor de er inden for den her garantiinstitution.

Så blot til Karin Storgaard synes jeg faktisk, at der arbejdes rigtig godt på det her område.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er ikke flere indtegnede. Sådan som jeg forstod Karin Storgaard, så er det i virkeligheden et underændringsforslag til det sidste nye at-punkt, som går på, at det skal være i lokalområdet ... (*Afbrydelse*) ... inden for 4 km og i lokalområdet. Men så bliver jeg lidt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

i tvivl, om der virkeligheden menes bydel, fordi det er efter min opfattelse svært, at det ikke er i lokalområdet, hvis det er inden for 4 km ... (Afbrydelse) ... o.k., så teksten er stadig væk "og i lokalområdet."

Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede forslag om at henvise 1. at-punkt litra b og c til Kultur- og Fritidsudvalget.

Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede endvidere følgende ændringsforslag:

”Æ1. Det foreslås, at 1. at-punkt litra a erstattes af følgende at-punkt:

- At Borgerrepræsentationen tager til efterretning, at der allerede i regi af Fast Track-forum er lavet en plan for reduktion af anlægstiden i forbindelse med daginstitutionsbyggeri, ligesom muligheder og behov for fremrykning løbende indgår.

Samt at der tilføjes et nyt at-punkt

Æ2.

- At Borgerrepræsentationen pålægger Kultur- og Fritidsforvaltningen (Københavns Ejendomme) og Børne- og Ungdomsforvaltningen at udarbejde et notat, der redegør for status på daginstitutionsbyggeriet og genindførelse af pasningsgaranti inden for 4 km.”

Dansk Folkeparti stillede følgende underændringsforslag til det stillede ændringsforslag om tilføjelsen af et nyt at-punkt

”Det foreslås at sidste sætning tilføjes følgende ... vedr. inden for 4 km og i lokalområdet.”

Det af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede forslag om henvisning af 1. at-punkt litra b og c til Kultur- og Fritidsudvalget blev vedtaget med 37 stemmer imod 11.

For stemte: A, B, F, I, Jaleh Tavakoli (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O og V.

Det af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede ændringsforslag Æ1 blev herefter vedtaget med 35 stemmer imod 12.

For stemte: A, B, F, Jaleh Tavakoli (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, I, O og V.

Det af Dansk Folkeparti stillede underændringsforslag blev forkastet med 35 stemmer imod 12.

For stemte: C, I, O og V.

Imod stemte: A, B, F, Jaleh Tavakoli (løsgænger) og Ø.

Det af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre stillede ændringsforslag Æ2 blev herefter vedtaget med 48 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, I, O, Jaleh Tavakoli (løsgænger), V og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

16. Medlemsforslag om anvendelse af nedlagte kirker (2012-64989)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen med inddragelse af de relevante forvaltninger at undersøge og præsentere konkrete forslag til fremtidig anvendelse af de respektive københavnske kirker, som står over for at skulle lukkes. Forslagene skal præsenteres med tilhørende finansieringsforslag af køb og drift,
 2. at Økonomiforvaltningen i arbejdet får til opgave at tage kontakt til de relevante statslige myndigheder, men også lokaludvalg, for at afklare/koordinere såvel ejerønsker som kommunale ønsker til den fremtidige anvendelse af kirkerne, såfremt det besluttes at de skal nedlægges, samt
 3. at forslag til anvendelse skal ske med udgangspunkt i kommunens allerede vedtagne strategier, politikker og projekter men samtidig med mulighed for at indtænke de kommende kirkelukninger ved fremtidige projekter, herunder forslag der kan behandles i budget 2013.
- (Stillet af Socialistisk Folkeparti)

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er tale om et forslag fra Socialistisk Folkeparti, og jeg skal derfor give ordet til Peter Thiele som repræsentant for forslagsstillerne, værsgo.

Peter Thiele (F): Der er 16-17 kirker, som Stiftsrådet indstiller til nedlæggelse, altså til at lukke de kirkelige aktiviteter i kirkerne. Jeg tror, vi er mange her, som vil være kede af, hvis de her kirker blev revet ned. Jeg tror også, vi ville være kede af, hvis de blev markant bygget om, og der blev barer og diskoteker og den slags i kirkerne. Jeg tror jeg i hvert fald menighedsrådene ville være meget kede af, hvis det skete.

Derfor stiller vi det her forslag for at se på anvendelsen af de konkrete kirker. I modsætning til tidligere har vi jo nu konkrete forslag til kirker, vi har en mulighed for at se på deres placering, hvordan passer placeringen i forhold til de udviklingsplaner, vi allerede har i kommunen, og de ting, vi godt kunne tænke os, hvordan passer kirkerne i forhold til stand og i forhold til deres udformning, i forhold til de aftaler og de planer, vi har i kommunen?

Vi har jo en kæmpe anlægsportefølje, vi har store planer for at skulle sørge for at få 1.000 indbyggere mere hver måned og få plads til dem, daginstitutioner, biblioteker osv. til dem. Kan kirkerne anvendes i det spil, så vil det være rigtig gavnligt. Det ville gøre, at kirkerne stadig var tilgængelige for offentligheden. Det ville gøre, at kirkerne kunne bevares som historiske og kulturelle markante bygninger.

Det ville vi gerne have, at økonomiforvaltningen og Økonomiudvalget drøftede. Derfor vil vi godt tilslutte os, at den her sag bliver henvist til Økonomiudvalget, sådan at det kan få et oplæg fra økonomiforvaltningen, der ser på de her konkrete kirker.

Taner Yilmaz (A): Jeg vil bare gerne sige, at det hele vejen igennem er et meget sympatisk forslag, ingen tvivl om det. Vi har en enestående chance, en enestående mulighed for at udnytte de bygninger, som muligvis kommer til at stå tomme for nogles vedkommende.

Kultur- og Fritidsudvalget rejste faktisk helt tilbage i 2008 diskussionen om mange af de kirkebygninger, som stod tomme, hvad de ellers skulle bruges til. Det var meget inspirerende, det var lige præcis netop, som det blev sagt, fra barer og restauranter til alle mulige andre kulturelle ting. Det er ikke, fordi vi ønsker, det skal være barer og restauranter, men der er mange muligheder. Der blev også stillet mange spørgsmål allerede dengang. Det vil sige, at kultur- og fritidsforvaltningen faktisk har lavet noget arbejde i forvejen.

Forslaget er som sagt meget, meget sympatisk, men kommer bare en anelse for tidligt i forhold til den proces, der kører, fordi vi jo ingen indflydelse på nuværende tidspunkt har på, om de kirker er til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

salg eller skal sælges, eller hvad de skal bruges til. Det er menighedsrådene, der sådan set i første omgang suverænt bestemmer, hvad der skal være.

Så derfor vil vi meget gerne foreslå forslaget henvist til Kultur- og Fritidsudvalget, sådan at vi kan drøfte det der og se, hvad vi har haft af oplysninger før, og hvad der kan gøres senere, inden hele det store apparat kommer til at køre med et stort stykke arbejde.

Så vi vil gerne foreslå forslaget henvist til Kultur- og Fritidsudvalget.

Allan Ahmad (Ø): Vi i Enhedslisten er også meget positivt indstillet over for det her forslag. Jeg synes, at SF har fanget chancen på den helt rigtige måde. Anvendelse af kirker, som Taner Yilmaz også snakkede om, burde diskuteres, og de burde bruges fornuftigt.

Vi i Enhedslisten har ikke nogen hellige køer på nær vores ideologi. Men jeg synes, det er det helt rette sted at diskutere og give sig tid til at diskutere det her ordentligt. Det er nemlig i Kultur- og Fritidsudvalget, hvor Københavns Ejendomme i princippet ligger under. Også anvendelsen af kirkerne, altså at ombygge dem og omdanne dem, kan være en ret stor udfordring. Det skal selvfølgelig ske med respekt for kirkens bygning og historie og den kulisse, den er bygget op i. Derfor er de meget bedre egnede også til kulturelt brug osv. osv.

Så derfor synes vi, at det skal skydes til udvalgsbehandling i Kultur- og Fritidsudvalget.

Susanne Møller (C): Det er jo ikke kommunens kirker, så kirkerne selv træffer beslutning om, hvilke kirker der skal lukkes, og hvad der derefter skal ske med dem. Kommunen kan ikke disponere over kirkerne nu.

Men vi er sådan set meget enige med Socialdemokraterne i, at det er for tidligt. Lad os vente lidt, lad os tage det stille og roligt og selvfølgelig have blik for, hvad det er kirkerne beslutter sig for, for det er da nogle spændende bygninger. Men vi synes, det er for tidligt.

Karin Storgaard (O): Jeg er enig i Susanne Møller fra De Konservatives bemærkning om, at det er for tidligt.

Om selve forslaget vil jeg sige, at Dansk Folkeparti i princippet synes, det er et ganske udmærket forslag, SF her fremsætter, og det er jo også det, jeg umiddelbart har givet udtryk for i den forrige sag, vi havde på. I andre storbyer, f.eks. Berlin, benytter man meget nedlagte kirker til f.eks. børnehaver, fritidsklubber, kulturhuse, og hvad man ellers kan finde på.

Men altså jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at Københavns Kommune jo overhovedet ikke har nogen bestemmelse over kirkerne. Kirkerne bestemmer selv, og det vil sige, at det er menighedsrådet, der er den stærke magt der, der bestemmer, om de vil have deres kirke nedlagt. Hvis de ikke vil det, og man så fra bispens og provstens side mener, at det skal de alligevel, jamen så skal den den vej rundt, og så skal den videre til kirkeministeren. Så det er altså ikke noget, hvor man lige knipser med fingrene, og så er det klart i løbet af ganske kort tid. Det er det overhovedet ikke.

Derefter skal man finde ud af økonomien, fordi som sagt er kirkerne ikke Københavns Kommunes. Vi skal købe dem eller leje os ind, så der skal vi altså have nogle penge. Man skal også tænke på, at hvis man vil lave børnehave, vuggestue er nok lidt mere besværligt at lave, er der altså nogle ting, der skal ændres, toiletforhold og håndvaske osv., og det løber alt sammen op.

Udmærket forslag til videre behandling i Kultur- og Fritidsudvalget.

Lars Berg Dueholm (I): Nu skal det her jo ikke udvikle sig til en debat om adskillelse af kirke og stat, men jeg synes i virkeligheden alligevel, at der hos en del af Borgerrepræsentationens partier, som jeg ellers ville tro bakkede op om sådan et forslag, og som ikke havde hellige køer, i virkeligheden indsneg sig en, synes jeg, falsk hensyntagen til kirkebygningerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

For Liberal Alliances skyld må kirkebygningerne bruges til lige præcis det, som ejeren ønsker, de skal bruges til. Der kan selvfølgelig være tale om fredede bygninger, der kan være tale om bevaringsværdige bygninger, og så vil man selvfølgelig skulle overholde de regler, der nu er for fredede og bevaringsværdige bygninger. Men i andre kirkebygninger, som ikke måtte falde under de kategorier, ser vi bestemt ikke noget galt i, at der indrettes en restaurant f.eks. Det kunne være privatbolig, det kunne være kontor eller andre private formål, som den ejer, der måtte være af kirkebygningen, finder rigtigst.

Som et eksempel kan jeg nævne, at jeg i min fritid, hvor jeg jo er advokat, har været med til ud af et konkursbo at sælge en nedlagt kirke i Sønderjylland. Den var indrettet til kontor. Det var ikke en nedlagt folkekirke, det var en nedlagt frikirke, men jeg tror, gudsdyrkelsen i al almindelighed nok er den samme i en frikirke som i en folkekirke, og det var ganske nydeligt og pænt og ordentligt gjort, og den kirke kom i virkeligheden til ære og værdighed ved, at der nu var indrettet et ganske glimrende kontorlokale i den.

Så jeg kan slet ikke se, at Københavns Kommune har en særlig forpligtelse til at gå ind og redde enden på folkekirken og visse kirkebygninger i Københavns Kommune. Hvis man hos forslagsstillerne mener, at vi mangler 10, 15, 20 kulturhuse rundtomkring i byen, jamen så stil dog forslag om det. Men hvis det drejer sig om, at man har øvrige synspunkter på, hvorfor det skulle være nødvendigt, at vi går ud og bruger skattepenge på at samle de kirkebygninger op, som andre skattepenge i kraft af kirkeskatten og statskatten ikke længere ønsker at vedligeholde, så hører jeg meget gerne de synspunkter.

Så for os at se er der ikke noget behov for at gå ud og samle de her kirker op i kommunalt regi. Der kan selvfølgelig være enkelte konkrete undtagelser, hvis det passer ind i vores ejendomsportefølje, og vi leder efter et lokale lige i det område, men i øvrigt ikke noget behov for det.

Leslie Arentoft (V): Der er flere, der allerede har gjort opmærksom på det. Vi taler om tredjemands ejendom. Det er ikke noget, vi kan disponere over. Det, vi kan agere på, er selvfølgelig, at vi kan være interesseret i at overtage nogle af de her kirker. Jeg vil nok mene, at det ikke er de her 16 kirker, vi bare partout skal ind og overtage, vi skal betale for dem på et eller andet tidspunkt, det skal man også lige huske. Er der steder i byen, hvor vi har planlagt et eller andet, og hvor det falder heldigt ind, jamen så skal der kigges på det.

Mit bud er, at det selvfølgelig er kulturforvaltningen, Kulturudvalget, der først og fremmest kunne være interesseret i de her bygninger, fordi de er meget specielle, altså det er ikke lige at indrette en børnehave i en kirke. Det kan måske godt lade sig give sig, men støjniveauet bliver ubehagelig højt. Og sådan er der så mange andre ting.

Så når vi taler om udvalgshenvisning, ville jeg synes, at det mest fornuftige og naturlige, også fordi Københavns Ejendomme jo altså ligger under Kultur & Fritid, ville være, at vi henviser den til Kultur & Fritid. Jeg ved godt, at der kommer nogle økonomiske aspekter på et eller andet tidspunkt, når vi står og skal betale de her kirker, eller måske købe to eller tre, det ved jeg ikke. Men til den tid kan vi jo så tage økonomien op til overvejelse.

Så Venstre stemmer for, at vi henviser den til Kultur & Fritid.

Peter Thiele (F): Jeg tror ikke, det bliver nødvendigt med en afstemning. Vi vil selvfølgelig også være indstillet på at henvise den til Kultur- og Fritidsudvalget, hvor den kan få en fin behandling, også med inddragelse af økonomiforvaltningen i forhold til vores ejendomsportefølje og i forhold til vores anlægsstrategi osv.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det tidligere forslag, som Socialdemokraternes ordfører ganske rigtigt fortalte om, faktisk var et forslag, som var stillet af SF og henvist til Kultur- og Fritidsudvalget. Forskellen fra dengang og nu er, at nu har vi nogle konkrete kirker.

Hvorfor er det, at det her betyder noget andet end bare ejendommene og hvordan det kan passe ind i vores strategi og også som enhver anden køber? Det er fordi det for de mennesker, der er med i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

menighedsrådene, dem, der er i stiftsrådene, betyder meget, hvordan kirkerne bliver anvendt bagefter. Hvis vi kan give en mulighed for, at de kan blive anvendt til daginstitutioner, til kulturhuse, den slags, så kan vi også give en håndsækning til at få kirkerne nedlagt, til faktisk at få noget liv i kirkerne. Vi kan give en håndsækning til de menighedsråd, der lige nu står og kæmper med at skulle vælge imellem at lukke deres kirke, som godt nok ikke er særligt besøgt, men til gengæld er meget afholdt af dem, der besøger den, og frygten for, at kirken, hvis de lukker den, bliver anvendt til noget, som de på ingen måde kan stå inde for. Eller at den bliver revet ned, og vi mister den kulturelle værdi, som kirkerne udgør.

Den håndsækning kan vi give dem herfra, og det er derfor, vi synes, at den her sag er meget aktuell at tage op nu, hvor kirkerne og hvor stiftsrådet rent faktisk peger på 16-17 kirker.

Og at det ikke bare er noget, jeg finder på, kan man læse i aviserne, hvor menighedsrådene har udtalt, at de hellere ser kirkerne nedrevet end solgt til supermarked. Det synes jeg godt, vi kan tage seriøst og sige, jamen vi har faktisk nogle bud på, hvad de kan anvendes til.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Jamen så synes jeg, vi kom lidt nærmere, hvad det i virkeligheden var, forslagsstillerne gerne ville. De ville nemlig gerne redde enden på menighedsrådene. Det ønsker jeg ikke, at vi bruger kommunens skattepenge til. Hvis menighedsrådene ønsker, at deres kirker ikke skal bruges til supermarked eller restaurant, men ønsker, at de skal bruges til kulturhuse eller andet, ja, så må de sælge til nogle, som ønsker at bruge dem til det formål, og de må eventuelt sælge dem billigere, hvis det er nødvendigt for at få dem afsat.

Man skal ikke ringe til Københavns Kommune og bede os om at komme med en stor pose penge for så at købe kirkerne fri. Det synes jeg bestemt ikke er vores opgave. Som sagt, hvis vi har et konkret behov i et konkret område for at optimere vores ejendomsportefølje, fint nok, så lad os kigge på det. Men det skal ikke være ud fra den forudsætning, at vi nu skal ud og gøre menighedsrådene en tjeneste. De har deres egne midler, de har deres egen økonomi. Og hvis de ikke ønsker, at der bliver supermarked, men hellere ser dem nedrevet, jamen så riv dem ned, hvis de ikke er fredet eller bevaringsværdige i øvrigt.

Susanne Møller (C): Det er et følsomt område for de kristne menigheder, og som sagt før mener vi, det er for tidligt. Selv om det skulle gå hen og blive udvalghenvist, så mener vi ikke, at vi sådan skal fare kraftfuldt ud og hurtigt og sådan. Jeg synes, vi skal sætte os ned og vente lidt på menighedsrådenes behandling af, hvad de forestiller sig for de her kirker. Men vi vil da ikke afvise, at nogle kirker kunne bruges til gode formål, kulturelle formål, hvad det nu kunne være. Men som sagt er det for os afgørende, at vi giver kirkerne tid til selv at håndtere det her.

Allan Ahmad (Ø): Ja, selvfølgelig skal vi vente på ejernes beslutning om, hvad der skal ske med dem, men det forhindrer os ikke i som Københavns Kommune at diskutere principielt og prøve at finde ud af, hvad det egentlig er vores behov er, og hvordan vi anser kirkerne som en del af kommunen i helhed.

Altså det handler om udbud og efterspørgsel et eller andet sted. Der er et udbud i form af nogle kirker, selvfølgelig skal der nogle penge til drift og til vedligehold, men efterspørgslen efter Gud er gået ned og er gået op for, at københavnske borgere forhåbentlig bliver 100.000 flere om nogle år, og der skal også være plads til dem, hvis vi skal fastholde den kvalitet, som København udbyder i form af kulturtilbud og andet godt fra velfærden.

Det er også derfor, vi skal begynde at tænke i, hvad der er af muligheder, hvordan vi kan udvide vores muligheder til at kigge på boliger, på grunde, på mange forskellige ting. Der er jo en rigtig god chance her for at se, hvad vi kan få ud af de her kirker. Men igen, som jeg understregede tidligere, skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

det ske i respekt for den historie og for den baggrund, kirkerne har; det er i hvert fald Enhedslistens mening.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Jeg er sådan set enig i, at vi skal sikre et godt kulturelt tilbud, også til de mange nye københavnere, der kommer i de kommende år. Men man kan jo sige, at der er de eksisterende kirkebygninger vel som oftest netop placeret rigtig dårligt.

Grunden til, at der er lavere søgning til de kirker, der her er tale om muligvis skal nedlægges, er jo netop, at befolkningstallet i de områder i København er faldet. Der kan selvfølgelig også være en anden demografisk fordeling, men typisk er det områder, hvor folketallet for 20, 30, 40, 50 år siden var meget højere, end det er i dag. I dag bor der én i en to værelses lejlighed; for en generation siden boede der en familie med fire børn. Det er jo ikke der, vi har brug for nye kulturhuse.

Næh, der hvor vi har brug for nye kulturhuse i de kommende år, er i vores byudviklingsområder primært. Det er i Sydhavnen, det er i Ørestad, det er i Nordhavn og alle de andre steder, vi kender. Det er ikke mange af de steder, hvor de eksisterende kirkebygninger ligger.

Allan Ahmad (Ø): Jeg anser Lars Berg Dueholm for at være en herre, der tænker langsigtet, på trods af at Lars Berg Dueholm er medlem af Liberal Alliance. Men det er jo sådan, at København får 100.000 flere mennesker, og ud fra regnedrengenes beregninger er det jo ikke helt klart, hvor de her 100.000 skal placeres osv. Og de har jo stadig væk ikke en ordentlig strategi for, hvor vi kan placere de her mennesker, så det må man finde ud af de næste 15 år.

Men i hvert fald at kigge på kirkerne som en mulighed, og om ikke andet bruge dem til offentlige tilbud er en rigtig god mulighed.

Et forslag fra Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten om at henvise medlemsforslaget til Kultur- og Fritidsudvalget blev vedtaget uden afstemning.

17. Medlemsforslag om profilplejehjem (2012-65012)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Sundheds- og Omsorgsforvaltningen at udarbejde forslag til etablering af profilplejehjem inden udgangen af august måned 2012, som skal indgå i forhandlingerne for budget 2013.

(Stillet af Socialistisk Folkeparti)

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Det er også et medlemsforslag fra Socialistisk Folkeparti, og jeg skal give ordet til Trine Schaltz, værsgo.

Trine Schaltz (F): Det er ikke så ofte, at vi her i BR-salen taler om de københavnske plejehjem. Når vi gør, så handler det meget ofte om pleje, omsorg, tryghed og kvalitetsstandarder, eller at vi skal lukke plejehjem.

Når SF nu kommer med et forslag om at etablere profilplejehjem, så handler det i høj grad om indhold.ældre er lige så forskellige som alle os andre, og vi synes, det er meningsfuldt, at ikke alle plejehjem er ens, men at man som ældre kan vælge mellem plejehjem med fokus på forskellige interesser. En profil kan f.eks. være musik, natur, udeliv, kunst og kreativitet, sport og bevægelse eller andre temaer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Det kan også være, at et plejehjem som sin særlige profil vælger at skabe gode rammer for ældre med anden etnisk baggrund, måske på hele plejehjemmet eller en del af plejehjemmet. Fordelen ved det er, at man kan sikre viden om de kulturelle baggrunde, der er til stede, man kan søge medarbejdere, der kan de sprog, som de ældre taler, og madvaner og højtider vil kunne tilgodeses, og de ældre får mulighed for at bo sammen med ligesindede.

I vores medlemsforslag er da også nævnt, at man kunne forestille sig, at der var et plejehjem, der havde lyst til at prøve at være dokumentationsfrit eller måske havde lyst til at arbejde særlig meget med inddragelse af lokalområdet og måske bruge frivillige på en ny eller anderledes måde.

På daginstitutions- og skoleområdet har vi erfaringer med profiler, og vi ved, at ud over at tilgode særlige interesser er der andre fordele, som vi mener også vil vise sig på plejehjemmene. Det handler om, at hvis beboere, personale og eventuelt pårørende og på selvejende plejehjem også bestyrelserne er med til at diskutere og vælge en profil og udvikle den, så har de en fælles retning og fokus, som i høj grad kan være med til at skabe engagement og energi.

Det er vigtigt for de enkelte medarbejdere, men det er ikke mindst vigtigt for beboerne. Når personale og beboere sammen skaber en hverdag med indhold, har det stor betydning for den stemning og den livskvalitet, den enkelte oplever. Det engagement og den energi er der allerede mange steder, også uden profil. Men jeg er i hvert fald sikker på, at det vil kunne støtte op om en udvikling på nogle plejehjem til stor gavn for beboerne.

Profilplejehjem kan gøre de københavnske plejehjem mere attraktive, mangfoldige og tidssvarende. Vi forestiller os, at det kan være et mindre antal profilplejehjem, som bliver etableret på de eksisterende plejehjem, og at plejehjemmene selv byder ind med forslag, som de brænder for.

Derfor har vi foreslået, at vi pålægger sundheds- og omsorgsforvaltningen at udarbejde et forslag, som vi så kan få forelagt og se på inden udgangen af august måned. Det er noget omkring budgetforhandlingerne, ikke fordi vi forestiller os, at det skal være dyrere at drive et plejehjem, som har en profil, men fordi vi ikke ved endnu, hvad det er for nogle profiler, der vil blive budt ind med, kan der være noget, som skal gives et lille tilskud i etableringsfasen, eller hvad det måtte være. Men vi vil i hvert fald gerne se på de muligheder, der er.

Ikram Sarwar (A): Vi mener også, at intentionerne bag medlemsforslaget er rigtig, rigtig gode. Vi ved jo allerede, at selv om nogle af de plejehjem, vi har i forvejen, måske ikke hedder profilplejehjem, så har næsten hvert fjerde plejehjem i København en særlig profil. Det kan være plejehjem særligt egnet for demente, det kan være plejehjem særligt egnet for svagtseende. Der er sågar plejehjem, hvor man må dyrke sin egen religion frit, uanset hvilken religion man tilhører. Så er der også plejehjem eller afdelinger, hvor pladserne fortrinsvis er reserveret til nordmænd og svenskere. Så der er allerede nogle plejehjem, som har en særlig profil.

Jeg mener, at vi bør gå videre med denne her tanke, fordi det, vi skal sørge for i kommunen, er, at de ældre også i fremtiden kan komme til at bo på et sted, hvor de kan dele deres værdier og deres livsanskuelse. Det behøver altså ikke nødvendigvis at være sådan, at der er etniske plejehjem, som har tyrkiske emigranter eller arabiske emigranter eller pakistanske emigranter. Det vigtigste er, at de deler fællesskabet på det plejehjem, som de bor på.

Derfor vil jeg gerne fra Socialdemokraternes side foreslå medlemsforslaget udvalghenvist, så vi kan få diskuteret det grundigt i udvalget, og så er jeg ret sikker på, at vi nok skal nå frem til en meget fornuftig løsning.

Birthe Skaarup (O): Vi kan vel alle sammen være enige om, at de københavnske plejehjem i sig selv mange steder er rigtig gode, og at der er nogle muligheder, hvor man tager hensyn til de ældres ønsker. Vi skal selvfølgelig hele tiden sørge for at holde fokus på, at vi udvikler plejehjemmene og gør den daglige tilværelse så god som mulig for de ældre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Det var da også derfor vi hilste Ældrekommissionens 43 forslag velkommen. Det er nogle forslag, der gør livet bedre på plejehjemmene. Flere af dem var meget almindelige, men desværre er forslagene langt fra virkeligheden mange steder, blot holdningsændringer til forbedring af trivsel. Skulle vi ikke også bruge disse initiativer her i København og sætte fokus på, hvordan de kan anvendes, og hvor de mangler og dermed også på den måde øge kvaliteten, som også bliver efterlyst af forslagsstillerne? Forslagene fra Ældrekommissionen er vel udmærkede, og de er heller ikke kostbare.

SF's udmelding med forslag om profilplejehjem er helt klar: at vi har en gruppe ældre indvandre-re, som ønsker at være sammen på et plejehjem på grund af deres etniske baggrund. Måske fordi de ikke har lært det danske sprog, og måske også fordi de har en særlig madkultur og godt nok med det.

Men det vil efter vores vurdering nok føre for vidt at indrette et helt plejehjem til etniske grupper. Derfor går forslaget da også ud på, at man kan indrette afdelinger på et plejehjem til særlige grupper, og hvor de særlige grupper kan være ældre med samme interesse inden for forskellige områder i samfundet.

Vi mener, at der skal en grundig udvalgsbehandling til, for det må selvfølgelig undersøges, om der virkelig er grobund for profilplejehjem i det hele taget.

Desværre er mange ældre ikke særlig friske, når de kommer på plejehjem, selv om vi alle sammen og mange ældre arbejder på at bevare vores vitalitet og bevare, at vi til stadighed er stærke. I realiteten er gennemsnitsalderen høj og demens udbredt på plejehjem, samt at man – det ved vi også – kun lever 2-3 år, efter at man er kommet på et plejehjem. Dermed være ikke sagt, at Dansk Folkeparti ikke vil gøre alt, hvad der overhovedet er muligt, for, at ældre skal få en god og indholdsrig tilværelse på plejehjemmene, men også et værdigt liv, hvor de ikke føler sig ensomme og oversete.

Jeg er dog ikke klogere, end at der allerede nu er mulighed for, at ethvert selvstyrende plejehjem kan inddrage civilsamfundet med underholdning, kultur, udeliv, have og teknologi, som man også nævner i forslaget. Det er de enkelte plejehjem, der kan samle grupper med særlige interesser, såfremt de magter det, og såfremt de ældre har nogle ønsker. Måske skal vi bare skubbe lidt til og få dem til at se med egne øjne på de muligheder, som København kan tilbyde.

Dansk Folkeparti vil ikke være afvisende over for forslaget, for der skal ikke herske tvivl om, at vi, som vi tidligere har givet udtryk for, ønsker, at man til stadighed kan udvikle hele tanken bag et godt plejehjemsophold med livskvalitet for vores ældre.

Vi vil dog godt gøre opmærksom på, at vi ikke skal oprette et parallelsamfund med den tanke, at vi vil gøre det åh så godt for nogle grupper i samfundet, samt at man ikke opretter plejehjem for f.eks. højtuddannede – det kunne man også tænke sig, det er jo også en slags profil – hvad Ældre Sagen faktisk giver udtryk for og gør opmærksom på, at man ikke må gøre. Tilbuddene skal gå på tværs af sociale klasser, og de ældre skal have tilbuddene, så længe de er friske og kan benytte sig af et profiltilbud. Jeg har tidligere nævnt, at vi skal huske på, at ældre mange gange er svage og mange gange lider af demens, når de kommer på et plejehjem.

Med disse ord vil vi være med til at udvalghenviser forslaget. Vi har en anden ordfører på det her område, som kommer op ved en senere lejlighed for lige at stille nogle ændringsforslag på det her område.

Susanne Møller (C): Når man læser Ældrekommissionens rapport om selvbestemmelse på plejeboliger og plejehjem, så kalder det på ændringer i vores praksis på plejeboligområdet. Der skal tages individuelle hensyn. Det lyder så selvfølgelig, men er det ikke nødvendigvis ude på plejehjemmene. Det er ikke altid, du selv kan bestemme, hvornår du skal stå op og gå i seng, hvad du skal have til middag, i det hele taget bestemme over hverdagslivet.

Nu foreslås der et profilplejehjem, og vi har, som det også blev sagt, allerede selvejende institutioner med forskellige profiler. Vi har også prøvet på Sølund at fokusere på noget forskning og velfærdsteknologi.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

De Konservative er enige i, at individet går forud for systemet, og synes derfor også, at man skal tage hensyn til plejehjemsborgere med forskellige behov. Men vi ønsker også en dybgående analyse af, hvad der er brug for, og hvad konsekvensen af et helt profilplejehjem er. Hvad så, hvis der står mange tomme pladser, fordi alle pladserne ikke lige bliver ønsket? Er det så rentabelt?

Derfor kunne vi måske bedre forestille os, at man startede med dele af et plejehjem, man indrettede på den her måde. Men vi foreslår også som andre partier, at det bliver udvalghenvist, fordi vi mener, at det er vigtigt at få en rigtig grundig analyse af det her, før det kommer frem. Derfor kan vi støtte de andre partiers forslag om udvalghenvisning.

Heidi Wang (I): Der bliver nævnt parallelsamfund, der bliver nævnt dårligt dansk, der bliver nævnt dårlig integration. Kære kolleger. Det er ikke sikkert, at jeg kunne tale dansk den dag, jeg skulle på plejehjem, men jeg taler dansk nu, og det skyldes ikke dårlig integration. Det kan godt være, at jeg den dag, jeg er på plejehjem, ikke længere kan spise med kniv og gaffel, og det skyldes ikke, at jeg kommer fra et parallelsamfund.

Liberal Alliance støtter forslaget, for det første fordi det er et godt forslag, for det andet fordi det er et gammelt forslag. I forbindelse med budgetforhandlingen sidste år og forrige år har Liberal Alliance fremsat det som budgetønske og har faktisk talt med overborgmester Frank Jensen.

Se, i Tivoli i 1902 udstillede 34 kinesere til offentlig beskuelse og dermed folkelig underholdning med bl.a. kulier, der trak publikum rundt i rickshaws og lod sig fotografere med betalende gæster. 135.000 københavnere indløste billetter til denne forlystelse. I år fejrer kineserne 110 års jubilæum med et bragende arrangement netop i Tivolis Koncertsal i forbindelse med det kinesiske nytår. Uden nogen form for politisk klage og afregning for denne historisk pinlige sag for Danmark takkede kineserne det danske samfund for god modtagelse og positiv særbehandling alene af den grund, som en kineser udtrykte det: I lader os være i fred. I dag, 110 år senere, ønsker kineserne kun, at I lader os være sammen.

I 2006 støttede Daloonfonden en gruppe kinesiske ældre i at blive en integreret del af pensionisternes aktivitetscenter, som nu har adresse i det gamle Sct. Josephs Hospital. Det private initiativ vil sammen med det offentlige tilbud gøre, at de kinesiske ældre nyder centrets mange aktiviteter, samt at deres børn og børnebørn og hele det kinesiske samfund får mulighed for at bidrage med frivilligt arbejde såsom fællesspisning, tolkning, sygebesøg, rådgivning, sågar om begravelser.

Det er en kinesisk kerneværdi, at man tager sig af sine ældre. Den kinesiske model for, hvordan vi selv vil være med til at tage os af vores ældre, går ud på følgende: Vi tager os af de ældre, så længe vi kan, vi opfordrer vores ældre til at være med i pensionistklubber, at lære at blive gamle sammen med etnisk danske ældre. Vi hjælper med at søge ældreboliger til dem, så de bor i nærheden af hinanden, så vi kan træde til og passe på hinandens ældre. Kinesiske ældre ønsker at komme ud samlet på et plejehjem, så kinesere bedre og nemmere kan tage sig af dem. Kinesere ønsker at organisere frivillige team, der støtter plejehjemspersonalet på en systematisk og organiseret måde, så både kommunen og de ældre kan regne med en stabil og tryk støtte.

Det medfører ikke ekstra omkostninger for skatteyderne, men kun, at kommunen tager sig sammen til at lave en etnisk ældrestrategi, hvor de gode værdier bevares, og det private initiativ ikke kvæles.

Vi ønsker også, at et kinesisk profilplejehjem kan være en eksportvare til Kina, hvor etbarnspolitikken gør, at der er stort behov for en dansk plejehjemsmodel. I bund og grund ønsker det kinesiske samfund at komme ud og tilbyde rammerne, at kineserne selv udfører pligter som børn og børnebørn. Kort sagt ønsker kinesere at bevare den kinesiske værdi i, at vores ældre er vores ansvar.

Tak.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Finn Rudaizky (O): Da der for 2 år siden var en meget intensiv debat i medierne om etnisk muslimske plejehjem i København, foranlediget af Muslimernes Fællesråd, sagde den daværende integrationsordfører for Socialdemokraterne i Folketinget, Henrik Dam Kristensen, til Jyllands-Posten: "Jeg bryder mig ikke om ghettoer, uanset hvor de er."

Jeg vil godt understrege, at Dansk Folkeparti har en langt mere nuanceret holdning end Henrik Dam Kristensen til spørgsmålet om profilplejehjem eller rettere sagt kulturrelaterede plejehjem. Derfor støtter vi også, som Birthe Skaarup allerede har sagt, en god bearbejdning af disse forslag i udvalget.

Men jeg vil godt understrege, at når der udarbejdes forslag til disse såkaldte profilplejehjem eller plejehjem, så tror jeg, det er vigtigt, at kommunen er sig fuldstændig bevidst, at man forholder sig til de krav, som f.eks. er blevet fremført af Muslimernes Fællesråd, og som fremføres her på det seneste igen, og som ligger meget langt fra såvel gældende lovgivning som praksis, f.eks. i relation til kravet om kønsopdelt pleje på københavnske plejehjem.

Det er en forvanskning af fakta, når der er enkelte københavnske politikere og også Muslimernes Fællesråd – det er den organisation, som overborgmesteren betegner som en moderat organisation – der fortæller, at de blot ønsker et plejehjem fuldstændig som det jødiske plejehjem i København. På Muslimernes Fællesråds hjemmeside har det været præciseret, at deres forudsætninger for muslimske plejehjem i København er: "Professionel pleje af personale af samme køn som en selv, kønsopdelt gymnastik og genoptræning."

Desuden har man nedsat en arbejdsgruppe, et såkaldt etnisk ressource-team, som er en gruppe sundhedspersonale med muslimsk baggrund, der stiller sig til rådighed, når sundhedssektoren, f.eks. hospitaler eller plejehjem eller praktiserende læger, mangler indsigt i muslimsk sygepleje og sygeetik, som det hedder. Man ønsker, som det udtrykkes, et professionelt sundhedspersonale, som har rod i den muslimske kultur og kan tage de nødvendige hensyn til plejehjemmets beboere. Desuden vil man også have fastansatte imamer på plejehjemmet.

For god ordens skyld skal jeg også orientere om, at der absolut ikke finder kønsopdelt sygepleje sted på det jødiske plejehjem i København, og at der absolut heller ikke er noget ønske eller endsige krav om at stille et sådant urimeligt krav.

Dansk Folkeparti ønsker at være positiv over for den videre bearbejdelse i udvalget, som jeg nævnte, men vi vil gerne sikre os, at det i det videre forløb med hensyn til disse typer af plejehjem eller profilplejehjem, hvordan det nu bliver, tydeliggøres, således at det klart kommer til at fremgå, at kønsopdelt pleje ikke er en del af kommunens tilbud.

Og så vil jeg godt have lov til også at præcisere, at det ønske har intet at gøre med, hvorvidt et ægtepar bor sammen, eller hvordan plejehjemmets ledelse i øvrigt fordeler værelserne på institutionen. Så hvis vi kunne undgå den form for polemik. Det drejer sig udelukkende om spørgsmålet om kønsopdelt pleje. Vi ønsker ligeledes at sikre, som også Birthe Skaarup var inde på, at økonomien for et profilplejehjem ikke overstiger prisen for, hvad et almindeligt plejehjem koster.

I konsekvens af de to ønsker har vi stillet de to at-punkter, som er omdelt, nemlig det ene:

"At forudsætningen for et profilplejehjem ikke indebærer, at der tillades kønsopdeling og kønsopdelt pleje."

Og det 2. at eller 3. at i givet fald:

"At økonomien for et profilplejehjem ikke overstiger prisen for, hvad et almindeligt plejehjem koster."

Rikke Lauritzen (Ø): I Enhedslisten synes vi sådan set også, det er et udmærket forslag. Jeg har det måske lidt ligesom den socialdemokratiske ordfører, Ikram Sarwar, der også nævnte, at man allerede har noget, som i hvert fald minder om det, som måske ikke hedder profilplejehjem, men som i hvert fald er plejehjem, der har en særlig profil.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Derfor vil jeg egentlig godt lige høre borgmesteren, hvad det er der skal til i dag for, at man kan få en profil, og hvad det er der gør, at det er nødvendigt at lave en hel strategi for det. Altså jeg synes, det er fint; det er bare lige for at blive klogere, fordi jeg får jo ikke lov til at være med i udvalgsbehandlingen af det her forslag.

Så tænkte jeg, undskyld, at jeg udvalgsbehandler, men i den sidste del af motiveringen i forslaget står der, at det skal ske i et tæt samarbejde med plejehjemmet, beboere, pårørende og personale, så der er et lokalt ejerskab. Det er mere bare for at få enten ordføreren for forslagsstillerne eller borgmesteren til at fortælle, hvordan man forestiller sig det, om ikke det er smart, at ønsket om, at man gerne vil have en profil, kommer ude fra plejehjemmet, altså ligesom det er på skoleområdet. Så det vil jeg bare lige høre, hvordan I har tænkt jer.

Det ændringsforslag, der lige er blevet præsenteret, kan vi ikke stemme for. Jeg har det meget, meget stramt med, at nogle vil presse sine normer ned over andre, specielt når vi snakker om kommunens ældre borgere. Jeg synes, at når man er nået dertil i sit liv, så er det grænseoverskridende, hvis politikere skal ind og bestemme, hvordan man skal leve, og hvilke normer man skal leve efter osv. Så længe det ikke går ud over andre og generer andre, så kan jeg simpelt hen ikke se, hvorfor politikere skal sidde herinde og blande sig i, hvordan man skal leve.

Jeg kan ikke se, hvad det er der generer andre, hvis man gerne vil bo sammen med andre af samme køn. Jeg kan godt se og høre, hvorfor det kan genere Dansk Folkeparti, men jeg synes måske, det er lidt småligt. F.eks. kunne jeg godt forestille mig, ikke fordi jeg vil fornærme nogen, at den første generations rødstrømper snart bliver klar til at komme på plejehjem, og det vil ikke forbavse mig, hvis de kunne tænke sig et kvindeplejehjem.

Jeg kunne også godt forestille mig, at på et tidspunkt kommer ønsket om et homoplejehjem. Det er jo ikke, fordi det danske samfund altid er voldsomt tolerant, og man kunne måske godt forestille sig, hvis man skulle bo på et almindeligt plejehjem, at det i hvert fald ville være nemmere, hvis man boede på et plejehjem, der var forbeholdt lesbiske eller bøsser, fordi andre kunne føle sig provokeret eller generet af deres såkaldte livsstil eller homokompetencer, som vi engang har snakket om i denne her sal af samme grund – ikke for at bringe den debat op.

Nå, og ligeledes vil jeg være rigtig ked af, det kan godt være, jeg misforstår Dansk Folkepartis ændringsforslag, hvis det betyder, altså som jeg læser det, at plejehjemmene ikke må tilbyde kønsopdelt, hvad er det, I kalder det, kønsopdelt pleje. Altså vil det sige, at man ikke må det længere? Må man ikke sørge for, at kvindelige SOSU'ere udfører pleje af kvinder, og at mandlige udfører pleje af mænd? Er det så strikte, man skal forstå det, eller hvornår er det? Er det, når nogen beder om det, at man ikke må sige ja, og hvis ikke de har bedt om det, må man så godt sørge for, at de får det alligevel? Altså skal de sige det højt, eller skal de sige det skriftligt, eller hvordan skal det forstås?

Uanset hvad, så synes jeg, at det vil være rigtig ærgerligt. Jeg synes, det igen er at gå i meget, meget små sko.

Derfor har Enhedslisten en protokolbemærkning, fordi jeg kan forstå, at der er flertal for, at det bliver udvalghenvist. Det er jeg helt med på, vi synes, det trænger, det er fint, hvis der kommer en udvalgsbehandling, og er selvfølgelig ked af, at vi ikke kan være med, men sådan er det. Men vi sender en protokolbemærkning med, som siger, at vi i hvert fald ikke støtter op om ændringsforslaget, fordi ellers indgår det bare i den almindelige udvalgsbehandling, når vi laver en udvalghenvisning. Den hedder:

"Enhedslisten kan ikke støtte Dansk Folkepartis ændringsforslag om, at der aldrig må tillades nogen former for kønsopdeling på plejehjem.

Vi mener, at man må vurdere fra situation til situation, hvorvidt kønsopdeling er hensigtsmæssig eller ej. F.eks. kan vi sagtens forestille os, at det for mange vil være grænseoverskridende, hvis ikke man kan bede om kønsopdelt pleje."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Borgmester Ninna Thomsen: Først og fremmest vil jeg sige, at jeg er rigtig glad for den brede opbakning, som forslaget har fået. Det afspejler jo i store træk, at de ældre er forskellige, og at vi som kommune skulle kunne matche den forskellighed, kunne matche de mange ældre, der er, og måske kan det her forslag endda få nogle ældre til at ville tidligere på plejehjem, hvilket også er en del af udvalgets strategi.

Rikke Lauritzen fra Enhedslisten spørger, hvorfor vi overhovedet har brug for at tale om profilplejehjem, er det ikke i dag sådan, at der er forskellige typer af plejehjem. Jeg vil sige, at det normale er, at man på sygdomsforløbet tænker i forskellighed, f.eks. når man har blindeplejehjem, så er det målrettede folk, der er blinde. Når man har demensplejehjem, alkoholdemens, så er det typisk inde i sygdomsforløbet, at man tænker i forskellige profiler.

Så er det korrekt, at mange af plejehjemmene netop er forskellige, som den socialdemokratiske ordfører også var inde på. Men med det her forslag, ved at sige det højt, sender vi et klart politisk signal om, at vi gerne vil have det op i et højere gear, vi vil faktisk gerne have, at de aktivt arbejder på at udvikle de her profiler. Og når der så sendes pengebeløb med, eller er mulighed for, at der kan sendes pengebeløb med, så er det, som Trine Schaltz så rigtigt siger, fordi det måske kan være fint, at man i en opstartsperiode har nogle ekstra midler til at prøve nogle ting af for at se, hvad der virker.

Men som sagt, jeg synes, det er vigtigt, og jeg synes, det er glædeligt, at alle bliver rammet ind af forslaget. Jeg har selv en meget pragmatisk tilgang til det. Nu sætter vi et højere gear, men det er sådan set ikke en revolution, at i morgen står der et plejehjem, hvor en bestemt type mennesker har lyst til at bo, og så er der ellers ikke andre, der har lyst til at bo der. Fordi så rammer vi netop ind i problemer, fordi alle skal have adgang til de kommunale og til de selvejende plejehjem. Sådan er det, og sådan er det også på de jødiske plejehjem, sådan skal det også være fremadrettet.

Ikram Sarwar (A): Man skal huske på, som Birthe Skaarup fra Dansk Folkeparti også var inde på, at det er altså mennesker, som oftest kun bor 2-3 år på et plejehjem, og de skal være ret dårlige fysisk og psykisk, før de kommer på et plejehjem, fordi langt de fleste mennesker har jo lyst til at bo i egen bolig længst muligt.

Det, der bringer mig op på talerstolen, er, at nu har vi et fornuftigt medlemsforslag fra SF liggende her, og jeg hører virkelig Finn Rudaizky som altid prøve på at afspore debatten fuldstændig. Der står ingen steder i motiveringen, at det her skal være på præmis af Muslimske Fællesråd eller noget som helst.

Lad mig gøre det rimelig klart: Hvis der er ældre i Københavns Kommune, som gerne vil bo sammen, fordi de har muslimsk baggrund, så skal de have lov til det. Hvis der er ældre i København, som har lyst til at bo et sted, hvor de kan få noget mad, som de har lyst til at spise på grund af det kulturelle, det kan være halal, det kan være koshermad, så skal de have lov til det. Er der volumen nok, jamen så skal de også have lov til at lave privatejede plejehjem, ligesom vi kender det fra det jødiske.

Så derfor synes jeg også, at det er forkert at afspore debatten ved at sige, at der er en eller anden forening, som tilfældigvis har en muslimsk baggrund, som stiller nogle krav, og derfor skal man tage skarp afstand fra eventuelle muslimske plejehjem i fremtiden. Jeg synes, vi skal afvente og se, hvad efterspørgslen er, hvordan de ældre kan trives. Det må være vores udgangspunkt.

Derfor ser jeg frem til udvalgsbehandlingen. Fordi DF prøver på at afspore debatten, vil vi ikke stemme for de ændringsforslag, som DF kommer med, fordi de netop har en intention om at afspore debatten, og ikke så meget på grund af indholdet i deres ændringsforslag.

Trine Schaltz (F): Vi har valgt at gøre medlemsforslaget ret bredt, sådan så det kan omfatte rigtig mange forskellige slags ting. Der er nogle, der taler om plejehjem for blinde, for mennesker med demens. Vi har en tanke om, at der sandsynligvis bor en masse mennesker med anden etnisk baggrund af forskellige slags derhjemme, som i virkeligheden ville have rigtig stor glæde af at være på et plejehjem,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

hvis vi kunne tilgodese, og hvis vi kunne være mere klar på, hvordan vi indretter sådan en lille afdeling eller gruppe på et plejehjem, så det matcher de behov, der er.

På samme måde har vi i virkeligheden et ønske om, at ældre kommer lidt tidligere på plejehjem. Det skal være totalt frivilligt, vil jeg gerne understrege, men kan vi gøre det lidt mere attraktivt, så man kan nå at få lidt mere glæde af at være på et plejehjem, så vil det ikke gøre noget.

Jeg vil gerne nå at sige, at det er rigtigt nok, at man ikke er så frisk, når man kommer på plejehjem, og at det er rigtigt nok, at man ikke lever så længe, men det ændrer faktisk ikke på, at man har brug for at leve et liv, så længe man lever. Det skal vi simpelt hen huske og ikke have en eller anden tanke om, at så er det slut. Jo mere liv, der kan blive skabt omkring de mennesker, som ikke er så friske mere og ikke kan skabe kontakt med andre så let mere, men som skal have hjælp til det fra nogle medarbejdere, fra noget personale, jo bedre er det, jo bedre får de det.

Vi taler om lidt om noget med undersøgelse af nogle daginstitutioner og om, at små børn har brug for kontakt. Det har vi andre jo også, og det har ældre mennesker på et plejehjem også. Så jo mere gode forhold, jo mere engagerede medarbejdere, jo mere energi, vi kan skabe, jo bedre. Derfor er det faktisk lidt vigtigt, at vi som politikere en gang imellem husker at vise interesse også for plejehjemsområdet, vise medarbejdere, ældre, pårørende, at det faktisk er noget, vi vil, og vi gerne vil udvikle.

Susanne Møller (C): Det, der kaldte mig herop nu, er blot, at vi synes ikke, vi skal stemme for nogen ændringsforslag her. Vi synes, at det hele skal gå med til udvalget. Det er simpelt hen, fordi vi synes, at vi må inddrage det hele, når vi debatterer, hvad der skal til for at skabe det, som mennesker med en anden kultur ønsker, for at gøre dem trygge.

Jeg vil godt vende tilbage til det, jeg sagde før. For os er det rigtig vigtigt, at det er de individuelle hensyn, og det skal vi ikke som sådan sidde og bestemme hverken her i Borgerrepræsentationen eller egentlig i udvalgene.

Men vi synes, at alle forslag ligesom går med, så forslaget, som det er stillet, går til udvalget, og så kan vi der debattere, hvad der er op og ned i de forskellige ting.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Men det er også det, der sker, og derfor passer det fint i tråd med, at Enhedslisten har stillet det som en protokolbemærkning om deres synspunkt.

Heidi Wang (I): For 10 år siden eller ikke engang 10 år siden, 7 år siden, sad jeg i Børne- og Ungdomsudvalget, hvor vi diskuterede, om vi skulle gøre kinesisk til et fremmedsprog. Der var mange, der ikke ville have det, fordi masser af muslimer også vil have det. Hver gang der kommer et godt forslag, der har noget med etniske minoriteter at gøre, så kommer der nogle fra nogle partier og begynder at nævne muslimer og dit og dat.

Stramningen af udlændingeloven er netop for, at man vil holde muslimer væk, og de andre må også betale en pris. Jeg håber sandelig ikke, at det går igen i, at man spiller det her, at muslimer er farlige, og de skal ikke dit og dat, og det ender med, at alle andre minoriteter ikke må, fordi muslimer ikke må.

Jeg vil give et par konkrete eksempler på, hvorfor det er en fordel for kommunen også at samle etniske minoriteter ét sted, fordi det er nemlig billigere for kommunen. I dag sidder f.eks. kinesere rundt omkring på alle plejehjem, de kan dårligt dansk, og så kræves der tolk og speciel hjælp. Hvis man kan involvere frivillige, så vil det kunne spare kommunen mange, mange penge.

Når det er sagt, så synes jeg ikke, at det er alene et problem med et profilplejehjem. Jeg synes også, at vi må lære minoriteter, hvordan de bruger pensionisttilbud, så de lige fra starten af lærer at blive gamle med danske ældre. Fordi det kan godt være, at antallet af den pågældende minoritet er så lille, at der ikke kan laves et profilplejehjem, og så man må lære at leve sammen med etniske danskere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi, når de søger ældrebolig, samler dem sammen, så det er nemmere at få frivillige til at komme og tage sig af dem.

Så det er ikke kun en strategi eller en enkeltstående ting om plejehjem. Der skal være en helhedsplan for, hvordan vi bedre hjælper etniske minoriteter til, at de kan få en tryk og god alderdom.

Birthe Skaarup (O): Jeg tror ikke, at Dansk Folkeparti har nogen intention om, at der er nogen debat, der skal afspores overhovedet. Vi har en debat her i dag, hvor vi skal diskutere profildejehjem, og jeg synes, det er helt fint, at vi har den debat. Men vi skal også tænke os om, og det er jo derfor vi ikke er afvisende over for det her forslag. Det er også derfor vi siger, at det skal henvises til behandling i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Trine Schaltz siger, at man skal leve et liv, så længe man har det. Det skal vi også, og det var faktisk også det, jeg sagde, nemlig at vi skal sørge for, at de ældre får et godt liv. Vi ved, at det er en kort periode, de er på et plejehjem, og derfor skal vi sørge for at gøre den sidste del af deres liv så god som muligt.

Men der er stadig væk nogle områder her i Københavns Kommune, som ikke er indført på de københavnske plejehjem, og det var det, jeg prøvede at gøre opmærksom på. Der er en række ting, vi kan gøre.

Ved forrige udvalgs møde havde jeg et forslag oppe om, at vi skulle indføre sociale hunde, at vi skulle have besøgsvenner osv. Alle syntes, at det var en rigtig god ide, og det håber jeg da, at man mente helt oprigtigt. Men allerede her støder vi sådan set panden mod en mur, fordi plejehjemmene er selvkørende, de kan selv bestemme det her, og vi skal ikke pålægge dem de her ting. Der er mange ting, vi ikke kan pålægge dem, og det var derfor, jeg nævnte Ældrekommissionens 43 forslag. Det er forslag, der faktisk ikke koster ret mange penge, men som endnu ikke er indført på flere plejehjem.

Der er nogle, der gør det rigtig godt. Vi hørte en af embedsmændene eller -kvinderne sige, at de havde slet ikke tænkt tanken med hensyn til, at man skulle have besøg af børnehaver og skolebørn, at man skulle have sociale hunde osv. Der kommer nogle tanker op i dem, og det er de tanker, jeg gerne vil have indført på de københavnske plejehjem, netop fordi vi skal gøre tilværelsen meget bedre for de ældre, når de når dertil, at de skal på plejehjem.

Ninna Thomsen er også inde på at sige, at hun godt vil have sat det her op i et højere gear. Jamen det kan vi jo også udmærket, men det ene skal følge med det andet, økonomien skal også være med i det her. Vi har allerede nogle plejehjem, som det er nævnt, Sølund, som skal være forskningsbaseret, og mange andre, der har nogle særlige profiler. Det er bare det, jeg siger, at ved at tænke sig noget bedre om, fordi plejehjemmene kan jo selv gøre en masse for at få indført de her forskellige profiler, hvis de vil. De kan inddrage hele civilsamfundet på det her område...

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Taletiden er ...

Birthe Skaarup (O): Nu skal jeg slutte, fordi man kan tale sig varm på det her område, det gør vi jo også i udvalget mange gange, og det er der så ikke noget at gøre ved.

Men vi støtter stadig væk en henvisning til udvalget og håber, vi får endnu en diskussion der.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Og så skal jeg give ordet til Finn Rudaizky, og det er 3 minutter.

Finn Rudaizky (O): Jeg skal nok love, at det ikke tager 3 minutter.

Jeg havde bare to korte bemærkninger, som ikke ændrer på det faktum, at det er glædeligt, at der er så mange, der synes, at det her skal bearbejdes i et udvalg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Den ene bemærkning var til Rikke Lauritzen, som jeg kender ret godt, og når Rikke Lauritzen herfra siger, at hun måske ikke har forstået noget, så er det selvfølgelig beskedenhed. Jeg er helt overbevist om, at der måske er noget, der er misforstået bevidst, for jeg er helt sikker på, at Rikke Lauritzen sagtens forstår.

Så den bemærkning, jeg bare ville give, er, og det var så henvendt til Dansk Folkeparti, som Rikke Lauritzen gjorde, nemlig, og jeg citerer her, at Rikke Lauritzen ikke bryder sig om, og Enhedslisten bryder sig ikke om, at man skal presse normer ned over andre. Jeg vil gerne have lov til at sige, at det er jo netop det modsatte af det, som Dansk Folkeparti har fremført her i dag. Vi har sagt, tydeligt understreget af både Birthe Skaarup og mig, at vi bare gerne vil gå ind for den samme praksis på de nye satellitinstitutioner, profilplejehjem eller nye plejehjem, som der er i forvejen her i København, herunder også spørgsmålet om den kønsopdelte pleje, som er udtrykt i det 2. at-punkt, som jeg kan forstå, at Enhedslisten ikke går ind for. Og det er så to forskellige synspunkter.

Så vil jeg gerne have lov til at sige, at sjældent har jeg hørt en så ophidset Ikram Sarwar. Jeg kan egentlig ikke rigtig forstå, hvad anledningen er til det, for jeg vil bare sige – jeg skal nok overlade mit manuskript fra før til Ikram Sarwar, så han kan læse det igennem bagefter – at alt det, som Ikram Sarwar sagde heroppefra, bortset fra noget af det polemiske, er jeg faktisk fuldstændig enig i.

Så jeg forstår ikke rigtig, at man nu forsøger at konstruere det, som om Dansk Folkeparti er imod, at der skal være disse former for plejehjem. Det, vi bare har sagt, er, at det skal være den samme praksis, som der er i øvrigt i København og i landet, og at det ikke skal stride mod gældende praksis.

Jeg havde nok lidt svært ved at se, at det var mig, der afsporede debatten. Det kunne være, at det var nogle andre.

Dansk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

”Det foreslås, at medlemsforslaget tilføjes følgende 2. at-punkter:

2. at forudsætning for et profil plejehjem ikke indebærer, at der tillades kønsopdeling og kønsopdelt pleje,

3. at økonomien for et profilplejehjem ikke overstiger prisen for, hvad et almindeligt plejehjem koster.”

Et forslag fra Socialdemokraterne om at henvise medlemsforslaget med det stillede ændringsforslag til Sundheds- og Omsorgsudvalget blev vedtaget uden afstemning.

Enhedslisten og Det Radikale Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

”Enhedslisten og Det Radikale Venstre kan ikke støtte Dansk Folkepartis ændringsforslag om, at der aldrig må tillades nogen former for kønsopdeling på plejehjem.

Vi mener, at man må vurdere situation fra situation, hvorvidt kønsopdeling er hensigtsmæssig eller ej. Vi kan for eksempel sagtens forestille os, at det for mange vil være grænseoverskridende, hvis ikke man kan bede om kønsopdelt pleje.”

18. Medlemsforslag om undersøgelse af daginstitutionspladser (2012-65024)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Børne- og Ungdomsforvaltningen hurtigst muligt at fremsætte forslag til politisk behandling af en iværksættelse af en uvildig undersøgelse af forholdene i de københavnske daginstitutioner. Undersøgelsen skal tage afsæt i Ole Henrik Hansens nylige ph.d.-afhandling, som viser, at børnene i vuggestuer i stort omfang svigtes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

(Stillet af Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance)

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg skal give ordet til en repræsentant for forslagsstillerne, og det er Lars Berg Dueholm, værsgo.

Lars Berg Dueholm (I): Tak for det.

Jeg tror, vi alle sammen en søndag morgen sad og fik morgenkrydderen eller havregrøden, hvad man nu spiser sådan en søndag morgen, galt i halsen, da man kunne læse pressens artikler om tilstanden i de storkøbenhavnske daginstitutioner.

Historien var, at en nyforfattet ph.d.-afhandling afdækkede, at en række institutioner, man havde kigget på i Storkøbenhavn, heraf 2-3 stykker i Københavns Kommune, var af en så ringe kvalitet, at forfatteren bag ph.d.-afhandlingen dybest set mente, at man lige så godt kunne lukke dem.

Der var tale om, at daginstitutionerne som deres eneste funktion havde en ren opbevaring af børnene. Der var tale om, at der manglede den helt basale menneskelige kontakt mellem børnene i institutionen og pædagogerne, pædagogmedhjælperne, at børnene blev overladt til sig selv, at børnene dybest set var ensomme og negligerede i daginstitutionerne.

Særligt gjorde denne her forfatter gældende, at de svage børn i vuggestuerne dybest set led psykisk overlast. De stærke børn kunne godt henvende sig til pædagogerne og andet personale i vuggestuerne og bede om opmærksomhed, men specielt de svage børn, som måske først var blevet afvist en eller to gange, ja, de henvendte sig ikke mere for at få opmærksomhed og blev dybest set i hele deres vuggestuetid overladt til sig selv.

Jeg vil også sige for mit eget helt personlige vedkommende, at det ramte faktisk ned i noget af det, som vi på et, om end overfladisk, grundlag også har oplevet i Københavns Kommune.

I forbindelse med, at vi skulle passe vores egen søn derhjemme, søgte vi plads i to forskellige vuggestuer. Jeg udliciterede opgaven til min kone at besøge disse vuggestuer, og hun besøgte den ene og den anden, og det var som nat og dag. Den kritik, som den ph.d.-studerende i sin afhandling gjorde gældende omkring vuggestuerne, ramte fuldstændig plet i forhold til den oplevelse, min kone havde haft i den første vuggestue, hun besøgte. Hun havde den oplevelse, at børnene sad alene på gulvet og kiggede ud i luften. Børn, der ikke kunne gå og derfor i virkeligheden ikke kunne bevæge sig et sted hen, hvor der var sjovere at være, blev overladt til sig selv og fik ikke den nødvendige kærlige pleje, som vuggestuebørn naturligvis har krav på.

Den anden vuggestue, min kone besøgte, som vi også kender godt fra flere naboer og genboer, var derimod et skoleeksempel på, hvordan det skal gøres, hvor børnene trives, hvor der er den nødvendige kontakt.

Det, som i virkeligheden er bemærkelsesværdigt, når man kigger på de her ting, er, at det ikke er normeringen, der er forskellig, det er ikke de økonomiske rammer, der er forskellige fra institution til institution. Det, der er forskellen, er kulturen fra institution til institution og ikke mindst den ledelse, der findes på den enkelte institution.

Når man læser den slags historier, når man modtager en sådan gennemgribende kritik af en af de kommunale kerneopgaver, så anser forslagsstillerne bag medlemsforslaget det for en pligt for enhver borgerrepræsentant at søge undersøgt, i hvor stort omfang den kritik i virkeligheden er berettiget på vores institutioner i Københavns Kommune.

Vi ønsker derfor, at de københavnske daginstitutioner underkastes en uvildig undersøgelse af det faglige niveau, en undersøgelse af, hvordan børnene trives i vores vuggestuer og børnehaver for den sags skyld også. Og vi ønsker at få afdækket, om de to-tre institutioner, som den ph.d.-studerende i forbindelse med sin afhandling har besøgt i København, er udtryk for, forhåbentlig ikke, den standard, vi byder vores børn i København, eller om der er tale om enlige svaler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Dernæst skal der selvfølgelig fremkomme forslag til, hvad vi så gør. Jeg kunne forestille mig, at de forslag måske er lidt forskellige, om det drejer sig om to-tre institutioner i København, som måtte være de enlige svaler eller de sorte får, eller om det i virkeligheden måtte dreje sig om, at langt flere af vores institutioner har en generel kultur og et fagligt niveau, som vi slet ikke kan stå til ansvar for som borgerrepræsentanter her på Rådhuset.

Så medlemsforslaget går i sin rørende enkelhed ud på at få undersøgt, om det manglende faglige, pædagogiske, psykiske niveau, som den ph.d.-studerende i sin afhandling har fundet i visse af de københavnske institutioner, gør sig gældende i dem alle, eller om der er tale om enlige svaler, og hvad vi kan gøre for at rette op på det, dér hvor problemet måtte findes.

Borgmester **Anne Vang**: Jeg vil gerne understrege, at vi i København har nogle dygtige og nogle engagerede ledere og pædagoger. Det er jeg glad for, og det synes jeg, at vi som borgerrepræsentanter skal være rigtig glade for. Jeg tror også, vi er nødt til at understrege, at der er nogle steder, der har stor gejst, og så er der nogle steder, der har mindre stor gejst. Det har Liberal Alliances Lars Dueholm fuldstændig ret i.

Derfor har vi arbejdet rigtig meget i det, der hedder Pædagogisk Kvalitetsudvalg, med begrebet gejst. Det her med, at der er en retning og en inspiration og en pædagogisk refleksion i en daginstitution. Jeg tror, det var SF's Iben Rathje, jeg havde en dialog om det her med, at man kan gå ind på en daginstitution, og så kan der være en retning, og det er næsten ligegyldigt, om det er Marte Meo-pædagogik, eller om det er dialogisk oplæsning, eller om der ikke er noget legetøj, så de voksne bliver tvunget til at tage stilling til, hvordan de sætter børnene i gang. Det er det, at der er den pædagogiske refleksion omkring, hvilke pædagogiske værktøjer vi benytter, der er vigtig. Og det er det, vi skal skabe politisk i hver og en daginstitution.

Det gør vi ikke ved at mistænkeliggøre et helt fag. Det gør vi heller ikke ved at sende konsulenter ud i samtlige daginstitutioner. Det gør vi ved at arbejde systematisk med pædagogisk udvikling og pædagogisk kvalitet. Det er derfor samtlige partier – undtagen Enhedslisten, som ikke var med i det budgetforlig, men jeg er sikker på, at Enhedslisten ville have været med i lige præcis den del af det – hvor vi alle sammen, inklusive Liberal Alliances Lars Dueholm, besluttede os for, at vi skulle nedsætte det her pædagogiske kvalitetsudvalg, hvor vi med eksperter, med praktikere har diskuteret, hvad vi skal gøre for at skabe den her gejst, den her udvikling i samtlige daginstitutioner.

Jeg vil gerne løfte sløret en lille smule for, at anbefalingerne kommer til at handle rigtig meget om ledelse, rigtig meget om at skabe refleksionsrum og rigtig meget om at løfte de daginstitutioner, som ligger i udsatte boligområder og derfor har en særlig udfordring, som de skal forholde sig til.

Det vil være sådan, at udvalget rapporterer ganske snart. Det har heldigvis arbejdet i temmelig mange måneder, og det har været enormt inspirerende at være formand for udvalget. Når jeg nu lige om lidt overlader den her talerstol til Trine Scholtz, som har været primus motor for at nedsætte selve udvalget, så er jeg sikker på, at vi kommer til at høre flere lovord om det.

Det er det, der er vejen frem, og ikke flere konsulenter og mere mistænkeliggørelse. Derfor vil vi rigtig gerne have lov at stemme det her forslag ned.

Trine Scholtz (F): Nu er ordene næsten taget ud af munden på mig.

Jeg vil starte med at sige, at vi synes, at kritik skal tages alvorligt, og når vi læser i pressen, at en undersøgelse viser, at der er nogle vuggestuer, hvor der er børn, der ikke får den voksenkontakt, de har brug for, så skal det naturligvis ikke ignoreres. Men i SF vil vi ikke være med til at foretage en undersøgelse af alle københavnske daginstitutioner, og vi vil ikke have flere undersøgelser, vi vil ikke have mere kontrol, vi vil ikke have mere dokumentation.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Men vi vil meget gerne hele tiden arbejde for at udvikle daginstitutionerne. Det var også derfor, at vi sidste år i budgetaftalen faktisk fik skrevet ind i teksten, at der ved de budgetforhandlinger for 2013, som snart går i gang, skal ses på et kvalitativt løft af daginstitutioner, fritidshjem og klubber.

Det var også derfor, at vi foreslog, at der blev nedsat det her pædagogiske kvalitetsudvalg, som skal komme med nogle anbefalinger. Det arbejder, som Anne Vang sagde lige nu, og vi vil lytte til dets anbefalinger, og vi vil arbejde for, at de anbefalinger, som vi mener vil være med til at udvikle kvaliteten på området, bliver tilgodeset i budgettet.

Jeg synes i øvrigt, at vi skal undgå, at vi, hver gang der viser sig et problem, reagerer med undersøgelser eller flere tilsyn. Undersøgelser og tilsyn giver ikke bedre kvalitet, men det koster penge. De penge skal bruges klogt, dvs. på at udvikle de områder, der er under kritik, eller som på en eller anden måde trænger til det.

Vi skal samtidig vide, at uanset hvor mange undersøgelser og hvor meget kontrol, vi foranstalter, så vil der altid ske fejl, der vil altid være mangler. Det bliver vi simpelt hen nødt til at bære på vores skuldre som politikere. Det betyder ikke, at vi skal lade stå til. Det betyder, at vi skal handle og arbejde for, at de borgere, der har behov for pasning, pleje, omsorg, støtte eller på anden måde hjælp, bliver behandlet ordentligt, til tiden og med høj kvalitet.

Tak for det.

Kasper Johansen (B): Som børnepolitisk ordfører kan jeg kun glæde mig over, at vi i sidste uge fik en tiltrængt debat om kvaliteten i vores vuggestuer og børnehaver, fordi det er ikke altid, man i sådan et udvalg oplever, at den side af arbejdet har så meget fokus som f.eks. skoleområdet.

Vi er i Det Radikale Venstre meget optaget af, at vi fastholder et skarpt fokus på at få en kvalitetsdebat, og også af at kigge på, hvordan vi konkret kan løfte kvaliteten.

Vi anerkender også, at man altid skal tage den slags mediehistorier med et gran salt og lige klappe nogle heste og nogle andre ting. Men ikke desto mindre så kommer der altså en person, der har foretaget en lang række observationer, som siger, at der er nogle dybt kritisable forhold. Det kan vi selvfølgelig ikke have siddende på os, og det skal jo i et eller andet omfang tages alvorligt af de ansvarlige, og det er os.

Derfor er det også værd at undersøge, hvad der ligger bag de påstande. Det er også Det Radikale Venstres opfattelse, at der er alt for stor uensartethed i kvaliteten i vores institutioner, og at det i virkeligheden er her, hvad jeg også mener, Liberal Alliances ordfører er inde på, problemet ligger. Der er for stor forskel på kulturen, på kvaliteten og på den måde, man går til opgaven på.

Der er det ikke nok at snakke om gejst. Det er altså ret vigtigt, at man i en institution kan stå ved den pædagogiske kvalitet, man leverer i hverdagen. Så de evalueringer, vi har fået af f.eks. klyngeledelse, og de forslag, der givetvis vil komme fra et kvalitetsudvalg – vi har fået løftet lidt af sløret for det nu – er jo ikke det, der med til at gøre os klogere på, hvordan vi får den her uensartethed til livs. Det vil være nogle generelle anbefalinger, som vi formentlig alle sammen vil være rørende enige i.

Det, vi også står over for i hele denne her børnepolitiske debat, er i virkeligheden et opgør med det, som nogle før mig har kaldt den der taberretorik, som vi også møder i nogle kredse, heldigvis ikke i alle, at man ikke har noget metodeansvar, men at man har metodefrihed, hvilket betyder, at man i sidste ende nogle gange kan gøre, hvad der passer en, uanset om det er pædagogisk og fagligt forsvarligt, og at man ikke har noget personligt ansvar for at levere høj kvalitet som medarbejder, fordi de mange års nedskæringer, og det har der jo været, har demotiveret en.

Det er jo glædeligt, at vi nu f.eks. med afskaffelsen af sommerferielukningen, som vi også er rigtig glade for hos os, faktisk har tilført nogle midler, men det slutter jo ikke her. Problemet er bare, at vi ikke kun kan snakke om, hvordan vi tilfører flere penge. Vi er nødt til også at kigge på, hvordan vi får løftet kvaliteten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Derfor har vi så dette ændringsforslag til det her medlemsforslag, som måske går lige lovlig langt. Det er jo også omdelt på pladserne. Fordi vi mener, at det er nogle undersøgelser, vi sådan set godt kan foretage, men vi mener, der er noget fokus i de ting, som vi indtil videre har sat i gang med pædagogisk kvalitetsudvalg, som vi mangler, og det handler bl.a. om den her uensartethed.

Så derfor synes vi sådan set sagtens, at vi kan fastholde med vores ændringsforslag, at vi får undersøgt nogle af de her påstande. Vi skal jo ikke sende konsulenter ud i samtlige institutioner, det ved vi godt, men vi skal selvfølgelig ud og have fokus på den uensartethed, der nogle steder giver, og det tror jeg er rigtigt, som det kommer fra Liberal Alliance, en rystende ringe kvalitet, ikke bare rystende ringe gejst, men rystende ringe kvalitet, som vi ikke kan være bekendt.

Så en intern undersøgelse, som vi så skal bruge i de anbefalinger, vi får fra kvalitetsudvalget, som vi kan bruge i budgetforhandlingerne. Og så må vi jo se, hvordan vi prioriterer, når vi når dertil.

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil gerne rose Kasper Johansen for et godt indlæg. Jeg synes, det var godt at se, at De Radikale i hvert fald er med på, at det her handler ikke om penge, det handler om at diskutere kvalitet, og man anerkender, at der faktisk er nogle steder, hvor tingene slet ikke er gode nok.

Vi Konservative anser det her som en af kommunens absolutte kerneydelser, noget, der skal være styr på, og vi synes ikke, at det, der bliver tilbudt, er godt nok. Vi er godt klar over, at det er en kompleks problemstilling, som det ikke kun ligger hos borgmesteren at løse. Der er mange ting, der spiller ind her. Pædagoguddannelsen har f.eks. været meget under beskyldning her på det sidste, og det er ikke noget, vi umiddelbart kan gøre noget ved fra kommunens side.

Men når nu det er sådan, at alle brugere, der har kendskab til mere end én daginstitution i København, kan berette om, at der er nogle kæmpestore kvalitetsudsving, så er det værd at få undersøgt, fordi det vidner om, at der er et kæmpe potentiale for at gøre tingene bedre.

Derfor er vi lidt ærgerlige over, at borgmesteren afviser at kigge nærmere på det her. Der kommer selvfølgelig nogle ting fra borgmesteren, det vil jeg gerne kvittere for. Borgmester Anne Vang har sat nogle ting i gang, som vi har bakket op om. Det er også udmærket, men det lyder ikke, som om der er noget sådan voldsomt originalt på vej. Altså det her med, at vi skal arbejde kontinuerligt med den pædagogiske kvalitet, har vi nok gjort alle dage, og det kommer næppe til at løse noget som helst, at vi fortsætter med at gøre det, som vi altid har gjort.

Så vi kunne altså godt tænke os, at der kom friske øjne ind og kiggede på det her. Og i betragtning af, hvor kæmpestort et område det er, så må det også være på sin plads, at man ofrer de småbeløb, som skulle til for at få lavet en ekstern undersøgelse.

Lad os understrege, at der ikke fra vores side, og jeg tror heller ikke fra de andre forslagsstilleres, er nogen som helst intentioner om, at samtlige institutioner skal undersøges. Det blev sagt af en af talerne før, at det ville blive meget dyrt, hvis alle institutioner skulle undersøges. Det skal de selvfølgelig ikke, det ville være alt for omfattende, men der er behov for at komme mere til bunds i det.

Det kan ikke skade noget, det vil tværtimod være gavnligt, at man også fra politisk hold viser, at man virkelig mener det seriøst, og at man mener, at kvaliteten skal højnes. Det i sig selv, at ledelsen bare viser interesse for det, og at man opstiller nogle klare krav om, at man vil have, at det her skal være bedre, vil i sig selv have en gavnlig effekt.

Så vi er lidt bekymrede for, om borgmesteren går for meget ind på sådan noget fagforeningssnak, at det her handler om, at man ikke ser problemerne ordentligt i øjnene og virkelig siger det, som skal siges, nemlig at det ikke er godt nok i øjeblikket, men at man er mere optaget af at sige, at vi har en masse dygtige pædagoger osv. Det har vi sikkert, men det er altså også vigtigt at sige det, når tingene ikke er gode nok. Så må man som politiker kræve, at det bliver bedre, og tingene er ikke gode nok på det her område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 10. maj 2012**

Så det kræver altså, at man vil handle, det kræver, at man viser noget fasthed, opstiller nogle klare mål og kommer til bunds i de der problemer. Vi er bekymrede for, om det er sket med de par småting, som er sat i værk indtil videre.

Lars Berg Dueholm (I): Når jeg hører borgmesterens indlæg, så kommer jeg i virkeligheden til at tænke på tre aber, jeg kommer til at tænke på de tre aber "Ikke se", "Ikke høre" og "Ikke tale". Fordi jeg forstår på borgmesteren, at man ikke ønsker, at der foretages hverken en uvildig eller en intern undersøgelse af de københavnske daginstitutioner. Man har nedsat et gejstudvalg, men man kommer jo ikke ind på fra borgmesterens side, om man så er bekendt med, hvordan kvaliteten ser ud.

Fordi hvis det er sådan, at man har den fulde viden om, at på institution sådan og sådan og sådan og sådan og 47 flere er dem, som den ph.d.-studerende har lavet en afhandling om, er forholdene sådan, så vil jeg da meget gerne se den liste. Hvad er det for nogle vuggestuer, hvad er det for nogle børnehaver, som man i dag ved har et så lavt pædagogisk niveau og har så lavt et niveau af medmenneskelighed som det, der i virkeligheden blev afdækket i ph.d.-afhandlingen?

Ved man, hvilke institutioner det er? Jeg tror ikke, man ved det. Hvis man ikke ved det, hvorfor søren vil man så ikke have det undersøgt? Ja, det er, fordi så kommer der en liste frem om, hvor grelt det i virkeligheden står til på borgmester Anne Vangs område.

Trine Schaltz (F): Jeg tror ikke, der er nogen af os, der ikke synes, at det er en rigtig god ide at arbejde med den kvalitetsudvikling hele tiden, og at vi også skal tage nogle initiativer nu.

De, der nu var oppe og stille forslag om, at man skal undersøge et vist antal, kan jeg forstå, daginstitutioner, jeg er ikke helt sikker på, I er helt enige, har været med ligesom os andre til at lave store omstruktureringer her i de seneste år. Det er bare på tide nu, at vi ser på noget andet, at vi ser på indhold, og at vi ser på kvalitet, og det er det, vi gerne vil.

Hvis vi i SF troede, at hvis vi gik ud og undersøgte på en eller anden måde et eller andet antal daginstitutioner, så ville verden ændre sig, så ville vi meget gerne være med til det. Men vi tror ikke, det vil ændre noget som helst. Det, der vil ændre noget, er, at vi siger, hvad er det, der skal til. Det er noget med ledelse, det er noget med at give tid og inspiration til f.eks. kvalitetsudvikling og måske tilknytte noget forskning.

Jeg vil sige, at alle, der sidder i Børne- og Ungdomsudvalget, har været inviteret til et møde med det pædagogiske kvalitetsudvalg, og vi har hørt nogle af deres anbefalinger og set noget af det, de arbejder med, og det er nogle af de ting, jeg nævner her. Det er også socialrådgivere i alle daginstitutioner, det er også noget med flere sociale normeringer. Vi kan sandsynligvis ikke finde penge til det alt sammen, men vi kan gøre noget.

Jeg bliver bare nødt til at sige, at det nytter ikke noget med undersøgelser, vi bliver ikke klogere af det. Hvis vi er enige om, at vi vil gøre et stykke arbejde for at hæve kvaliteten, hvis vi er enige om, at vi vil støtte op om alle daginstitutioner, fordi hvem siger, at jeres undersøgelser finder frem til de helt rigtige, skal der ske et løft og en mulighed for løft alle steder for, at det overhovedet skal give mening. Det vil vi gerne være med til, og det er vi sikre på, at alle andre partier også vil. Men vi vil ikke være med til undersøgelser, for vi mener ikke, det giver nogen mening.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Så skal jeg give ordet til borgmester Anne Vang, værsgo.

Borgmester Anne Vang: – Som skal gøre det meget kort. Jeg vil bare stilfærdigt gøre opmærksom på, at vi har et pædagogisk tilsyn, der indbefatter samtlige daginstitutioner.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 10. maj 2012

Kasper Johansen (B): Nogle gange opdager man senere, end man selv opfatter det, hvad det er man er enig med andre i og uenig med andre i. Nu står det mere tydeligt for mig, hvorfor jeg ikke, som jeg ellers så ofte gør, stemmer sammen med SF i denne sag.

Jeg er fuldstændig enig i, at vi har masser af fremragende daginstitutioner derude. Jeg har også selv som forældre til to drenge nydt godt af masser af fremragende daginstitutioner. Jeg har også set, hvordan det ikke virker, når man er presset på normeringer eller gæld eller på manglende pædagogisk faglighed. Jeg synes, jeg har set hele paletten.

Det er faktisk i virkeligheden det, det bekymrer mig, og jeg synes, at denne her debat, uanset hvad man måtte synes om den her mand og den her undersøgelse eller ej, rejser en ny vinkel på noget af det, vi alle sammen gerne vil, som vi bare ikke har fået snakket om, men som vi et eller andet sted, også når mikrofonen er slukket, godt ved er en af vores måske allerstørste udfordringer. Det er det her med, at når vi leder Danmarks største daginstitutionsområde, behøver det ikke nødvendigvis at betyde, at der er så kæmpe forskel fra de dårligste til de bedste institutioner.

Vi er jo slet ikke ude i noget ensretning. Men når vi så samtidig hører de forslag, der sådan lige tilfældigvis bliver listet op, noget med at gå ud og give flere penge til institutioner, hvor forældrene har en lavere indkomst eller noget med at lave sådan nogle ting, som er sådan lidt firkantede, lidt mekaniske løsninger, så rammer det netop ikke ned i de problemstillinger, vi står med, at hvis der er dårlig ledelse, eller hvis der på en anden måde udvikler sig en forkert kultur, så er det sådan set ligeegyldigt, om det er på Østerbro eller i Sydhavnen eller på Nørrebro, så har vi et problem, som vi åbenbart ikke har evnet at løfte indtil videre.

Så det her er ikke fra vores side et udtryk for, at vi skal til at hagle ned på vores daginstitutionsområde, for der bliver leveret masser af god kvalitet hver dag. Den er bare for uensartet.

Lars Berg Dueholm (I): Jeg er sådan set glad for borgmesterens meget præcise og korte indlæg i debatten.

Ja, der er pædagogisk tilsyn, men det spændende er så i virkeligheden, at det pædagogiske tilsyn var der vel også sidste år, det var der nok også året før, det har måske endda også været der for 5 år siden eller for 10 år siden, og alligevel kan det konstateres i en undersøgelse, at visse af vore vuggestuer er så dårlige, at de burde lukkes. Hvilken tiltro kan man så have som politiker, som repræsentant for borgerne, ja som borgerrepræsentant, til, at det pædagogiske tilsyn er sin opgave voksen, eller at de anbefalinger, det pædagogiske tilsyn måtte komme med, bliver fulgt? De har netop ikke grebet ind i tide, de har ikke hejst flaget. De har ikke sagt, at vuggestue sådan og sådan nærmest burde lukkes. Det er jo derfor, vi sidder i den suppedas, vi sidder i i dag.

Og hvis man ikke er med på at finde ud af, hvilke vuggestuer, hvilke børnehaver der i virkeligheden har problemer, så vi kan gøre noget ved dem, ja, så er man altså den ene, der stopper den ene hånd i det ene øre og holder den anden hånd foran øjnene.

Det Radikale Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at at-punktet erstattes med:

at Borgerrepræsentationen pålægger Børne- og Ungdomsforvaltningen at iværksætte en undersøgelse af forholdene i de københavnske daginstitutioner. Undersøgelsen skal danne baggrund for anbefalinger til de kommende budgetforhandlinger om, hvordan kvaliteten i daginstitutionerne kan højnes, og skal inddrage relevant viden og forskning på området."

Det af Det Radikale Venstre stillede ændringsforslag blev forkastet med 27 stemmer imod 6. 11 undlod.

For stemte: B og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: A, F, 1 medlem af V (Leslie Arentoft) og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 10. maj 2012

Følgende undlod at stemme: C, I, O og 1 medlem af V (Flemming Steen Munch).

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 29 stemmer imod 9. 5 undlod.

For stemte: C, I og O.

Imod stemte: A, F, Jaleh Tavakoli (løsgænger), V og Ø.

Følgende undlod at stemme: B.

19. Medlemsforslag om uvildig undersøgelse af faldulykke (2012-57091)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Teknik- og Miljøforvaltningen hurtigst muligt at iværksætte en uvildig undersøgelse af faldulykken på Dronning Louises Bro 28. januar 2012. Undersøgelsen skal have til formål bl.a. afklare sagens faktum, gældende ret, samt vurdere, hvem som i givet fald er erstatningsansvarlige, samt
2. at Teknik- og Miljøforvaltningen i forlængelse af den uvildige undersøgelse evaluerer om kommunens interne retningslinier for personskader forårsaget af manglende vedligeholdelse er tidssvarende og om nødvendigt reviderer disse.

(Stillet af Det Radikale Venstre)

Medlemsforslaget blev taget af dagsordenen ved mødets start.

Mødet sluttede kl. 21.50.